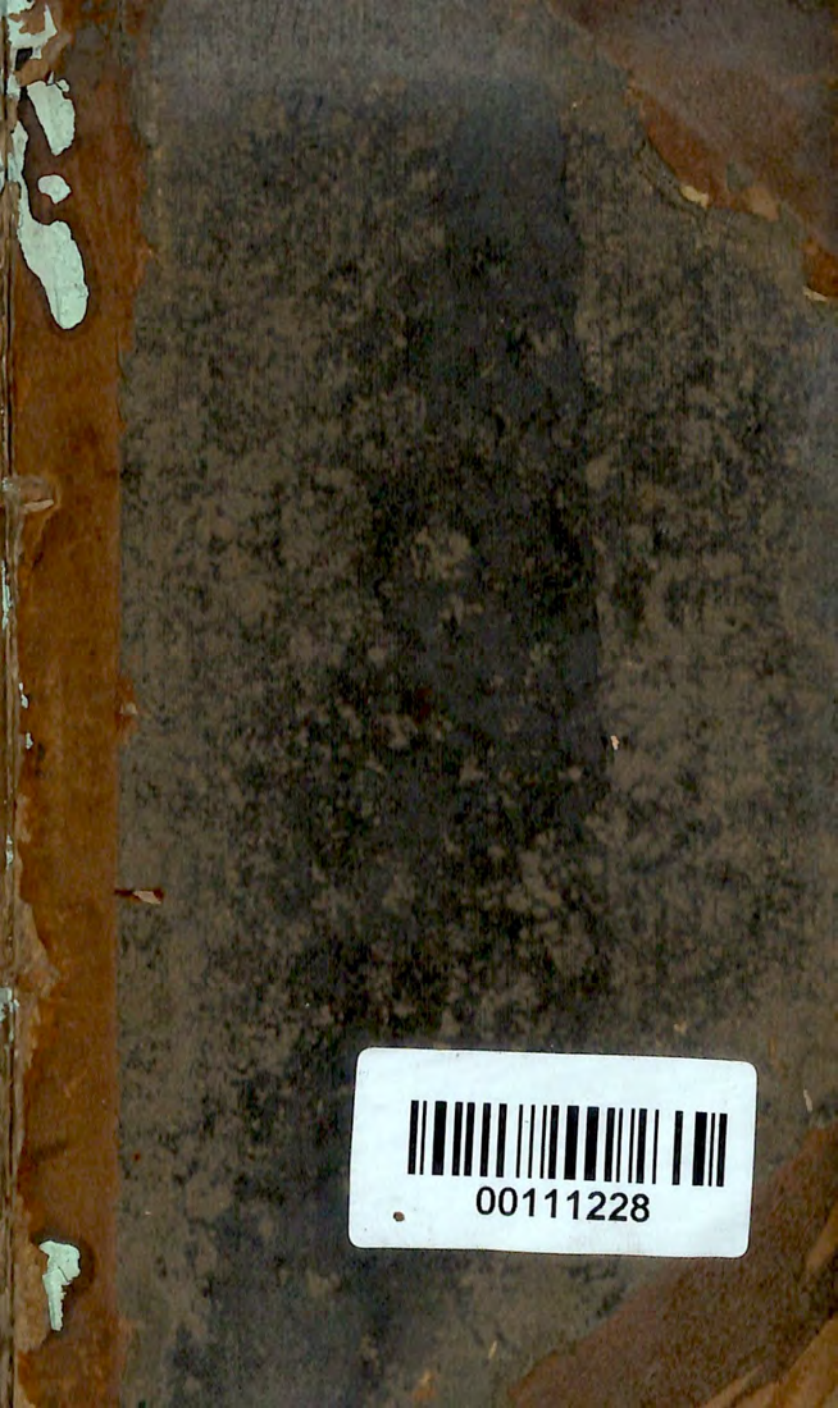
00111228

BOMBAY BRANCH

OF THE

Royal Asiatic Society.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 March, 2016

Society for the Author

SHORTER CATECHISM,

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

IN 111228
ac

WITH

HEBREW, SAMARITAN, GREEK AND LATIN,

ETC.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY

New Edition.

B. J. 43

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,

FOREIGN BOOKSELLER AND PRINTER,

HEAD OF THE MOUND.

SHORTER CATECHISM,

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

TRANSLATED INTO THE FRENCH LANGUAGE

BY

ROBERT YOUNG.

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,

HEAD OF THE MOUND.

God
238
You/Cho
111228

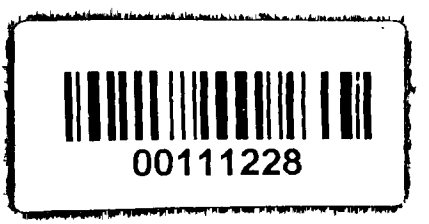

TO

GEORGE CLARK, ESQ.,

ONE OF THE MAGISTRATES OF THE CITY OF EDINBURGH,

THIS TRANSLATION

OF THE

SHORTER CATECHISM OF THE KIRK OF SCOTLAND,

INTO

THE FRENCH LANGUAGE

IS

RESPECTFULLY DEDICATED

BY HIS OBLIGED SERVANT, THE TRANSLATOR,

ROBERT YOUNG.

EDINBURGH, *Nov.* 1, 1855.

LE CATECHISME MINEUR.

1 Maitre. Quelle est la fin principale de la vie humaine ?

Disciple. La fin principale de la vie humaine est, d'honorer Dieu, et de se réjouir en lui à jamais.

2 M. Quelle est la règle que Dieu a donnée pour nous diriger comment il faut le glorifier et nous réjouir en lui ?

D. La parole de Dieu, laquelle se trouve dans les Ecritures de l'Ancien et du Nouveau Testament, est l'unique règle pour nous diriger comment nous pouvons le glorifier et nous réjouir en lui.

3 M. Qu'est ce que les Ecritures enseignent principalement ?

D. Les Ecritures enseignent principalement ce que l'homme doit croire sur la nature de Dieu, et sur le devoir que Dieu requiert de l'homme.

4 M. Qu'est ce que Dieu ?

D. Dieu est un Esprit, infini, éternel, et immuable dans son être, sa sagesse, sa puissance, sa sainteté, sa justice, sa bonté, et sa vérité.

5 M. Y a-t-il plus de Dieux qu'un ?

D. Il n'y a qu'un seul, le Dieu vivant et vrai.

6 M. Combien de personnes y a-t-il dans la Divinité ?

D. Il y a trois personnes dans la Divinité, le Père, le Fils, et le Saint Esprit, et ces trois ne sont qu'un Dieu, les mêmes en substance, égaux en puissance et en gloire.

7 M. Qu'est-ce-que les décrets de Dieu ?

D. Les décrets de Dieu sont son propos éternel, selon le conseil de sa volonté, par lequel, pour sa propre gloire, il a ordonné par avance tout ce qui arrivera.

8 M. Dieu comment exécute-t-il ses décrets?

D. Dieu exécute ses décrets dans les oeuvres de la création, et de la providence.

9 M. Quelle est l'oeuvre de la création ?

D. L'oeuvre de la création est celle par laquelle Dieu a fait toutes choses de rien, par la parole de sa puissance, dans l'espace de six jours, et tout très bon.

10 M. Dieu comment a t-il-creé l'homme ?

D. Dieu a creé l'homme, mâle et femelle, à son image, dans la sagesse, dans la justice, et dans la vraie sainteté, avec l'autorité sur les créatures.

11 M. Quelles sont les oeuvres de la providence de Dieu?

D. Les oeuvres de la providence de Dieu, sont ceux par lesquels il conserve et gouverne, d'une manière la plus sainte, la plus sage, et la plus puissante, toutes ses créatures, et toutes leurs actions.

12 M. Quel est l'acte spécial de la providence que Dieu a exercé envers l'homme, dans l'état dans lequel il fut créé?

D. Quand Dieu avait créé l'homme, il fit avec lui une alliance de vie, à condition d'une obéissance parfaite, lui défendant de manger de l'arbre de la connaissance du bien et du mal, sous la peine de la mort.

13 M. Nos premiers parents continuèrent-ils dans l'état dans lequel ils furent créés?

D. Nos premiers parents, étant laissés à la liberté de leur propre volonté, tombèrent de l'état dans lequel ils furent créés, en péchant contre Dieu.

14 M. Qu'est ce que le péché?

D. Le péché est un defaut quelconque de la conformité à la loi de Dieu, ou la transgression d'elle.

15 M. Quel fut le péché par lequel nos premiers parents tombérent de l'état dans lequel ils furent crées ?

D. Le péché par lequel nos premiers parents tombèrent de l'état dans lequel ils furent crées, fut le manger du fruit défendu.

16 M. Tous les hommes sont-ils tombés dans la première transgression d'Adam ?

D. L'alliance ayant été faite avec Adam, non pour lui-même seulement, mais aussi pour sa postérité, tous les hommes, descendants de lui per génération ordinaire, péchèrent dans lui, et tombèrent avec lui, dans sa première transgression.

17 M. La chute à quel état a-t-elle reduit le genre humain ?

D. La chute a reduit le genre humain dans un état du péché et de la misère.

18 M. En quoi consiste le péché de cet état où l'homme est tombé ?

D. Le péché de cet état où l'homme est tombé consiste dans la coulpe du premier péché d'Adam, dans le manque de la justice originale, dans la corruption de toute sa nature, laquelle on appelle generalement le Péché Originel, avec toutes les transgressions actuelles qui en procédent.

19 M. Quelle est la misère de cet état où l'homme est tombe ?

D. Tous les hommes par leur chute ont perdu la communion avec Dieu, ils sont sous sa colère et sa malédiction, et ainsi ils sont assujettis à toutes les misères de cette vie, à la mort même, et aux peines d'enfer à jamais.

20 M. Dieu, laissait-il tous les hommes périr dans l'état de péché et de misère ?

D. Dieu ayant, seulement de son bon plaisir, élu de toute éternité quelques uns à la vie éternelle, fit une alliance de grâce pour les délivrer de l'état de péché et de misère, et pour les amener à un état de salut, par un Rédempteur.

21 M. Qui est le Rédempteur des élus de Dieu ?

D. Le seul Rédempteur des élus de Dieu est le Seigneur Jésus-Christ, qui, étant le Fils éternel de Dieu, devint l'homme, et il le fut, et continue d'être Dieu et l'homme, dans deux natures distinctes, et dans une personne à jamais.

22 M. Christ, étant le Fils de Dieu, de quelle manière devint-il l'homme ?

D. Christ, le Fils de Dieu, devint l'homme, en prenant à soi-même un vrai corps, et une ame raisonnable, étant conçu par la puissance du Saint Esprit, dans le sein de la Vierge Marie, et né d'elle-même, toutefois sans péché.

23 M. Quels sont les offices que Christ exécute comme notre Rédempteur ?

D. Christ, comme notre Rédempteur, exécute les offices d'un Prophète, d'un Prêtre, et d'un Roi, dans ses états d'humiliation et d'exaltation.

24 M. Christ comment exécute-t-il l'office d'un Prophète ?

D. Christ exécute l'office d'un Prophète en revelant à nous par sa parole et par son Esprit la volonté de Dieu pour notre salut.

25 M. Christ comment exécute-t-il l'office d'un Prêtre ?

D. Christ exécute l'office d'un Prêtre en offrant soi-même une fois comme sacrifice pour satisfaire à la justice divine, et pour nous réconcilier à Dieu, et en intercédant continuellement pour nous.

26 M. Christ comment exécute-t-il l'office d'un Roi ?

D. Christ exécute l'office d'un Roi, en nous subjuguant à lui-même, en nous réglant et nous défendant, et en restreignant et en vainquant tous ses ennemis, et les nôtres.

27 M. En quoi consista l'humiliation de Christ?

D. L'humiliation de Christ consistait dans ceci, qu'il etait né, et cela même dans un état bas, qu'il devenait sujet à la loi, qu'il portait les misères de cette vie, la colère de Dieu, et la mort maudite de la croix, qu'il etait enterré, et qu'il continuait sous la puissance de la mort pendant quelque temps.

28 M. En quoi consiste l'exaltation de Christ?

D. L'exaltation de Christ consiste en ceci, qu'il ressuscita de la mort le troisième jour, qu'il monta au ciel, qu'il s'assit au dextre de Dieu le Père, et qu'il viendra pour juger le monde au dernier jour.

29 M. Comment sommes-nous faits participants de la rédemption acquise par Christ?

D. Nous sommes faits participants de la rédemption acquise par Christ, par l'application efficace d'elle à nous par son Saint Esprit.

30 M. L'Esprit comment nous applique-t-il la rédemption acquise par Christ?

D. L'Esprit nous applique la rédemption acquise par Christ, en opérant en nous la foi, et ainsi nous unissant à Christ, dans notre vocation efficace.

31 M. Qu'est ce que la vocation efficace?

D. La vocation efficace est l'oeuvre de l'Esprit de Dieu, en laquelle, nous convainquant de notre péché et de notre misère, et éclairant nos esprits dans la connaissance de Christ, et renouvellant notre volonté, il nous persuade à embrasser Jésus Christ, et nous donne le pouvoir de le faire, comme il nous est offert librement dans l'Evangile.

32 M. Quels sont les bienfaits desquels ceux qui sont appelés efficacement participent en cette vie ?

D. Ceux qui sont efficacement appelés participent, en cette vie, de la justification, de l'adoption, et de la sanctification, et des bienfaits divers qui en cette vie accompagnent ces privileges ou en procédent.

33 M. Qu'est ce que la justification ?

D. La justification est un acte de la grâce libre de Dieu, par lequel il nous pardonne tous nos péchés, et nous accepte comme justes en sa présence, seulement pour la justice de Christ, qui nous est imputée, et reçue par la foi seule.

34 M. Qu'est ce que l'adoption ?

D. L'adoption est un acte de la grâce libre de Dieu, par lequel nous sommes reçus dans le nombre, et sommes entitulés à tous les privilèges des fils de Dieu.

35 M. Qu'est ce que la sanctification ?

D. La sanctification est l'oeuvre de la grâce libre de Dieu, par laquelle nous sommes renouvellés dans l'entier homme, selon l'image de Dieu, et nous avons le pouvoir de plus en plus de mourir au péché, et de vivre à la justice.

36 M. Quels sont les bienfaits qui, en cette vie, accompagnent la justification, l'adoption, et la sanctification, ou qui en découlent ?

D. Les bienfaits qui, en cette vie, accompagnent la justification, l'adoption, et la sanctification, ou qui en découlent, sont l'assurance de l'amour de Dieu, la paix de la conscience, la joie dans le Saint Esprit, l'augmentation de la grace, et la persévérance en cela à la fin de la vie.

37 M. Les fidèles quels sont les bienfaits que reçoivent ils de Christ à la mort ?

D. A la mort, les âmes des fidèles sont faites

parfaites en sainteté, et passent immédiatement à la gloire, et leurs corps, étant encore unis à Christ, reposent dans leurs tombeaux jusqu'à la résurrection.

38 M. Les fidèles quels sont les bienfaits que reçoivent ils de Christ à la résurrection ?

D. A la résurrection, les fidèles, étant resuscités en gloire, seront ouvertement reconnus et absous au jour du jugement, et seront faits parfaitement heureux dans la pleine jouissance de Dieu, pendant toute l'éternité.

39 M. Quel est le devoir que Dieu demande à l'homme ?

D. Le devoir que Dieu demande à l'homme est l'obéissance à sa volonté révélée.

40 M. Qu'est ce que Dieu révéla premièrement à l'homme, comme la règle de son obéissance ?

D. La règle que Dieu révéla premièrement à l'homme pour son obéissance était la loi morale.

41 M. La loi morale en quoi est elle sommairement comprisé ?

D. La loi morale est sommairement comprisé dans les Dix Commandements.

42 M. Quel est le sommaire des Dix Commandements ?

D. Le sommaire des Dix Commandements est, d'aimer le Seigneur notre Dieu avec tout notre coeur, avec toute notre âme, avec toute notre puissance, et avec tout notre esprit, et d'aimer notre prochain comme nous-mêmes.

43 M. Quelle est la préface aux Dix Commandements?

D. La préface aux Dix Commandements est dans ces paroles-ci, Je suis l'Eternel ton Dieu, qui t'ai retiré du pays d'Egypte, de la maison de servitude.

44 M. Que nous enseigne la préface aux Dix Commandements ?

D. La préface aux Dix Commandements nous

enseigne, Que parce que Dieu est l'Eternel, et notre Dieu et Rédempteur, par consequence nous sommes tenus d'observer tous ses commandements.

45 M. Quel est le premier commandement?

D. Le premier commandement est, Tu n'auras point d'autres Dieux devant Moi.

46 M. Qu'est ce qui est requis dans le premier commandement?

D. Le premier commandement nous requiert de connaitre et de confesser Dieu comme le seul vrai Dieu, et comme notre Dieu, et de l'adorer et de le glorifier conformément.

47 M. Qu'est ce qui est défendu dans le premier commandement?

D. Le premier commandement défend de nier, ou de ne pas adorer, et de ne pas glorifier le vrai Dieu, comme Dieu et comme notre Dieu, et de rendre à quelque autre cette adoration et cette gloire qui ne sont dûes qu'à lui seul.

48 M. Qu'est ce que ces paroles-ci 'Devant Moi' dans le premier commandement nous enseignent spécialement?

D. Ces paroles-ci 'Devant Moi' dans le premier commandement nous enseignent, que Dieu, qui tout voit, observe, et est indigné extremement contre le péché d'avoir quelque autre Dieu.

49 M. Quel est le second commandement?

D. Le second commandement est, Tu ne te feras point d'image taillée, ni aucune resemblance des choses qui sont là-haut dans les cieux, ni ici-bas sur la terre, ni dans les eaux sous la terre; tu ne te prosterneras point devant elles, et tu ne les serviras point; car je suis l'Eternel ton Dieu, le Dieu fort et jaloux, qui punis l'iniquité des pères sur les enfans, jusqu'à la troisième et à la quatrième génération de ceux qui me haïssent; et qui fais miséricorde en

mille [générations] à ceux qui m'aiment et qui gardent mes commandements.

50 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le second commandement?

D. Le second commandement enjoind de reçevoir, d'observer, et de conserver pures et entieres, tout ce culte religieux et toutes ces ordonnances que Dieu a constitué dans sa parole.

51 M. Qu'est ce qui est défendu dans le second commandement?

D. Le second commandement défend l'adoration de Dieu par les images, ou de quelque autre manière qui n'est pas constituée dans sa parole.

52 M. Quelles sont les raisons annexées au second commandement?

D. Les raisons annexées au second commandement sont, la souveraineté de Dieu sur nous, sa propriété en nous, et le zèle qu'il a pour son propre culte.

53 M. Quel est le troisième commandement?

D. Le troisième commandement est, Tu ne prendras point le nom de l'Eternel ton Dieu en vain; car l'Eternel ne tiendra pas pour innocent celui qui aura pris son nom en vain.

54 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le troisième commandement?

D. Le troisième commandement enjoind l'usage saint et révérend des noms, des titres, des attributs, des ordonnances, de la parole et des oeuvres de Dieu.

55 M. Qu'est ce qui est défendu dans le troisième commandement?

D. Le troisième commandement défend toute profanation ou abus de quelque chose, par laquelle Dieu se fait connaître.

56 M. Quelle est la raison annexée au troisième commandement?

D. La raison annexée au troisième commandement est, Que quoique les violateurs de ce commandement puissent échapper à la punition des hommes, néanmoins l'Eternel notre Dieu ne permettra pas qu'ils échappent à son juste jugement.

57 M. Quel est le quatrième commandement?

D. Le quatrième commandement est, Souviens-toi du jour du Sabbat pour le sanctifier. Tu travailleras six jours, et tu feras toute ton oeuvre. Mais le septième jour est le repos de l'Eternel ton Dieu ; tu ne feras aucune oeuvre en ce [jour-là,] ni toi, ni ton fils, ni ta fille, ni ton serviteur, ni ta servante, ni ton bétail, ni l'étranger qui est dans tes portes: Car l'Eternel a fait en six jours les cieux, la terre, la mer, et tout ce qui est en eux, et il s'est reposé le septième jour ; c'est pourquoi l'Eternel a béni le jour du repos et l'a sanctifié.

58 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le quatrième commandement?

D. Le quatrième commandement enjoind d'observer saints à Dieu tels tems fixés qu'il a constitués dans sa parole, expressément un jour entier des sept, pour être un saint Sabbat à lui-même.

59 M. Quel jour des sept est-ce que Dieu a constitué pour être le Sabbat hebdomadaire ?

D. Depuis la création du monde jusqu'à la résurrection de Christ, Dieu a constitué le septième jour de la semaine pour être le Sabbat hebdomadaire, et le premier jour de la semaine depuis ce temps-là, pour continuer jusqu'à la fin du monde, lequel est le Sabbat Chrétien.

60 M. Comment faut-il qu'on sanctifie le Sabbat?

D. Il faut qu'on sanctifie le Sabbat par un saint repos tout ce jour-la, même de telles affaires mondaines et de tels divertissemens que sont legales sur

les autres jours, et par s'occuper tout le tems dans les exercices publics et privés d'adoration de Dieu, excepté tant que doit être occupé aux oeuvres de la nécessité et de la miséricorde.

61 M. Qu'est ce qui est défendu dans le quatrième commandement?

D. Le quatrième commandement défend l'omission ou l'exécution négligente des devoirs requis, et la profanation du jour par la paresse, ou par aucune chose qui d'elle-même est criminelle, ou par telles pensées, telles paroles, et tels actes que ne sont pas nécessaires, tòuchant nos affaires mondaines ou nos récréations.

62 M. Quelles sont les raisons annexées au quatrième commandement?

D. Les raisons annexées au quatrième commandement sont, la liberté que Dieu nous a donné de servir des six jours de la semaine pour nos propres occupations, la demande spéciale qu'il fait du septième jour comme son propre jour, son propre exemple, et la bénédiction qu'il donne au jour du Sabbat.

63 M. Quel est le cinquième commandement?

D. Le cinquième commandement est, Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre que l'Eternel ton Dieu te donne.

64 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le cinquième commandement?

D. Le cinquième commandement enjoind la preservation de l'honneur, et l'exécution des devoirs, appartenants à chacun, en leurs diverses situations et relations, comme les supérieurs, les inférieurs et les égaux.

65 M. Qu'est ce qui est défendu dans le cinquième commandement?

D. Le cinquième commandement défend de négliger ou de faire quelque chose contre l'honneur et

contre le devoir qui appartiennent à chacun en leurs diverses situations et relations.

60 M. Quelle est la raison annexée au cinquième commandement?

D. La raison annexée au cinquième commandement est, une promesse de la vie longue et de la prosperité (autant qu'il servira pour la gloire de Dieu, et pour leur propre bien) à tous ceux qui gardent ce commandement.

67 M. Quel est le sixième commandement?

D. Le sixième commandement est, Tu ne tueras point.

68 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le sixième commandement?

D. Le sixième commandement enjoind tous les efforts légitimes de conserver notre propre vie, et la vie des autres.

69 M. Qu'est ce qui est défendu dans le sixième commandement?

D. Le sixième commandement défend d'ôter notre propre vie, ou celle de notre prochain injustement, ou tout acte qui y tendrait.

70 M. Quel est le septième commandement?

D. Le septième commandement est, Tu ne commettras point adultère.

71 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le septième commandement?

D. Le septième commandement enjoind la conservation de notre propre chasteté, et de celle de notre prochain, dans le coeur, dans la parole, et dans la conduite.

72 M. Qu'est ce qui est défendu dans le septième commandement?

D Le septième commandement défend toutes les pensées, les paroles, et les actions impures.

73 M. Quel est le huitième commandement?

D. Le huitième commandement est, Tu ne déroberas point.

74 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le huitième commandement?

D. Le huitième commandement enjoind de procurer et d'avancer licitement le bien, et l'état exterieur de nous-mêmes et des autres.

75 M. Qu'est ce qui est défendu dans le huitième commandement?

D. Le huitième commandement défend tout ce qui empêche ou qui peut empêcher injustement le bien ou l'état exterieur de nous-mêmes, ou de notre prochain.

76 M. Quel est le neuvième commandement?

D. Le neuvième commandement est, Tu ne diras point faux témoignage contre ton prochain.

77 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le neuvième commandement?

D. Le neuvième commandement enjoind le maintenir et le promouvoir la vérité entre les hommes, et la renommée de nous-mêmes et de notre prochain, specialement en rendant témoignage.

78 M. Qu'est ce qui est défendu dans le neuvième commandement?

D. Le neuvième commandement défend tout ce qui fait tort à la vérité, ou qui est injurieux à notre propre bon nom, ou au bon nom de notre prochain.

79 M. Quel est le dixième commandement?

D. Le dixième commandement est, Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain, tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son boeuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

80 M. Qu'est ce qui est enjoint dans le dixième commandement?

D. Le dixième commandement enjoint le contentement entier avec notre propre état, et un esprit droit et aimant envers notre prochain, et envers tout ce qui est à lui.

81 M. Qu'est ce qui est défendu dans le dixième commandement?

D. Le dixième commandement défend tout murmure contre notre état, toute envie ou chagrin au bien de notre prochain, et tout desir excessif et illegitime envers quelque chose qui est à lui.

82 M. Aucun homme est il capable de garder parfaitement les commandements de Dieu?

D. Aucun homme, qui n'est rien de plus, depuis la chute, n'est pas capable, en cette vie, de garder parfaitement les commandements de Dieu, mais il les viole tous les jours dans la pensée, dans la parole, et dans l'œuvre.

83 M. Toutes les transgressions de la loi sont elles également odieuses?

D. Quelques péchés en eux-mêmes, et par raison des circonstances aggravantes, sont plus odieux que des autres dans la vue de Dieu.

84 M. Qu'est ce que chaque péché mérite?

D. Chaque péché mérite la colère et la malédiction de Dieu, et dans cette vie-ci, et dans celle-là que viendra.

85 M. Qu'est ce que Dieu requiert de nous afin que nous echappions à sa colère et à sa malédiction qui nous sont dûes à cause du péché?

D. Afin que nous echappions à sa colère et à la malédiction de Dieu qui nous sont dues à cause du péché, Dieu demande à nous la foi en Jésus-Christ, la répentance à la vie, et l'usage diligent de tous les moyens extérieurs par lesquels Christ nous communique les bienfaits de la rédemption.

86 M. Qu'est ce que la foi en Jésus-Christ ?

D. La foi en Jésus-Christ est une grâce salutaire par laquelle nous le reçevons et nous reposons sur lui seul pour salut, comme il nous est offert dans l'Evangile.

87 M. Qu'est ce que la répentance à la vie?

D. La répentance à la vie est une grâce salutaire, par laquelle un pécheur, d'un vrai sens de son péché, et d'apprehension de la misericorde de Dieu en Christ, avec tristesse et aversion de son péché, en retourne à Dieu, avec plein dessein et effort de nouvelle obéissance.

88 M. Quels sont les moyens extérieurs par lesquels Christ nous communique les bienfaits de la rédemption ?

D. Les moyens extérieurs et ordinaires par lesquels Christ nous communique les bienfaits de la rédemption, sont ses ordonnances, spécialement la parole, les sacrements, et la prière ; toutes lesquelles sont faites efficaces aux élus pour le salut.

89 M. La parole, comment devient-elle efficace au salut ?

D. L'Esprit de Dieu fait la lecture, et spécialement la prédication de la parole, un moyen efficace de convaincre et de convertir les pécheurs, et de les édifier dans la sainteté et dans la consolation, par la foi, au salut.

90 M. La parole, comment doit-elle être lue et ecoutée afin qu'elle devienne efficace au salut ?

D. Afin que la parole devienne efficace au salut, nous devons être attentifs à lui avec diligence, préparation et prière, la reçevoir avec foi et amour, la serrer dans nos coeurs, et la pratiquer en nos vies.

91 M. Les sacrements, comment deviennent-ils les moyens efficaces du salut ?

D. Les sacrements deviennent des moyens efficaces du salut, non par aucune vertu qui soit en eux, ou en celui qui les administre; mais seulement par la bénédiction de Christ, et par l'operation de son Esprit en ceux qui par la foi les reçoivent.

92 M. Qu'est ce qu'un sacrement?

D. Un sacrement est une sainte ordonnance instituée par Christ, dans laquelle, par des signes sensibles, Christ et les bienfaits de la nouvelle alliance sont représentés, scellés, et appliqués aux fidèles.

93 M. Quels sont les sacrements de la Nouvelle Alliance?

D. Les sacrements de la Nouvelle Alliance sont, le Baptême, et la Cène du Seigneur.

94 M. Qu'est ce que le Baptême?

D. Le Baptême est un sacrement, dans lequel, le lavement par l'eau, au nom du Père, du Fils, et du Saint Esprit, signifie et scelle notre entement en Christ, et notre participation aux bienfaits de l'alliance de grace, et notre engagement d'être au Seigneur.

95 M. Le Baptême à qui doit-il être administré?

D. Le Baptême ne doit pas être administré à ceux qui sont hors de l'église visible, jusqu'à ce qu'ils aient professé leur foi en Christ, et leur obéissance à lui; mais les enfants de ceux qui sont membres de l'église visible doivent être baptisés.

96 M. Qu'est ce que la Cène du Seigneur?

D. La Cène du Seigneur est un sacrement, dans lequel sur donnant et en reçevant du pain et du vin, selon l'institution de Christ, sa mort est représentée, et ceux qui les reçoivent dignement sont, non après une manière physique et charnelle, mais par la foi, rendus participants de son corps et de son sang, avec tous ses bienfaits, pour leur nourriture

spirituelle et pour leur accroissement en grâce.

97 M. Qu'est ce qui est requis pour recevoir dignement la Cène du Seigneur?

D. Il est requis de ceux qui veulent participer dignement à la Cène du Seigneur, qu'ils s'examinent de leur connaissance à discerner le corps du Seigneur, sur leur foi à se nourrir de lui, de leur repentance, de leur amour, et de leur nouvelle obéissance; de peur qu'en venant indignement, ils ne mangent et ne boivent que leur propre condamnation.

98 M. Qu'est ce que la prière?

D. La prière est une présentation de nos désirs à Dieu, pour les choses conformes à sa volonté, au nom de Christ, avec la confession de nos péchés, et la reconnaissance de tout le cœur pour ses bienfaits.

99 M. Quelle est la règle que Dieu a donnée pour notre direction dans la prière?

D. Toute la parole de Dieu est utile pour nous diriger dans la prière, mais la règle spéciale de la direction est cette forme de prière que Christ enseigna à ses disciples, laquelle est ordinairement appellée l'Oraison Dominicale.

100 M. La préface de l'Oraison Dominicale que nous enseigne-t-elle?

D. La préface de l'Oraison Dominicale, (qui est, Notre père qui es aux cieux,) nous enseigne à approcher de Dieu avec toute sainte révérence et confiance comme les enfants à un père puissant et prêt à nous aider, et à prier avec les autres, et pour eux.

101 M. Pour quelles choses prions nous dans la première pétition?

D. Dans la première pétition (qui est, Ton nom soit sanctifié,) nous prions que Dieu nous rende et les autres capables de le glorifier dans tout par lequel il se fait connaître; et qu'il dispose toutes choses pour sa propre gloire.

[102] M. Pour quelles choses prions nous dans la seconde pétition ?

D. Dans la seconde pétition (qui est, Ton règne vienne) nous prions que le règne de Satan soit détruit, et que le règne de la grâce soit avancé, que nous-mêmes et les autres y soient introduits et retenus, et que le règne de la gloire soit hâté.

[103] M. Pour quelles choses prions nous dans la troisième pétition ?

D. Dans la troisième pétition, (qui est, Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel,) nous prions que Dieu, par sa grâce, nous rende capables et prêts à le connaître, à l'obeir, et à nous soumettre a sa volonté, en toutes choses, comme font les anges au ciel.

[104] M. Pour quelles choses prions nous dans la quatrième pétition ?

D. Dans la quatrième pétition (qui est, Donne nous aujourd'hui notre pain quotidien) nous prions, que du don libre de Dieu nous recevions une portion competente des bonnes choses de cette vie, et que nous jouissions de sa bénédiction avec elles.

[105] M. Pour quelles choses prions nous dans la cinquième pétition ?

D. Dans la cinquième pétition (qui est, Et nous quitte nos dettes, comme nous quittons à nos débiteurs,) nous prions que Dieu pour l'amour de Christ pardonne gratuitement tous nos péchés ; ce que nous sommes d'autant plus encouragés à demander, que par sa grâce, nous sommes rendus capables, du cœur, de pardonner aux autres.

[106] M. Pour quelles choses prions nous dans la sixième pétition ?

D. Dans la sixième pétition (qui est, Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal) nous prions que Dieu nous préserve d'être

tentés à pécher, ou qu'il nous soutienne et nous délivre lorsque nous sommes tentés.

107 M. Que nous enseigne la conclusion de l'Oraisou Dominicale?

D. La conclusion de l'Oraison Dominicale (qui est, Car à toi est le règne, la puissance, et la gloire à jamais, Amen,) nous enseigne à prendre notre encouragement dans la prière de Dieu seulement, et dans nos prières à l'adorer, en lui attribuant le règne, la puissance, et la gloire; et en temoignage de notre désir et assurance d'être exaucés nous disons, Amen.

FIN.

ROBERT YOUNG, EDINBURGH.

IL CATECHISMO PIU BREVE,

IN LINGUA ITALIANA.

IL CATECHISMO PIU BREVE.

---

1 Domanda. Qual' è il fine principale dell' uomo ?

Risposta. Il fine principale dell' uomo è di glorificare Iddio, e di goderlo in eterno.

2 D. Qual regola ci ha dato Iddio per insegnarci come glorificarlo, e goderlo ?

R. La parola di Dio, che è contenuta nella scrittura del Vecchio e Nuovo Testamento, è la sola regola per dirigerci come possiamo glorificarlo e goderlo.

3 D. Che cosa c' insegna principalmente la sacra scrittura ?

R. La sacra scrittura principalmente c' insegna ciò che l'uomo deve credere riguardo a Dio, e quali doveri Iddio dall' uomo richiede.

4 D. Che cosa è Iddio ?

R. Iddio è uno spirito, infinito, eterno, ed immutabile, nel suo essere, nella sapienza, potenza, santità, giustizia, bontà e verità.

5 D. Vi sono più Dei, o un Dio solo ?

R. Non v' è che un solo, vivente e vero Iddio.

6 D. Quante sono le persone nella Divinità ?

R. Vi sono tre persone nella Divinità; Padre, Figliuolo, e Spirito Santo; e queste tre persone sono un solo Iddio, medesimo nella sostanza, uguale nel potere, e nella gloria.

7 D. Che cosa sono i decreti di Dio ?

R. I decreti di Dio sono i suoi eterni propositi secondo il consiglio della sua volontà, in virtù della quale, per la sua propria gloria, egli ha pre-ordinato tutto ciò chè è per accadere.

8 D. Come eseguisce Iddio i suoi decreti ?

R. Iddio eseguisce i suoi decreti nelle opere della creazione e della providenza.

9 D. Qual' è l' opera della creazione ?

R. L' opera della creazione consiste nell' avere Iddio fatto ogni cosa dal nulla mediante la parola della sua potenza, nello spazio di sei giorni, e tutto era molto buono.

10 D. Come Iddio creò l' uomo ?

R. Iddio creò l' uomo, maschio e femmina, ad immagine sua, in saviezza, giustizia, e santità, con dominio sulle creature.

11 D. Quali sono le opere della providenza di Dio ?

R. Le opere della providenza di Dio sono, i modi suoi santissimi, savissimi, e possentissimi, di conservare e di governare tutte le sue creature, e tutte le loro azioni.

12 D. Qual' atto speciale di providenza Iddio esercitò sull' uomo nello stato in cui ero creato ?

R. Poscia che Iddio ebbe creato l'uomo, fece con lui un patto di vita, a condizione d'una perfetta ubbidienza; e gli proibì di mangiare dell' albero della conoscenza del bene e del male, sotto pena di morte.

13 D. Continuarono i nostri primi genitori nello stato in cui furono creati ?

R. I nostri primi genitori, lasciati in libertà della propria volontà, caddero dallo stato in cui erano creati, peccando contro Iddio.

14 D. Che cosa è il peccato ?

R. Il peccato è qualunque mancanza di conformità alla legge di Dio, o trasgressione qualunque della medesima legge.

15 D. Qual fù il peccato per cui i nostri primi genitori decaddero dallo stato in cui furono creati?

R. Il peccato per cui i nostri primi genitori decaddero dallo stato in cui erano stati creati, fù il mangiare del frutto proibito.

16 D. Cadde tutto il genere umano nella prima trasgressione d' Adamo?

R. Il patto essendo fatto con Adamo, non per lui solo, ma per la sua posterità; tutto il genere umano, discendendo da lui per generazione ordinaria, peccò in lui, e cadde con lui, nella prima sua trasgressione.

17 D. In quale stato la caduta portò il genere umano?

R. La caduta portò il genere umano in uno stato di peccato e di miseria.

18 D. In che consiste lo stato peccaminoso in cui cadde l'uomo?

R. Lo stato peccaminoso in cui cadde l'uomo consiste nel delitto del primo peccato d' Adamo, nella mancanza della giustizia originale, e nella corruzione di tutta la sua natura, generalmente chiamata Peccato Originale; insieme con tutte le attuali trasgressioni che ne procedono.

19 D. Qual' è la miseria di quello stato, in cui cadde l'uomo?

R. Tutto l'uman genere per la sua caduta perse la communione con Dio, divenne l' oggetto dell' ira, e maledizione sua, e così fù sottoposto a tutte le miserie di questa vita, alla morte stessa, ed alle pene dell' inferno per sempre.

20 D. Lasciò Iddio tutto l'uman genere perire nello stato di peccato e di miseria ?

R. Avendo Iddio per suo beneplacito, da tutta l'eternità, eletto alcuni alla vita eterna, fece con loro un patto di grazia, per liberarli dallo stato di peccato e di miseria, e per condurli ad uno stato di salvazione mediante un Redentore.

21 D. Chi è il Redentore degli eletti di Dio ?

R. Il solo Redentore degli eletti di Dio, è Gesù Cristo il Signor nostro, il quale, essendo il Figliuolo eterno di Dio, divenne uomo, e così fù, e così continua ad essere, Dio ed uomo in due nature distinte, ed una persona per sempre.

22 D. In che modo, Cristo, essendo il Figliuolo di Dio, divenne uomo ?

R. Cristo, il Figliuolo di Dio, divenne uomo coll' assumere un vero corpo, ed un' anima ragionevole, essendo concepito in virtù dello Spirito Santo nel ventre della Vergine Maria, e nato da lei, però senza peccato.

23 D. Quali uffizi vengono eseguiti da Cristo come nostro Redentore ?

R. Cristo, come nostro Redentore, eseguisce gli uffizi di Profeta, di Sacerdote, e di Rè, tanto nello stato di umiliazione che di esaltazione.

24 D. In chò modo eseguisce Cristo l'uffizio di Profeta ?

R. Cristo eseguisce l'uffizio di Profeta nel rivelarci per la sua parola, e Spirito, la volontà di Dio per la nostra salvazione.

25 D. In che modo eseguisce Cristo l'uffizio di Sacerdote ?

R. Cristo eseguisce l'uffizio di Sacerdote nell' offrirsi una sola volta in sacrifizio per soddisfare la divina giustizia, e per riconciliarci a

Dio, e col fare intercessione continua per noi.

26 D. In che modo eseguisce Cristo l'uffizio di Rè?

R. Cristo eseguisce l'uffizio di Rè, col soggiogarci a sè stesso, col governarci e difenderci, e col restringere e vincere tutti i suoi ed i nostri nemici.

27 D. In che consisteva l'umiliazione di Cristo?

R. L'umiliazione di Cristo consisteva nell' essere nato, e ciò in bassa condizione, sottoposto alla legge, soffrendo le miserie di questa vita, l'ira di Dio, e la morte infamante della croce; nell'essere sepolto, e nel continuare sotto 'l potere della morte per qualche tempo.

28 D. In che consiste l'esaltazione di Cristo?

R. L'esaltazione di Cristo consiste nel risorgere dalla morte il terzo giorno, nell' ascendere in cielo, nel sedere alla destra di Dio Padre, e nel venire a giudicare il mondo l'ultimo giorno.

29 D. Come partecipiamo della redenzione acquistata da Cristo?

R. Noi partecipiamo della redenzione acquistata da Cristo mediante l'applicazione efficace che ce ne vien fatta dallo Spirito Santo.

30 D. Come ci vien applicata dallo Spirito Santo la redenzione acquistata da Cristo?

R. Lo Spirito ci applica la redenzione acquistata da Cristo, coll'operare in noi la fede, e per ciò unendoci a Cristo nella nostra efficace vocazione.

31 D. Che cos' è la vocazione efficace?

R. La vocazione efficace è l'opera dello Spirito di Dio, per cui egli convincendoci dei nostri peccati e miserie, illuminando la nostra mente nella conoscenza di Cristo, e rinnovando le nostre volontà,

Egli ci persuade e ci fa abbracciare Gesù Cristo, liberamente offertoci nell' Evangelo.

32 D. Di quali benefizj partecipano nella vita presente coloro che sono efficacemente chiamati ?

R. Colora che sono efficacemente chiamati partecipano nella vita presente della giustificazione, adozione, e santificazione, e dei diversi beni che in questa vita, o li accompagnano, o da loro procedono.

33 D. Che cosa è giustificazione ?

R. La giustificazione è un atto della libera grazia di Dio, per cui Egli ci perdona tutti i peccati nostri, e ci riceve come giusti al suo cospetto, per la sola giustizia di Cristo a noi attribuita, e per la sola fede ricevuta.

34 D. Che cosa vuol dire adozione ?

R. L'adozione e un' atto della libera grazia di Dio, per cui siamo ricevuti nel numero, ed abbiamo diritto a tutt' i privilegi dei figli di Dio.

35 D. Che cosa è santificazione ?

R. La santificazione è l'opera della libera grazia di Dio, per cui siamo rinnovati nell' uomo intiero secondo l'immagine di Dio, e riceviamo il potere di sempre più morire al peccato, e vivere alla giustizia.

36 D. Quali sono i benefizj che in questa vita accompagnano o procedono dalla giustificazione, adozione, e santificazione ?

R. I benefizj che in questa vita accompagnano o procedono dalla giustificazione, adozione, e santificazione sono, la certezza dell'amore di Dio, la pace della coscienza, la gioja nello Spirito Santo, l'accrescimento della grazia, e la perseveranza in essa fin'alla fine.

37 D. Quali benefizj ricevono i fedeli da Gesù

Cristo alla loro morte ?

R. Le anime dei fedeli alla loro morte sono rese perfette in santità, e passano immediatamente alla gloria, e i corpi loro, essendo sempre uniti a Cristo, riposano nelle tombe fin alla resurrezione.

38 D. Quali benefizj ricevono da Cristo i fedeli alla resurrezione ?

R. Alla resurrezione i fedeli, essendo in gloria risuscitati, saranno nel giorno del giudizio apertamente riconosciuti e assoluti, e saranno perfettamente beati nel pieno godimento di Dio per tutta l' eternità.

39 D. Qual' è il dovere che Iddio richiede dall' uomo ?

R. Il dovere richiesto da Dio all' uomo è l' ubbidienza alla rivelata sua volontà.

40 D. Che cosa primieramente Iddio rivelò all' uomo per regola della sua ubbidienza ?

R. La regola che Iddio primieramente rivelò all'uomo per la sua ubbidienza fù la legge morale.

41 D. La legge morale dov' è sommariamente compresa ?

R. La legge morale è compresa sommariamente neidieci Comandamenti.

42 D. Qual' è la somma dei dieci comandamenti ?

R. La somma dei dieci comandamenti è, d'amare il Signor nostro Dio con tutto 'l nostre cuore, con tutta l' nostre anima, con tutte le nostre forze, e con tutta la nostra mente; e d' amare il prossimo come noi stessi.

43 D. Qual' è la prefazione ai dieci comandamenti ?

R. La prefazione ai dieci comandamenti consiste in queste parole, Io sono il Signor Iddio tuo, che t'

ho tratto fuor del paese d' Egitto, della casa di servitù.

44 D. Che ci viene insegnato nella prefazione ai dieci comandamenti?

R. La prefazione ai dieci comandamenti c' insegna che perchè Iddio è il Signore e nostro Dio, e nostro Redentore, perciò siamo tenuti ad osservare tutti i suoi comandamenti.

45 D. Qual' è il primo comandamento?

R. Il primo comandamento è, Non avere altri dij nel mio cospetto.

46 D. Nel primo comandamento che cosa si richiede?

R. Il primo comandamento ci richiede di conoscere e di confessare essere Iddio l'unico vero Dio, e nostro Dio, e come tale d' adorarlo e di glorificarlo.

47 D. Che cosa si proibisce nel primo comandamento?

R. Il primo comandamento proibisce di negare o di non adorare e glorificare il vero Dio, come Dio, e Dio nostro, e di dare ad alcun altro quell'adorazione e gloria che a lui solo è dovuta.

48 D. Che c' insegnano specialmente quelle parole (nel mio cospetto,) nel primo comandamento?

R. Queste parole (nel mio cospetto,) nel primo comandamento, c' insegnano che Iddio, che vede ogni cosa, conosce ed è molto dispiaciuto del peccato di tenere in vece sua qualunque altro Dio.

49 D. Qual' è il secondo comandamento?

R. Il secondo comandamento è, Non farti scultura alcuna, nè immagine alcuna di cosa che sia in cielo di sopra, nè di cosa che sia in terra di sotto, nè di cosa che sia nell' acqua di sotto alla terra. Non adorar quelle cose, e non servir loro: perciochè, Io

il Signore Iddio tuo, son Dio geloso, che visito l' iniquità de' padri sopra i figliuoli, fino alla terza, ed alla quarta generazione di coloro che m'odiano, ed uso benignità in mille generazioni, verso coloro che m' amano, ed osservano i miei comandamenti.

50 D. Che cosa si richiede nel secondo comandamento?

R. Il secondo comandamento richiede di ricevere, osservare, e mantenere puro ed intiero ogni qual sia culto, e ordinazione religiosa, che Iddio ha assegnato nella sua Parola.

51 D. Che cosa si proibisce nel secondo comandamento?

R. Il secondo comandamento ci proibisce l'adorare Iddio mediante immagini, o alcun altro modo qualunque, non indicato nella sua parola.

52 D. Quali sono le ragioni aggiunte al secondo comandamento?

R. Le ragioni aggiunte al secondo comandamento sono, la sovranità di Dio sopra di noi, la proprietà sua in noi, e lo zelo ch'egli ha per il proprio culto.

53 D. Qual' è il terzo comandamento?

R. Il terzo comandamento è, Non prendere il nome del Signore Iddio tuo in vano: perciochè il Signore non terrà innocente chi avrà preso il suo nome in vano.

54 D. Che cosa si richiede nel terzo comandamento?

R. Il terzo comandamento richiede l'uso santo e venerabile dei nomi di Dio, dei titoli, attributi, precetti, parola, ed opere.

55 D. Che cosa è proibito nel terzo comandamento?

R. Il terzo comandamento proibisce ogni profanazione o abuso di qualunque cosa, per mezzo della quale Iddio si fà conoscere.

56 D. Qual' è la ragione che accompagna il terzo comandamento ?

R. La ragione che accompagna il terzo comandamento è, che sebbene i trasgressori di esso possano evitare la punizione degli uomini, pure il Signore nostro Iddio non soffrirà che sfuggano il suo giusto giudizio.

57 D. Qual' è il quarto comandamento ?

R. Il quarto comandamento è, Ricordati del giorno del riposo, per santificarlo : Lavora sei giorni, e fà in essi ogni opera tua; ma il settimo giorno è il giorno di riposo del Signore Iddio tuo : non fare in esso lavoro alcuno, nè tu, nè 'l tuo figliuolo, nè la tua figliuola, nè 'l tuo servo, nè la tua serva, nè 'l tuo bestiame, nè 'l tuo forestiere ch' è dentro alle tue porte; Perciochè in sei giorni il Signore fece il cielo, e la terra, e il mare e tutto ciò ch' è in essi, e si riposò al settimo giorno : perciò, il Signore ha benedetto il giorno del riposo, e l 'ha santificato.

58 D. Che cosa si richiede nel quarto comandamento ?

R. Il quarto comandamento richiede di osservare, come dedicato a Dio, quel particolare tempo, che è stato assegnato nella sua parola; espressamente un giorno intiero fra sette, che sià un giorno di riposo a lui dedicato.

59 D. Quale giorno fra i sette è stato da Dio indicato per essere il giorno settimanale di riposo ?

R. Dal principio del mondo fin'alla resurrezione di Cristo, Iddio assegnò il settimo giorno della settimana per essere il Sabbato settimanale; e da quell' epoca in poi, il primo giorno della settimana, da continuare fin'all'ultimo del mondo, che è il Sabbato Cristiano.

60 D. In che modo devesi il giorno di riposo santificare ?

R. Il giorno di riposo si deve santificare con un santo riposo tutto quel giorno, anche da quei mondani impieghi e divertimenti, che in altri giorni sono legittimi, ed impiegando tutto quel tempo in esercizj pubblici e privati di pietà verso Iddio, eccettuato il tempo per le opere di pura necessità, e misericordia.

61 D. Che cosa si proibisce nel quarto comandamento?

R. Il quarto comandamento proibisce l'omissione o il trascurato adempimento dei doveri prescritti, e la profanazione del giorno mediante l'infingardaggine, o di fare ciò che è in sè peccaminoso; con pensieri non necessarj, con parole o con opere intorno ai nostri mondani impieghi e divertimenti.

62 D. Quali sono le ragioni annesse al quarto comandamento?

R. Le ragioni annesse al quarto comandamento sono, che Iddio, concedendoci sei giorni della settimana per le nostre proprie occupazioni, richiede una speciale proprietà del settimo giorno; col il suo esempio e la sua benedizione del giorno di riposo.

63 D. Qual' è il quinto comandamento?

R. Il quinto comandamento è, Onora tuo padre, e tua madre: acciochè i tuoi giorni siano prolungati sopra la terra, la quale il Signore Iddio tuo ti dà.

64 D. Che cosa si richiede nel quinto comandamento?

R. Il quinto comandamento richiede che si conservi l'onore, e che si adempiscano i doveri, che ad ognuno appartengono, nelle diverse situazioni e relazioni, come superiori, inferiori, ed uguali.

65 D. Che cosa si proibisce nel quinto comandamento?

R. Il quinto comandamento proibisce di trascurare o di violare in alcuna cosa l'onore, e il dovere

che appartiene ad ognuno nei suoi diversi posti, e relazioni.

66 D. Qual' è la ragione annessa al quinto comandamento ?

R. La ragione annessa al quinto comandamento è una promessa di lunga vita e prosperità (per quanto possa servire alla gloria di Dio e al proprio ben' essere) per tutti coloro che osservano questo comandamento.

67 D. Qual' è il sesto comandamento ?

R. Il sesto comandamento è, Non uccidere.

68 D. Che cosa si richiede nel sesto comandamento?

R. Il sesto comandamento richiede che si adoperi ogni sforzo legittimo, per conservare la propria vita, e quella degli altri.

69 D. Che cosa si proibisce nel sesto comandamento ?

R. Il sesto comandamento proibisce il togliere la propria vita, ovvero la vita del prossimo ingiustamente, o qualunque cosa, che tenda a questo.

70 D. Qual' è il settimo comandamento ?

R. Il settimo comandamento è, Non commettere adulterio.

71 D. Che cosa si richiede nel settimo comandamento ?

R. Il settimo comandamento richiede la conservazione della propria castità, e di quella del prossimo, sia nel cuore, nelle parole, e nella condotta.

72 D. Che cosa si proibisce nel settimo comandamento ?

R. Il settimo comandamento proibisce ogni pensiero, parola, ed opera impura.

73 D. Qual' è l' ottavo comandamento ?

R. L'ottavo comandamento è, Non rubare.

74 D. Che cosa si richiede nell' ottavo comandamento ?

R. L'ottavo comandamento richiede di procurare un lecito avanzamento di ricchezze e proprietà, tanto per noi stessi, che per gli altri.

75 D. Che cosa si proibisce nell' ottavo comandamento ?

R. L'ottavo comandamento proibisce d'impedire ingiustamente qualunque avanzamento di ricchezze o proprietà, tanto per noi stessi, che per il prossimo.

76 D. Qual' è il nono comandamento ?

R. Il nono comandamento è, Non dir falsa testimonianza contr' al tuo prossimo.

77 D. Che cosa si richiede nel nono comandamento ?

R. Il nono comandamento richiede, di mantenere e promuovere la verità tra uomo e uomo, e il buon nome tanto di noi che del prossimo, specialmente nel portare testimonianza.

78 D. Che cosa si proibisce nel nono comandamento ?

R. Il nono comandamento proibisce qualunque cosa sia di pregiudizio alla verità, o ingiurioso al nostro buon nome, e a quello del prossimo.

79 D. Qual' è il decimo comandamento ?

R. Il decimo comandamento è, Non concupire la casa del tuo prossimo; non concupir la moglie del tuo prossimo, nè 'l suo servo, nè la sua serva, nè 'l suo bue, ne 'l suo asino, nè cosa alcuna che sia del tuo prossimo.

80 D. Che si richiede nel decimo comandamento ?

R. Il decimo comandamento richiede una piena contentezza della propria condizione, con uno spirito retto e caritatevole verso 'l nostro prossimo, e verso tutto ciò che gli appartiene.

81 D. Che cosa si proibisce nel decimo comandamento ?

R. Il decimo comandamento proibisce ogni scontentezza del proprio stato, d' invidiare o rattristarsi

al bene del nostro prossimo, e di ogni disordinato moto o affetto a tutto ciò che gli appartenga.

82 D. Può l'uomo in questa vita perfettamente osservare i comandamenti di Dio?

R. Nessuno, punamente uomo, dopo la caduta, può in questa vita perfettamente osservare i comandamenti di Dio, ma li viola ogni giorno in pensieri, parole ed opere.

83 D. Sono egualmente odiose tutte le trasgressioni della legge?

R. Alcuni peccati in loro stessi, e per ragione di varie circostanze aggravanti, sono più odiosi degli altri al cospetto di Dio.

84 D. Che cosa merita ogni peccato?

R. Ogni peccato merita l' ira e la maledizione di Dio, tanto in questa vita, che in quella a venire.

85 D. Che cosa richiede Iddio da noi per isfuggire l' ira e maledizione sua, incorsa per il peccato?

R. Per isfuggire l' ira e maledizione di Dio incorsa per il peccato, Iddio richiede da noi la fede in Gesù Cristo, il pentimento alla vita, con diligente uso di tutti i mezzi esteriori, per cui Cristo ci comunica benefizj della redenzione.

86 D. Che cosa è la fede in Gesù Cristo?

R. La fede in Gesù Cristo è una grazia efficace, per cui lo riceviamo, e riposiamo in lui solo per la salvazione, come Egli ci viene offerto nel Vangelo.

87 D. Che cosa è il pentimento alla vita?

R. Il pentimento alla vita è una grazia efficace, per cui un peccatore avendo un vero senso del suo peccato, e convinto della misericordia di Dio in Cristo, mediante il dolore e l' odio dei suoi peccati, ritorna a Dio con pieno proposito e sforzo di mantenersi nella nuova ubbidienza.

88 D. Quali sono i mezzi esterni per cui Cristo ci

comunica i benefizj della redenzione ?

R. I mezzi e terni ed ordinarj per cui Cristo ci comunica i benefizj della redenzione, sono le sue ordinazioni, specialmente la parola, i sacramenti, e la preghiera; tutte le quali cose sono rese efficaci per gli eletti alla salvazione.

89 D. Come diviene la parola efficace alla salvazione ?

R. Lo Spirito di Dio rende la lettura, e specialmente la predicazione della parola, un mezzo efficace di convincere e convertire i peccatori, e di edificarli nella santità e conforto, mediante la fede alla salvazione.

90 D. Come si deve la parola leggere ed udire, affinchè divenga efficace per la salvazione ?

R. Affinchè la parola divenga efficace per la salvaizione, dobbiamo attendere alla medesima con diligenza, preparazione e preghiera; riceverla con fede ed amore; imprimerla nei nostri cuori, e praticarla nella nostra vita.

91 D. In qual modo i sacramenti divengono mezzi efficaci di salvazione ?

R. I sacramenti divengono mezzi efficaci di salvazione, non per alcuna virtù, che sia in loro, od in colui che gli amministra, ma solamente per la benedizione di Cristo e per l' opera del suo Spirito sopra coloro che gli ricevono con fede.

92 D. Che cosa è un sacramento ?

R. Un sacramento è una santa ordinazione istituita da Cristo, per cui con segni sensibili, Gesù Cristo ed i benefizj del nuovo patto, sono rappresentati, suggellati, ed applicati ai credenti.

93 D. Quali sono i sacramenti del Testamento Nuovo ?

R. I sacramenti del Testamento Nuovo sono, il

Battesimo, e la Cena del Signore.

94 D. Che cosa è il battesimo?

R. Il battesimo è un sacramanto, nel quale il lavare coll' acqua in nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo, significa e sigilla il nostro innestamento in Cristo, e la partecipazione dei benefizj del patto di grazia, e l' impegno nostro d' appartenere al Signore.

95 D. A chi devesi amministrare il battesimo?

R. Il battesimo non si deve amministrare ad alcuno, che sia fuori della chiesa visibile, finchè non abbia fatto professione di fede in Gesù Cristo, e d' ubbidienza a lui, ma gl' infanti di quei tali che già sono membri della chiesa visibile devonsi battezzare.

96 D. Che cosa è la cena del Signore?

R. La cena del Signore è un sacramento per cui dando e ricevendo il pane ed il vino, secondo l' ordinazione di Cristo, si mostra la sua morte; e chi lo riceve degnamente, diviene non secondo una maniera corporale e carnale, ma con fede, partecipe del suo corpo e del suo sangue, con tutti i suoi benefizj, a spirituale nutrimento, ed accrescimento di grazia.

97 D. Che cosa si richiede per ricevere degnamente la cena del Signore?

R. Si richiede da chi desidera di ricevere degnamente la cena del Signore, che esamini sè stesso, intorno alla sua conoscenza per discernere il corpo del Signore, intorno alla sua fede per nutrirsi di lui, intorno al suo pentimento, amore, e nuova ubbidienza: per timore che venendo alla cena indegnamente non mangi e beva la sua condanna.

98 D. Che cosa è la preghiera?

R. La preghiera è un' esibizione dei nostri desiderj a Dio per le cose conformi alla sua volontà, in nome di Cristo, colla confessione dei nostri peccati,

e grata riconoscenza delle sue misericordie.

99 D. Qual regola ci ha dato Iddio per dirigerci nella preghiera?

R. L' intiera parola di Dio ci è utile per dirigerci nella preghiera; ma la regola speciale di direzione è quella formula di preghiera da Cristo insegnata ai suoi discepoli, chiamata generalmente l' Orazione Domenicale.

100 D. Che cosa c' insegnano il prefazio dell' orazione Domenicale?

R. Il prefazio dell' orazione Domenicale, (che è Padre nostro, che sei ne' cieli,) c' insegnano ad avvicinarci a Dio con ogni santa riverenza e fiducia, come figlj verso un padre, capace e pronto ad ajutarci; e che dovremmo pregare insieme ed in favore degli altri.

101 D. Per qual cosa preghiamo nella prima petizione?

R. Nella prima petizione, (che è, Sia santificato il nome tuo,) preghiamo, che Iddio renda capaci noi e gli altri di glorificarlo in tutto ciò per cui egli si fa conoscere; e che disponga d' ogni cosa per la propria sua gloria.

102 D. Per che cosa preghiamo nella seconda petizione?

R. Nella seconda petizione (che è, Venga il regno tuo,) preghiamo, che sia distrutto il regno di Satana, e che il regno di grazia sia avanzato, tanto noi, che altri, in esso siamo introdotti e conservati, e che si affretti il regno della gloria.

103 D. Per che cosa preghiamo nella terza petizione?

R. Nella terza petizione, (che è, La tua volontà sia fatta in terra come in cielo,) preghiamo, che Iddio per la sua grazia ci renda capaci e pronti di

conoscere, d' ubbidire, e di sottometterci alla sua volontà in ogni cosa, siccome fanno gli angeli in cielo.

104 D. Per che cosa preghiamo nella quarta petizione?

R. Nella quarta petizione (che è, Dacci oggi il nostro pane cotidiano,) preghiamo, che per dono libero di Dio, possiamo ricevere una sufficiente porzione dei beni in questa vita, ed insieme con essi godere della sua benedizione.

105 D. Per che cosa preghiamo nella quinta petizione?

R. Nella quinta petizione (che è, E rimettici i nostri debiti come noi ancora gli remettiamo ai nostri debitori,) preghiamo che Iddio, per amor di Gesù Cristo, ci perdoni liberamente tutt' i nostri peccati, il che siamo piutosto incoraggiti a dimandare, perchè mediante la sua grazia possiamo di cuore perdonare agli altri.

106 D. Per che cosa preghiamo nella sesta petizione?

R. Nella sesta petizione (che è, E non indurci in tentazione, ma liberaci dal male,) preghiamo, che Iddio o ci preservi dalla tentazione al peccato, o che ci sostenga e ci liberi, allorchè siamo tentati.

107 D. Che cosa c' insegna la conclusione dell' orazione Domenicale?

R. La conclusione dell' orazione Domenicale, (che è, Perciochè tuo è il regno e la potenza, e la gloria in sempiterno, Amen,) c' insegna di prendere incoraggiamento nella preghiera da Dio solo, e nelle nostre orazioni di lodarlo, ascrivendo a lui il regno, la potenza e la gloria. Ed in testimonianza del disiderio nostro e certezza d' essere uditi, diciamo, Amen.

ROBERT YOUNG, EDINBURGH.

SHORTER CATECHISM,

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

TRANSLATED INTO THE SPANISH LANGUAGE

BY

ROBERT YOUNG.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOC

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,
FOREIGN BOOKSELLER AND PRINTER,
HEAD OF THE MOUND.

EL CATECISMO MENOR.

1 PREGUNTA. ¿Cual es el principal fin para el cual el hombre fué hecho?

RESPUESTA. El principal fin para el cual el hombre fué hecho es, glorificar á Dios y gozarse en él para sempre.

2 P. ¿Cual regla á nos ha dado Dios para dirigirnos como podámos glorificarlo y gozarnos en él?

R. La palabra de Dios, que es contenida en las Escrituras del Viejo y del Nuevo Testamento, es la regla unica para dirigirnos como podámos glorificarlo y gozarnos en él.

3 P. ¿Que enseñan principalmente las Escrituras Santas?

R. Las Escrituras Santas enseñan principalmente lo que el hombre debe creer tocante á Dios, y el deber que Dios demanda al hombre.

4 P. ¿Que es Dios?

R. Dios es Espiritu, infinito, eterno, y inmutable en su eséncia, en su sabiduría, en su poder, en su santidad, en su justicia, en su bondad, y en su verdad.

5 P. ¿Hay mas que uno Dios?

R. Non hay que uno Dios, el vivo y verdadero Dios.

6 P. ¿Cuantas personas hay en la deidad?

R. Hay tres personas en la deidad, el Padre, el Hijo, y el Espiritu Santo, y estos tres son uno Dios, los mismos en sustáncia, iguales en poder y en gloria.

7 P. ¿Que son los decretos de Dios?

R. Los decretos de Dios son su eterno proposito, segun el consejo de su voluntad, por los cuales para su propia gloria, él ha ordenado de avante todo lo que acontece.

8 P. ¿Como ejecuta Dios sus Decretos?

R. Dios ejecuta sus Decretos en las obras de la creacion y de la providencia.

9 P. Cual es la obra de la creación?

R. La obra de la creacion es, que Dios hizo de nada todas las cosas por la palabra de su poder, en el espacio de seis dias, y las todas muy buenas.

10 P. ¿Como crió Dios al hombre?

R. Dios crió al hombre macho y hembra, segun su propia imágen, en saber, en derechidad, y en santidad, con dominio sobre las creaturas.

11 P. ¿Cuales son las obras de la providencia de Dios?

R. Las obras de la providencia de Dios son su santísima, sapientísima, y poderosísima conservacion y gobierno de todas sus creaturas, y de todas las hechas de ellas.

12 P. ¿Cual especial hecho de providencia hizo Dios al hombre en el estado en el cual fué criado?

R. Dios, habiendo criado el hombre, entro con él en un pacto de vida, á condicion de perfecta obediencia, vedándolo de comer del arbol del saber de buen y mal, sobre la pena de muerte.

13 P. ¿Continuáron nuestros padres primeros en el estado en el cual fuéron criados?

R. Nuestros padres primeros habiendo sido

dejados libres para hacer segun su propia voluntad cayéron del estado en el cual fuéron criados, por pecando contra Dios.

14 P. ¿Que cosa es el pecado?

R. El pecado es cualquiera falta de conformidad á la ley de Dios, ó todo transgresion de aquella ley.

15 P. ¿ Cual fué el pecado por el cual cayéron nuestros padres primeros del estado en el cual fuéron criados?

R. El pecado por el cual nuestros padres primeros cayéron del estado en el cual fuéron criados fué, que coméron del fruto vedado.

16 P. ¿ Cayéron todos los hombres en la primera transgresion de Adam?

R. Siendo que el pacto fué hecho con Adam, no para si mismo solamente, pero tambien para su posteridad, todos los hombres que descenden de él por ordinaria generacion pecáron en él, y cayéron con él, en su primera transgresion.

17 P. ¿ En cual estado trajó la caida á los hombres?

R. La caida trajó á los hombres en un estado de pecado y de miseria.

18 P. ¿ Cual es el estado de pecado en el cual cayó el hombre?

R. El estado de pecado en el cual cayó el hombre consiste en la culpa del primer pecado de Adam, la falta de la primera rectitud, y la corrupcion de su natura entera, llamada ordinariamente Pecado original, juntamente con todas las trasgresiones actuales que proceden de él.

19 P. ¿ Cual es el estado de miseria en el cual cayó el hombre?

R. Todos los hombres, por su caida, perdéron el ajuntamiento con Dios, estan debajo su ira y su maldicion, y asi cedan sujetos á todas las miserias

de esta vida, á la muerte misma, y á las penas de infierno para sempre.

20 P. ¿ Dejó Dios que todos los hombres se deperdiéran en el estado de pecado y de miseria ?

R. Dios, habiendo de su bueno placer solamente, elegido desde toda eternidad algunos para la vida eterna, entró en un pacto de gracia, para libertarlos del estado de pecado y de miseria, y para traerlos en un estado de salvacion, por un Redentor.

21 P. ¿ Quien ès el Redentor de los elegidos de Dios ?

R. El unico Redentor de los elegidos de Dios es el Señor Jesu Cristo, el cual, siendo el eterno Hijo de Dios, se hizo hombre, y asi era, y continua ser Dios y hombre, en dos distintas naturas, y en una persona para sempre.

22 P. ¿ Cristo, siendo el Hijo de Dios, como se hizo hombre ?

R. Cristo, siendo el Hijo de Dios, se hizo hombre en tomando á si mismo un cuerpo verdadero, y una alma racional, siendo concebido por el poder del Espiritu Santo, en el útero de la Vírgen Maria, y nacido de ella, pero sin pecado.

23 P. ¿ Cristo, cuales oficios executa como nuestro Redentor ?

R. Cristo, como nuestro Redentor, executa los oficios de profeta, de sacerdote, y de rey, tanto en su estado de humiliacion como en él de su exaltacion.

24 P. ¿ Cristo, como ejecuta el oficio de profeta ?

R. Cristo ejecuta el oficio de profeta en revelando á nosotros, por su palabra, y por su Espiritu, la voluntad de Dios para nuestra salvacion.

25 P. ¿ Cristo, como executa el oficio de sacerdote ?

R. Cristo executa el oficio de sacerdote en of-

reciendo se mismo una sola vez un sacrificio para satisfacer la justicia divina, y reconciliarnos con Dios, y en haciendo de continua intercesion para nos ?

26 P. ¿ Cristo, como ejecuta el oficio de Rey ?

R. Cristo ejecuta el oficio de Rey en sujetandonos á si mismo, en regiendonos y en defendiendonos, y en restriñiendo y venciendo todos sus enemigos y los nuestros.

27 P. ¿ En cuales cosas consiste la humiliacion de Cristo ?

R. La humiliacion de Cristo consiste en su nacer, y esto en un estado bajo, en facerse sujeto á la ley, en su sufrir las miserias de esta vida, la ira de Dios, y la muerte maldecida de la cruz, en su ser enterrado, y en su continuar debajo del poder de la muerte por algun tiempo.

28 P. ¿ En cuales cosas consiste la exaltacion de Cristo ?

R. La exaltacion de Cristo consiste en su resurreccion de los muertos al tercer dia, en su ascender á los cielos, en su asentarse á la mano derecha de Dios el Padre, y en su venir para juzgar el mundo al último dia.

29 P. ¿ Como somos nosotros hechos participantes de la redencion comprada por Cristo ?

R. Somos nosotros hechos participantes de la redencion comprada por Cristo mediante la aplicacion eficiente de ella á nosotros por su Espiritu Santo.

30 P. ¿ Como aplica el Espiritu á nosotros la redencion comprada por Cristo ?

R. El Espiritu aplica á nosotros la redencion comprada por Cristo en obrando en nosotros la fe, y asi ajuntandonos á Cristo, en nuestra llamada eficaz.

31 P. ¿ Que cosa es la llamada eficaz ?

R. La llamada eficaz es la obra del Espiritu de Dios, por la cual, convinciendonos de nuestro pecado y miseria, iluminando nuestras almas en el conocimiento de Cristo, y renovando nuestras voluntades, él nos persuade, y nos da poder, para abrazar á Jesu Cristo, libremente ofrecido á nosotros en el Evangelio.

32 P. ¿ Cuales beneficios reciben en esta vida los que son llamados eficazmente ?

R. Los que son llamados eficazmente reciben en esta vida la justificacion, la adopcion, y la santificacion, y los varios benefecios, que en esta vida, los acompañan ó proceden de ellos.

33 P. ¿ Que cosa es la justificacion ?

R. La justificacion es un acto de la libre gracia de Dios, por el cual él nos perdona todos nuestros pecados, y nos recibe como justos delante de él, solamente por causa de la justicia de Cristo, imputada á nosotros, y recibida por la fe solamente.

34 P. ¿ Que cosa es la adopcion ?

R. La adopcion es un acto de la libre gracia de Dios, por el cual somos recibidos en el número de los hijos de Dios, y tenémos derecho á todos sus privilegios.

35 P. ¿ Que cosa es la santificacion ?

R. La santificacion es la obra de la libre gracia de Dios, por la cual, somos renovados en el hombre entero, segun la imágen de Dios, y recibimos poder para morir mas y mas al pecado, y vivir á la derechidad.

36 P. ¿ Cuales son los beneficios que en esta vida acompañan ó proceden de la justificacion, la adopcion, y la santificacion ?

R. Los beneficios que en esta vida acompañan ó proceden de la justificacion, la adopcion, y

la santificacion, son la certeza del amor de Dios, la paz de la conciencia, el gozo en el Espiritu Santo, el acrecimiento en la gracia, y la continuacion en ella hasta la fin.

37 P. ¿Cuales beneficios reciben los creyentes de Cristo á la muerte?

R. Las almas de los creyentes se hacen á la muerte perfectas en la santidad, y pasan inmediatamente en gloria, y sus cuerpos, continuando sempre ajuntados á Cristo, reposan en sus sepulchros hasta la resurreccion.

38 P. ¿Cuales beneficios reciben los creyentes de Cristo á la resurreccion?

R. A la resurreccion los creyentes, siendo suscitados en gloria, seran abiertamente reconcidos y absolvidos en el dia del juicio, y se haran enteramente bienaventurados en el cumplida fruicion de Dios, por toda la eternidad.

39 P. ¿Cual es el deber que Dios requiere del hombre?

R. El deber que Dios requiere del hombre es la obediencia á su voluntad revelada.

40 P. ¿Que cosa reveló Dios en el principio al hombre, como la regla de su obediencia?

R. La cosa que Dios en el principio revelava al hombre para su obediencia, éra la ley moral.

41 P. ¿En que esta la ley moral comprisa en corto?

R. La ley moral esta comprisa en corto en los Diez Mandamientos.

42 P. ¿Cual es la suma de los Diez Mandamientos?

R. La suma de los Diez Mandamientos es, Amar á Señor nuestro Dios con todo nuestro corazon, y con todo nuestro alma, y con todo nuestro poder, y

con todo nuestro entendimiénto, y amar á nuestro proximo como á nos mismos.

43 P. ¿ Cual es la prefacion á los Diez Mandamientos ?

R. La prefacion á los Diez Mandamientos es en estas palabras, Yo soi el Señor tu Dios, que te saqué de tierra de Egypto, de la casa de siervos.

44 P. ¿ Que cosa enseñanos la prefacion a los Diez Mandamientos ?

R. La prefacion á los Diez Mandamientos enseñanos que, por que Dios es el Señor, y nuestro Dios y Redentor, por tanto somos obligados a guardar todos sus mandamientos.

45 P. ¿ Cual es el primer mandamiento ?

R. El primer mandamiento es, Non sea á ti dioses otros delante de mi.

46 P. ¿ Que cosa se requiere en el primer mandamiento ?

R. El primer mandamiento requiere de nos que conozcamos y reconozcamos á Dios como el Dios solo verdadero, y como nuestro Dios, y que le demos el culto y la gloria que asi le pertenecen.

47 P. ¿ Que cosa es vedada en el primer mandamiento ?

R. El primer mandamiento veda de niegar ó de no servir y honrar al verdadero Dios como Dios, y como nuestro Dios, y de dar á algun otro aquel culto y gloria que á él solo pertenecen.

48 P. ¿ Que cosa nos enseñan specialmente estas palabras *delante de mi* en el primer mandamiento ?

R. Las palabras *delante de mi* en el primer mandamiento nos enseñan, que Dios, que ve todas cosas nota y se indigna mucho de el pecado de tener algun otro Dios.

49 P. ¿ Qual es el segundo mandamiento ?

R. El segundo mandamiento es, No haras a ti algun idolo ó alguna semejanza, que es en los cielos de arriba, y que es en la tierra de abajo, y que es en las aguas, debajo de la tierra. No te encorvarasá ellos, y no los serviras, por que yo el Señor tu Dios soy Dios zelózo, visitando las iniquidades de padres sobre los hijos, hasta la tercera y la quarta generacion de ellos que me aborrecen, y haciendo misericordia á miles de ellos que me aman, y que guardan mis mandamientos.

50 P. ¿Que cosa se requiere en el segundo mandamiento?

R. El segundo mandamiento requiere que recibamos, guardémos y mantengamos puros y enteros todo el culto religioso y las ordenanzas que Dios ha instituido en su palabra.

51 P. ¿Que cosa es vedada en el segundo mandamiento?

R. El segundo mandamiento nos veda de honrar á Dios por medio de imágenes ó en cualquiera otra maniera non instituida en su palabra.

52 P. ¿Cuales son las razones anejadas al segundo mandamiento?

R. Las razones anejadas al segundo mandamientos son, la soberania de Dios sobre nos, su propiedad en nos, y el zelo que el tiene para su propio culto.

53 P. ¿Cual es el tercer mandamiento?

R. El tercer mandamiento es, Non juraras á nombre del Señor tu Dios á vanidad, por que no librara el Señor al que jurard á su nombre á vanidad.

54 P. ¿Que cosa se requiere en el tercer mandamiento?

R. El tercer mandamiento requiere el santo y reverente uso de los nombres, los titulos, los atributos, las ordenanzas, la palabra, y las obras de Dios.

55 P. ¿Que cosa es vedada en el tercer mandamiento?

R. El tercer mandamiento veda toda profanacion ó abuso de cualquiera cosa por la cual Dios se da á conocer.

56 P. ¿Cual es la razon anejada al tercer mandamiento?

R. La razon anejada al tercer mandamiento es, que aunque los infractores de esto mandamiento puédan escapar del castigo de los hombres, el Señor nuestro Dios no dejara escapar de su justo juicio.

57 P. ¿Cual es el quarto mandamiento?

R. El quarto mandamiento es, Recordar al dia del Sabath, por santificarlo. Seis dias trabajaras, y haras toda tu obra. Y dia el septimo Sabath al Señor tu Dios, no hagas toda obra, tu y tu hijo, y tu hija, tu siervo, y tu sierva, y tu ganado, y tu peregrino, que en tus puertas. Que seis dias hizo el Señor á los cielos, y á la tierra, á la mar, y á todo lo que en ellos, y holgó en el dia el septimo, por tanto bendijo el Señor á dia del Sabath, y santificólo.

58 P. ¿Que cosa es requerada en el quarto mandamiento?

R. El quarto mandamiento requiere que guardemos santos para Dios tales ordenados tiempos que él ha prescribido en su palabra, particularmente un entero dia en siete para que sea un santo Sabath para él.

59 P. ¿Cual dia de los siete ha Dios ordenado para ser el semanal Sabath?

R. Desde el principio del mundo hasta el resurreccion del Cristo, ordenaba Dios el septimo dia de la semana para ser el semanal Sabath, y desde aquel tiempo en adelante, el primer dia de la se-

mana, el cual debe continuar hasta el fin del mundo, y es el Sábado Cristiano.

60 P. En cual manera debe el Sábado ser santificado?

R. El Sábado debe ser santificado por uno santo reposo todo el dia, aun de tales mundanos trabajos y pasatiempos que en otros dias sean licitos, y por ocupar todo el tiempo á los publicos y á los retirados deberes del servicio de Dios, excepto de cuanto tiempo debe ser empleado en obras necesarias y de la piedad.

61 P. ¿Que cosa es vedada en el cuarto mandamiento?

R. El cuarto mandamiento veda la omision ó el descuidado cumplimiento de los deberes demandados, y la profanacion del dia por pereza ó en haciendo lo que por si mismo es pecado, ó por pensamientos, palabras, ó hechos non necesarios acerca de nuestros mundanos trabajos ó pasatiempos.

62 P. ¿Cuales son las razones anejadas al cuarto mandamiento?

R. Las razones anejadas al cuarto mandamiento son, que Dios nos ha dado seis dias de la semana para nuestras propias ocupaciones, y que él demanda para se una particular propiedad en el dia séptimo, su propio exemplo, y su bendecir el dia del sábado.

63 P. ¿Cual es el quinto mandamiento?

R. El quinto mandamiento es, Honra á tu padre y á tu madre, para que se alarguen tus dias sobre la tierra que el Señor tu Dios te da.

64 P. ¿Que cosa se requiere en el quinto mandamiento?

R. El quinto mandamiento requiere que

guardemos la honra, y cumplámos los deberes que á todos pertenecen, en sus particulares grados y relaciones, sea como superiores, inferiores, ó iguales.

65 P. ¿ Que cosa es vedada en el quinto mandamiento?

R. El quinto mandamiento veda el descuido y quiebrantamiento, en qualquier modo, del honra y del deber que pertenecen a cada uno en sus particulares grados y relaciones.

66 P. ¿ Cual es la razon anejada al quinto mandamiento ?

R. La razon anejada al quinto mandamiento es una promesa de larga vida y de la prosperidad (en cuanto servirá para la gloria de Dios, y para el propio bien de ellos) a todos los que guardan este mandamiento.

67 P. ¿ Cual es el sexto mandamiento ?

R. El sexto mandamiento es, Non matarás.

68 P. ¿ Que cosa se requiere en el sexto mandamiento ?

R. El sexto mandamiento requiere todos los esfuerzos licitos, para guardar nuestra propia vida, y la vida de los otros.

69 P. ¿ Que cosa es vedada en el sexto mandamiento ?

R. El sexto mandamiento veda quitar nuestra propia vida, ó la vida de nuestro proximo injustamente, ó cualquiera cosa que pertenece á esto.

70 P. ¿ Cual es el séptimo mandamiento ?

R. El séptimo mandamiento es, No adulterarás.

71 P. ¿ Que cosa se requiere en el séptimo mandamiento ?

R. El séptimo mandamiento requiere que guardémos nuestra propia limpieza, y la de nuestro

proximo, sea en el corazon, en las palabras, ó en los hechos.

72 P. ¿Que cosa es vedada en el séptimo mandamiento?

R. El séptimo mandamiento veda todos pensamientos, palabras y hechos incastos.

73 P. ¿Cual es el octavo mandamiento?

R. El octavo mandamento es, No hurtarás.

74 P. ¿Que cosá se requiere en el octavo mandamiento?

R. El octavo mandamiento requiere el justo procurar y adelantar el bien y estado externo tanto de nosotros mismos como de los otros.

75 P. ¿Que cosa es vedada en el octavo mandamiento?

R. El octavo mandamiento veda todo lo que hace daño ó pueda hacer daño injustamiente á el bien ó estado externo de nosotros mismos ó de nuestro proximo.

76 P ¿Cual es el nono mandamiento?

R. El nono mandamiento es, No dirás contra tu proximo un testimonio falso.

77 P. ¿Que cosa se requiere en el nono mandamiento?

R. El nono mandamiento requiere el mantenimiento y adelantamiento de la verdad entre un hombre y su proximo, y de la buena fama de nosotros mismos, y de los otros, particularmente en dando testimonio.

78 P. ¿Que cosa es vedada en el nono mandamiento?

R. El nono mandamiento veda cualquiera cosa sea perjudicial á la verdad, ó injuriosa á nuestra propia buena fama, ó á la de nuestro proximo.

79 P. ¿Cual es el décimo mandamiento?

R. El décimo mandamiento es, No codiciarás la casa de tu proximo, no codiciarás la muger de tu proximo, ni su criado, ni su criada, ni su buey, ni su asno, ni cualquiera pertenece á tu proximo.

80 P. ¿Que cosa se requiere en el décimo mandamiento?

R. El décimo mandamiento requiere entero contento con nuestro propio estado, juntamente con un justo y benigno espiritu á nuestro proximo, y á todo lo que es suyo.

81 P. ¿Que cosa es vedada en el décimo mandamiento?

R. El décimo mandamiento veda todo descontento con nuestro propio estado, envidiar ó atristarnos sobre el bien de nuestro proximo, y todos deseos irregulares y amores por alguna cosa que pertenece á él.

82 P. ¿Es algun hombre bastante para guardar perfectamente los mandamientos de Dios?

R. Ninguno, que no fueré mas que hombre, es bastante desde la caida, para guardar cumplidamente en este vida los mandamientos de Dios, sino los quebranta cada dia en pensamiento, en palabra, y en hecho.

83 P. ¿Son igualmente atroces todas las transgressiones de la ley?

R. Algunos pecados por si mismos, y á causa de varios agravamientos, son mas atroces que otros en los ojos de Dios.

84 P. ¿Que cosa merece cada pecado?

R. Cada pecado merece la colera y la maldicion de Dios, tanto en esta vida, como en la venidera.

85 P. ¿Que cosa requiere Dios de nosotros para escapar de su ira y maldicion debida á nosotros á causa de pecado?

R. Para escapar de la colera y maldicion de Dios, debida á nosotros á causa de pecado, Dios requiere de nosotros la fé en Jesu Cristo, el arrepentimiento para la vida eterna, juntamente con el diligente uso de todos los exteriores medios por los cuales Cristo communica á nosotros los beneficios de redencion.

86 P. ¿ Que cosa es la fé en Jesu Cristo ?

R. La fé en Jesu Cristo es una gracia salvante, por la cual le recibimos y nos reposámos solo sobre él para la salvacion, como él esta ofrecido á nosotros en el Evangelio.

87 P. ¿ Que cosa es el arripentimiento para vida

R. El arripentimiento para vida es una gracia salvante por la cual un pecador movido de un verdadero sentimiento de sus pecados, y convencido de la misericordia de Dios en Cristo, con dolor y aborrecimiento de su pecado, se torna de él á Dios, intentando con corazon complido nueva obediencia, y esforzandose para alcanzarla.

88 P. ¿ Cuales son los medios exteriores por los que Cristo nos communica los beneficios de la redencion ?

R. Los medios exteriores y ordinarios por los cuales Cristo nos communica los beneficios de la redencion son sus ordinanzas, particularmente la palabra, los sacramentos, y la oracion, todos los cuales son hechos eficientes á los elegidos para la salvacion.

89 P. ¿ Como se hace la palabra eficiente para la salvacion ?

R. El Espiritu de Dios hace la leccion, mas particularmente la predicacion de la palabra un medio eficiente para convincer y convertir á los pecadores, y para edificarlos en la santidad y en el consolacion, por la fé, para la salvacion.

90 P. ¿ Como debe la palabra ser leida y oida

para que se hága eficiente para la salvacion?

R. Para que la palabra se hága eficiente para la salvacion, debémos atender á ella con diligencia, preparacion, y oracion, recibirla con creencia y amor, conservarla en nuestros corazones, y exercitarla en hecho en nuestras vidas.

91 P. ¿Como se hacen los sacramentos medios eficientes de la salvacion?

R. Los sacramentos se hacen medios eficientes de la salvacion, no á causa de vertud alguna que es en ellos, ó en él que los administra, sino solamente por la benedicion de Cristo, y la operacion de su Espiritu en aquellos que los reciben con creencia.

92 P. ¿Que cosa es un sacramento?

R. Un sacramento es un santa ordenanza instituida por Cristo, en la cual, por signos sensibles Cristo y los beneficios del Nuevo Testamento son representados, sellados, y aplicados á los creyentes.

93 P. ¿Cuales son los sacramentos del Nuevo Testamento?

R. Los sacramentos del Nuevo Testamento son el Bautismo, y la Cena del Señor.

94 P. ¿Que cosa es el Bautismo?

R. El Bautismo es un sacramento, en el cual el lavar con agua en el nombre del Padre, del Hijo, y del Espiritu Santo, representa y sella que estámos ingeridos en Cristo, y nuestra participacion en los beneficios del testamento de gracia, y nuestra promesa de ser para el Señor.

95 P. ¿A quien debe administrarse el Bautismo?

R. El Bautismo no se debe administrar á ninguno, que está fuera de la iglesia visible, hasta que no hubiere confesado su fé en Cristo, y su obediencia á él; mas los infantes de aquellos que son miembros de la iglesia visible deben ser bautizados.

96 P. ¿ Que cosa es la Cena del Señor ?

R. La Cena del Señor es un sacramento, en el cual, por el dar y recibir pan y vino, segun la ordenacion de Cristo, se manifesta la muerte de él, y los dignos recibidores se hacen, non en una maniere corporal y carnal, sino por la creencia, participantes de la carne y de la sangre de él, con todos sus beneficios, para su espiritual sustento y crecimiento en la gracia.

97 P. ¿ Que cosa es demandada para el recibir dignamente la Cena del Señor ?

R. De los que quiéren recibir dignamente la Cena del Señor, se demanda que se examinen á si mismos en cuanto a su conocimiento para discernir el cuerpo del Señor, a su creencia para se apacentar de él, á su arripentimiento, amor y nueva obediencia ; para que no, veniendo indignamente, no coman y beban juicio para si mismos.

98 P. ¿ Que cosa es la oracion ?

R. La oracion es la presentacion de nuestros deseos a Dios, para cosas agradables a su voluntad, en el nombre de Cristo, con confesion de nuestros pecados, y agradecido reconocimiento de sus misericordias.

99 P. ¿ Cual regla nos ha dada Dios para dirigirnos en la oracion ?

R. La entera palabra de Dios es de uso para dirigirnos en la oracion, mas la particular regla para nuestro enderezamiento es aquella forma de oracion, la cual Cristo enseño a sus discipulos, llamada ordinariamente La Oracion del Señor.

100 P. ¿ Que cosa enseñanos la prefacion á la oracion del Señor ?

R. La prefacion á la oracion del Señor, (la que es, Padre nuestro que estas en los cielos) ense-

ñanos que debémos acercare á Dios con toda santa reverencia y confianza, como hijos á un Padre, poderoso y pronto para ayudarnos; y que debémos hacer oracion juntamente con otros y por los otros.

101 P. ¿Que cosa rogamos en la primera peticion?

R. En la primera peticion (que es, Santificado sea el tu nombre) rogamos que Dios haga á nosotros y á los otros habiles, para glorificarlo en todo aquello por lo cual él se da á conocer, y que disponga todas las cosas para su propia gloria.

102 P. ¿Que cosa rogamos en la segunda peticion?

R. En la segunda peticion (que es, Venga el tu reyno) rogamos que el reyno de Satan sea destruido, y que el reyno de la gracia sea avanzado, que nosotros mismos y otros seamos trahidos dentro de él, y guardados en él, y que el reyno de la gloria sea apresurado.

103 P. ¿Que cosa rogamos en la tercera peticion?

R. En la tercera peticion (que es, Hágase tu voluntad, como en el cielo, así tambien en la tierra) rogamos, que Dios, por su gracia nos dé fuerza y prontitud para conocer y obedecer su voluntad, y sujetarnos á ella en todas las cosas, como hacen los angelos en los cielos.

104 P. ¿Que cosa rogamos en la cuarta peticion?

R. En la cuarta peticion (que es, Danos hoy nuestro pan cotidiano) rogamos, que de la libre donacion de Dios recibamos una porcion suficiente de los bienos de este vida, y juntamente con ellos gozemos de su benedicion.

105 P. ¿Que cosa rogamos en la quinta peticion?

R. En la quinta peticion (que es, Y perdónanos nuestras deudas, así como nosotros tambien perdonamos á nuestros deudores) rogamos, que Dios, por Cristo, nos perdone libremente todos nuestros

pecados, lo que somos tanto mas enforzados para rogar, porque por su gracia podémos del corazon perdonar á los otros.

106 P. ¿Que cosa rogamos en la sexta peticion?

En la sexta peticion (que es, Y no nos dejes caer en tentacion, mas libranos de mal) rogamos que Dios, ó no nos deje ser tentados para pecado, ó que nos sostenga y libre en siendo tentados.

107 P. ¿Que cosa enseñanos la conclusion de la oracion del Señor?

R. La conclusion de la oracion del Señor, (que es, Porque tuyo es el reyno, el poder, y la gloria, para sempre, Amen,) enseñanos que toménos de Dios solo nuestro conforto en la oracion, y que en nuestras oraciones lo alabémos, atribuendole el reyno, el poder, y la gloria; y que en testimonio de nuestro deséo y certeza de ser oidos, decimos, Amen.

FIN.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

IL CATECISMO MAIS BREVE,

EM LINGUA PORTUGUEZ.

O CATECISMO MAIS BREVE.

1 Pergunta. Qual he o fim principal do homem ?

Resposta. O fim principal do homem he glorificar a Deus, e gozal-o para sempre.

2 P. Que regra deu Deus para nos dirigir na maneira de o glorificar e gozal ?

R. A palavra de Deus, que se acha nas Escrituras do Velho e Novo Testamentos, he a unica regra para nos dirigir na maneira de o glorificar e gozal.

3 P. Qual he a cousa principal que as Escrituras nos ensinão ?

R. A cousa principal que as Escrituras nos ensinão, he o que o homem deve crêr ácerca de Deus, e o dever que Deus requer do homem.

4 P. Que he Deus ?

R. Deus he um Espirito, infinito, eterno e immudavel, em seu ser, sabedoria, poder, santidade, justiça, bondade, e verdade.

5 P. Ha mais do que um Deus ?

R. Ha um só Deus, o Deus vivo e verdadeiro.

6 P. Quantas pessoas ha na Divindade ?

R. Ha tres pessoas na Divindade, o Pai, o Filho, e o Espirito Santo, e estas tres pessoas são um Deus, os mesmos em substancia, iguaes em poder e gloria.

7 P. Que são os Decretos de Deus ?

R. Os Decretos de Deus são a sua eterna determinação, segundo o conselho da sua vontade, pelos quaes, para sua gloria, elle tem predestinado tudo o que ha de acontecer.

8 P. Como executa Deus os seus decretos ?

R. Deus executa os seus decretos nas obras da creação e da providencia.

9 P. Qual he a obra da creação ?

R. A obra da creação he aquella pela qual Deus fez todas as cousas de nada, pela sua poderosa palavra, no espaço de seis dias, e tudo muito bom.

10 P. Como creou Deus o homem ?

R. Deus creou o homem macho e femea, conforme a sua propria imagem, em conhecimento, rectidão, e santidade, com dominio sobre as creaturas.

11 P. Quaes são as obras da providencia de Deus ?

R. As obras da providencia de Deus são, o suo muito santo, sabio, e poderoso preservar e governar todas as suas creaturas, e todas as acções dellas.

13 P. Que obra especial de providencia exercitou Deus para com o homem no estado em que elle foi creado ?

R. Quando Deus creou o homem, fez com elle um pacto de vida, com a condição de perfeita obediencia; prohibindo-lhe o comer da arvore da sciencia do bem e do mal, sob pena de morte.

12 P. Continuárão os nossos primeiros pais no estado em que forão creados ?

R. Os nossos primeiros pais, sendo deixados á liberdade de sua propria vontade, cahírão do estado em que forão creados, peccando contra Deus.

14 P. Que he peccado ?

R. Peccado he qualquer falta de conformidade com a lei de Deus, ou qualquer transgressão desta lei.

15 P. Qual foi o peccado pelo qual os nossos primeiros pais cahírão do estado em que forão creados?

R. O peccado pelo qual os nossos primeiros pais cahírão do estado em que forão creados, foi o comer do fructo prohibido.

16 P. Cahio todo o genero humano pela primeira transgressão de Adão?

R. O pacto sendo feito com Adão, não só para elle, mas tãobem para a sua posteridade; todo o genero humano, procedendo delle por geração ordinaria, peccou nelle, e cahio com elle, na sua primeira transgressão.

17 P. A que estado trouxe a queda o genero humano?

R. A queda trouxe o genero humano a um estado de peccado e de miseria.

18 P. Em que consiste o estado de peccado em que o homem cahio?

R. O estado de peccado em que o homem cahio, consiste no crime do primeiro peccado de Adão, a falta de rectidão original, e a corrupção de toda a sua naturcza, o que se chama o Peccado Original, juntamente com todas as transgressões actuaes, que procedem d'elle.

19 P. Qual he a miseria do estado em que o homem cáhio?

R. Todo o genero humano pela sua queda perdeo communhão com Deus, está debaixo da sua ira e maldição, e está assim sujeito a todas as miserias desta vida, á morte, e ás penas do inferno para sempre.

20 P. Deixou Deus todo o genero humano perecer neste estado de peccado e miseria?

R. Tendo Deus, unicamente da sua boa vontade,

desde toda a eternidade escolhido alguns para a vida eterna, entrou com elles n'hum pacto de graça, para livral-os do estado de peccado e miseria, e trazel-os a um estado de salvação por meio d'hum Redemptor.

21 P. Quem he o Redemptor dos escolhidos de Deus?

R. O unico Redemptor dos escolhidos de Deus he o Senhor Jesus Christo, que, sendo o eterno Filho de Deus, se fez homem, e assim foi e continúa a ser, Deus e homem em duas naturezas distinctas, e uma pessoa, para sempre.

22 P. Como se fez Christo homem, sendo Filho de Deus?

R. Christo, Filho de Deus, fez-se homem, tomando a si um verdadeiro corpo, e uma alma razoavel, sendo concebido pelo poder do Espirito Santo, no ventre da Virgem Maria, e nascido della, mas sem peccado.

23 P. Quaes officios executa Christo como nosso Redemptor?

R. Christo como nosso Redemptor executa os officios de propheta, sacerdote, e rei, tanto no seu estado de humilhação como de exaltação.

24 P. Como executa Christo o officio de propheta?

R. Christo executa o officio de propheta revelando-nos, pela sua palavra e Espirito, a vontade de Deus para nossa salvação.

25 P. Como executa Christo o officio de sacerdote?

R. Christo executa o officio de sacerdote, offerecendo-se a si mesmo uma vez, como sacrificio, para satisfazer a justiça divina, e reconcilial-nos com Deus, e fazendo continua intercessão por nós.

26 P. Como executa Christo o officio de rei?

R. Christo executa o officio de rei, sujeitando-nos a si mesmo, governando-nos, protegendo-nos, contendo e subjugando todos os seus e nossos inimigos.

27 P. Em que consistio a humilhação de Christo?

R. A humilhação de Christo consistio em elle nascer, e n'huma condição baixa, em fazer-se sujeito á lei, em soffrer as miserias desta vida, a ira de Deus, e a amaldiçoado morte da cruz, em ser sepultado, e em continuar debaixo do poder da morte, durante certo tempo.

28 P. Em que consiste a exaltação de Christo?

R. A exaltação de Christo consiste em elle resurgir dos mortos ao terceiro dia, em subir ao Ceo, em estar sentado á mão direita de Deus Pai, e em vir a julgar o mundo no ultimo dia.

29 P. Como somos nós feitos participantes da redempção adquirida por Christo?

R. Nós somos feitos participantes da redempção adquirida por Christo, pela efficaz applicação della a nós pelo seu Santo Espirito.

30 P. Como nos applica o Espirito a redempção adquirida por Christo?

R. O Espirito applica-nos a redempção adquirida por Christo, obrando em nós a fé, e unindo-nos a Christo por meio della, pela nossa vocação efficaz.

31 P. Que he vocação efficaz?

R. Vocação efficaz he a obra do Espirito de Deus pela qual, convencendo-nos do nosso peccado e miseria, illuminando os nossos entendimentos com o conhecimento de Christo, e renovando os nossos desejos, nos persuade e habilita abraçar a Jesus Christo, offerecido a nós de graça no Evangelho.

32 P. Que benções gozão nesta vida aquelles que são efficazmente chamados?

R. Aquelles que são efficazmente chamados gozão nesta vida de justificação, adopção, e santificação, e das diversas benções que accompanhão ou procedem destas graças.

33 P. Que he justificação ?

R. Justificação he um acto da livre graça de Deus, no qual elle perdoa todos os nossos peccados, e nos aceita como justos diante de si, somente por causa da justiça de Christo a nos imputada, e recebida só pela fé.

34 P. Que he adopção ?

R. Adopção he um acto da livre graça de Deus, pelo qual somos recebidos no numero, e temos direito a todos os privilegios, dos filhos de Deus.

35 P. Que he santificação ?

R. Santificação he a obra da livre graça de Deus, pela qual somos renovados no todo homem segundo a imagem de Deus, e somos habilitados a morrer cada vez mais para o peccado, e viver para a rectidão.

36 P. Quaes são as bençãos que nesta vida accompanhão ou procedem de justificação, adopção, e santificação?

R. As bençãos que nesta vida accompanhão ou procedem de justificação, adopção, e santificação, são, certesa do amor de Deus, paz de consciencia, alegria no Espirito Santo, augmento de graça, e perseverança nella até o fim.

37 P. Quaes são as bençãos que os fieis recebem de Christo á hora da morte ?

R. As almas dos fieis são á hora da morte tornadas perfeitas em santidade, e immediatamente vão a gloria; e seus corpos, estando ainda unidos a Christo, descanção nas suas sepulturas até á resurreição.

38 P. Quaes são as bençãos que os fieis recebem de Christo na resurreição ?

R. Na resurreição, os fieis, sendo resuscitados em gloria, serão publicamente reconhecidos e absol-

vidos no dia do juizo, e Deus os fará perfeitamente felices no pleno gozo de communhão com elle por toda a eternidade.

39 P. Qual he o dever que Deus exige do homem ?

R. O dever que Deus exige do homem, he obediencia á sua vontade revelada.

40 P. Que revelou Deus primeiramente ao homem para regra de sua obediencia ?

R. A regra que Deus revelou primeiramente ao homem para sua obediencia foi a lei moral.

41 P. Onde está a lei moral resumidamente comprehendida ?

R. A lei moral está resumidamente comprehendida nos dez mandamentos.

42 P. Em que se resumem os dez mandamentos ?

R. Os dez mandamentos resumem-se em, Amar ao Senhor nosso Deus de todo o nosso coração, de toda a nossa alma, e de todo o nosso entendimento; e ao nosso proximo como a nós mesmos.

43 P. Qual he o prefacio dos dez mandamentos ?

R. O prefacio dos dez mandamentos está nestas palavras, " Eu sou o Senhor teu Deus, que te tirei da terra do Egypto, da caza da servitão."

44 P. Que nos ensina o prefacio dos dez mandamentos ?

R. O prefacio dos dez mandamentos ensina-nos, Que como Deus he o Senhor, e nosso Deus, e Redemptor, nós somos obrigados a guardar todos os seus mandamentos.

45 P. Qual he o primeiro mandamento ?

R. O primeiro mandamento he, Não terás Deoses estrangeiros diante de mim.

46 P. Que exige o primeiro mandamento ?

R. O primeiro mandamento exige de nós o conhecer e reconhecer a Deus como o unico verdadeiro

Deus, e nosso Deus; e como tal adoral-o e glorifical-o.

47 P. Que prohibe o primeiro mandamento?

R. O primeiro mandamento prohibe o negar, ou não adorar e glorificar o verdadeiro Deus, como Deus, e nosso Deus; e dar aquella adoração e gloria a algum outro deos, que só a elle são devidas.

48 P. Que se nos ensina especialmente pelas palavras [diante de mim] no primeiro mandamento?

R. As palavras [diante de mim] no primeiro mandamento ensinão-nos, Que Deus, que vê todas as cousas, toma conhecimento, e se offende muito do peccado de ter em seu lugar algum outro deus.

49 P. Qual he o segundo mandamento?

R. O segundo mandamento he, Não farás para ti imagem de escultura, nem figura alguma de todo o que ha em cima no Céo, e do que ha em baixo na terra, nem de cousa que haja nas agoas debaixo da terra: Não as adorarás nem lhes darás culto, porque eu, o Senhor teu Deus, sou um Deus zeloso, que vinga a iniquidade dos Pais nos filhos até á terceira e quarta geração daquelles que me aborrecem; e que faz misericordia até mil gerações a aquelles que me amão, e que guardão os meus preceitos.

50 P. Que exige o segundo mandamento?

R. O segundo mandamento exige que recebamos, observemos, e guardemos puros e inalteraveis, todo o culto e ordenanças religiosas que Deo tem apontado na sua palavra.

51 P. Que prohibe o segundo mandamento?

R. O segundo mandamento prohibe o adorar a Deus por meio d'imagens, ou de qualquer outra maneira, não prescripta na sua palavra.

52 P. Quaes são as razões annexas ao segundo mandamento?

R. As razões annexas ao segundo mandamento

são. a soberania de Deus sobre nós, a sua propriedade em nós, e o zelo que elle tem pelo seu culto.

53 P. Qual he o terceiro mandamento ?

R. O terceiro mandamento he, Não tomarás em vão o nome do Senhor teu Deus, porque o Senhor não terá por innocente aquelle que tomar em vão o nome do Senhor seu Deus.

54 P. Que exige o terceiro mandamento ?

R. O terceiro mandamento exige o santo e reverente uso dos nomes, titulos, attributos, ordenanças, palavra e obras de Deus.

55 P. Que prohibe o terceiro mandamento ?

R. O terceiro mandamento prohibe toda a irreverencia ou abuso das cousas por meio das quaes Deus se faz conhecer.

56 P. Qual he a razão annexa ao terceiro mandamento ?

R. A razão annexa ao terceiro mandamento he, Que ainda que os quebrantadores deste mandamento possão escapar do castigo dos homens, com tudo o Senhor nosso Deus não os deixará escapar o seu justo juizo.

57 P. Qual he o quarto mandamento ?

R. O quarto mandamento he, Lembra-te de santificar o dia de Sabbado (Domingo). Trabalharás seis dias, e faràs nelles tudo o que tens para fazer. O setimo dia porem he o dia do descanço consagrado ao Senhor teu Deus. Não farás nesse dia obra alguma, nem tu, nem teu filho, nem tua filha, nem o teu escravo, nem a tua bêsta, nem o peregrino que vive das tuas portas para dentro. Porque o Senhor fez em seis dias o ceo, e a terra, e tudo o que nelles ha, e descançou ao setimo dia. Por isso o Senhor abençoou o dia setimo, e o santificou.

58 P. Que exige o quarto mandamento ?

R. O quarto mandamento exige que consagremos a Deus os tempos apontados na sua palavra, particularmente um dia inteiro em cada sete para ser a elle um sabbado santo.

59 P. Qual dos sete dias apontou Deus para ser o Sabbado semanal?

R. Desde o principio do mundo até á resurreição de Christo, Deus apontou o setimo dia da semana para ser o Sabbado semanal; e desde então o primeiro dia da semana para continuar sempre até o fim do mundo, que he o Sabbado Christão (Domingo).

60 P. De que modo se deve santificar o Domingo?

R. O Domingo deve-se santificar com um santo repouso por todo aquelle dia, mesmo de todas as occupações e recreações temporaes que são permittidas nos outros dias; empregando todo o tempo em exercicios publicos e particulares de adoração a Deus, excepto aquelle tempo que deve ser gasto em obras de pura necessidade e misericordia.

61 P. Que prohibe o quarto mandamento?

R. O quarto mandamento prohibe a omissão ou execução negligente dos deveres exigidos, e a profanação deste dia por meio d'ociosidade, ou de fazer aquillo que he em si mesmo peccaminoso, ou por desnecessarios pensamentos, palavras, ou obras acerca dos nossos negocios e recreações temporaes.

62 P. Quaes são as razões annexas ao quarto mandamento?

R. As razões annexas ao quarto mandamento são, a permissão que Deus nos concede de fazermos uso dos seis dias da semana para nossos intercesses temporaes, o exigir para si como propriedade especial o dia setimo, o seu proprio exemplo, e a benção que elle conferio ao dia de Domingo.

63 P. Qual he o quinto mandamento ?

R. O quinto mandamento he, Honrarás a teu pai e a tua mãe, para teres uma vida dilatada sobre a terra que o Senhor teu Deus te ha de dar.

64 P. Que exige o quinto mandamento ?

R. O quinto mandamento exige a conservação da honra e a execução dos deveres pertencentes a cada um em suas differentes condições e relações, como superiores, inferiores, ou iguaes.

65 P. Que prohibe o quinto mandamento ?

R. O quinto mandamento prohibe o negligenciarmos, ou fazermos alguma cousa contra a honra e dever que pertence a cada um em suas differentes condições e relações.

66 P. Qual he a razão annexa ao quinto mandamento ?

R. A razão annexa ao quinto mandamento, he uma promessa de longa vida e prosperidade (tanta quanta sirva para gloria de Deus e seus melhores interesses) a todos aquelles que guardão este mandamento.

67 P. Qual he o sexto mandamento ?

R. O sexto mandamento he, Não matarás.

68 P. Que exige o sexto mandamento ?

R. O sexto mandamento exige todos os esforços legitimos para conservar a nossa vida, e a do nosso semelhante.

69 P. Que prohibe o sexto mandamento ?

R. O sexto mandamento prohibe o tirar a nossa propria vida, ou a do nosso proximo injustamente, e todo aquillo que para isto concorre.

70 P. Qual he o setimo mandamento ?

R. O setimo mandamento he, Não commetterás adulterio.

71 Que exige o setimo mandamento ?

R. O setimo mandamento exige a conservação da nossa propria castidade, e da do nosso proximo, no coração, falla e comportamento.

72 P. Que prohibe o setimo mandamento?

R. O setimo mandamento prohibe todos os pensamentos, palavras e acções obscenas.

73 P. Qual he o oitavo mandamento?

R. O oitavo mandamento he, Não furtarás.

74 P Que exige o oitavo mandamento?

R. O oitavo mandamento exige que procuremos um licito adiantamento das riquezas e estado exterior, tanto nosso como do nosso proximo.

75 P. Que prohibe o oitavo mandamento?

R. O oitave mandamento prohibe e impedir injustamente o adiantamento das riquezas ou condição exterior, tanto nosso como do nosso proximo.

76 P. Qual he o nono mandamento?

R. O nono mandamento he, Não dirás falso testemunho contra o teu proximo.

77 P. Que exige o nono mandamento?

R. O nono mandamento exige a conservação e promoção da verdade entre os homens, e o manter nossa boa reputação e a do nosso proximo, especialmente quando somos chamados a dar testemunho.

78 P. Que prohibe o nono mandamento?

R. O nono mandamento prohibe todo o que he prejudicial á verdade, ou injurioso tanto á nossa reputação como á do nosso proximo.

79 P. Qual he o decimo mandamento?

R. O decimo mandamento he, Não cubiçarás a casa de teu proximo: não desejarás a sua mulher, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem cousa alguma que lhe pertencer.

80 P. Que exige o decimo mandamento?

R. O decimo mandamento exige pleno contentamento com a nossa condição, com uma recta e caridosa disposição para com o nosso proximo, e todo o que lhe pertence.

81 P. Que prohibe o decimo mandamento?

R. O decimo mandamento prohibe todo o descontentamento com a nossa condição, todo o movimento de inveja ou pezar a vista da prosperidade do nosso proximo, e todos os desordenados desejos e affeições a alguma cousa do que lhe pertence.

82 P. He algum homem capaz de guardar perfeitamente os mandamentos de Deus?

R. Nenhum homem desde a queda he capaz nesta vida de guardar perfeitamente os mandamentos de Deus, mas diariamente os quebranta por pensamento, palavra, e obra.

83 P. São todas as transgressões da lei igualmente odiosas?

R. Alguns peccados em si mesmos, e em razão de circumstancias aggravantes, são mais odiosos á vista de Deus do que outros.

84 P. Que merece cada peccado?

R. Cada peccado merece a ira e maldição de Deus, tanto nesta vida, como na vindoura.

85 P. Que exige Deus de nós para que possamos escapar á sua ira e maldição que incorremos pelo peccado?

R. Para escaparmos á ira e maldição de Deus, que temos incorrido pelo peccado, elle exige de nos fé em Jesus Christo, arrependimento que conduz á vida, com o uso diligente de todos os meios exteriores pelos quaes Christo nos communica as bençãos da redempção.

86 P. Que he fé em Jesus Christo?

R. Fé em Jesus Christo he uma graça salvadora, pela qual o recebemos e confiamos nelle só para salvação, como noe he gratuitamente offerecido no Evangelho.

87 P. Que he arrependimento que conduz á vida?

R. Arrependimento que conduz á vida, he uma graça salvadora, pela qual um peccador tendo um verdadeiro conhecimento do seu peccado, convencido da misericordia de Deus em Christo, se enche de tristeza e horror pelos seus peccados, abandona-os e volta para Deus, inteiramente resolvido a dar-lhe nova obediencia.

88 P. Quaes são os meios exteriores pelos quaes Christo nos communica as bençãos da redempção?

R. Os meios exteriores e ordinarios pelos quaes Christo nos communica as bençãos da redempção são as suas ordenações, especialmente a palavra, sacramentos e oração; todo o que se torna efficaz aos eleitos para salvação.

89 P. Como se torna a palavra efficaz á salvação?

R. O Espirito de Deus torna a leitura e especialmente a pregação da palavra, meios efficazes para convencer e converter peccadores, para os edificar em santidade e comforto por meio da fé para salvação.

90 P. Como se deve ler e ouvir a palavra a fim de que se torne efficaz para a salvação?

R. Para que a palavra se torne efficaz para a salvação, devemos attender a ella com diligencia, pre-

paração, e oração; recebel-a com fé e amor, pol-a em nossos corações e pratical-a em nossas vidas.

91 P. Como se tornão os sacramentos meios efficazes de salvação?

R. Os sacramentos tornão-se meios efficazes de salvação, não por alguma virtude que elles, ou aquelles que os administrão, tenhão; mas sómente pela benção de Christo, e pela obra do seu Espirito 'naquelles que pela fé os recebem.

92 P. Que he um sacramento?

R. Um sacramento he uma santa ordenação instituida por Christo; na qual por signaes sensiveis Christo, e as benções do novo pacto, são representados, sellados, e applicados aos crentes.

93 P. Quaes são os sacramentos do Novo Testamento?

R. Os sacramentos do Novo Testamento são, o Baptismo, e a Cea do Senhor.

94 P. Que he baptismo?

R. Baptismo he um sacramento, no qual o lavar com agoa em nome do Pai, e do Filho, e do Espirito Santo, significa e sella a nossa união com Christo, a participação das benções do pacto da graça, e a nossa promessa de pertencer ao Senhor.

95 P. A quem deve o baptismo ser administrado?

R. O baptismo não deve ser administrado a aquelles que estão fóra da igreja visivel, em quanto não professarem a sua fé em Christo, e obediencia a elle; mas as crianças daquelles que são membros da igreja visivel devem ser baptizados.

96 P. Que he a cea do Senhor ?

R. A cea do Senhor he um sacramento, no qual, dando-se e recebendo-se pão e vinho, conforme o apontamento da Christo, se mostra a sua morte, e aquelles que o recebem dignamente, não de uma maneira corporal e carnal, mas pela fé, são feitos participantes do seu corpo e sangue, com todas as suas benções, para seu alimento espiritual, e crescimento em graça.

97 P. Que se exige daquelles que desejão receber dignamente a cea do Senhor ?

R. Exige-se daquelles que desejão receber dignamente a cea do Senhor, que se examinem sobre o seu conhecimento para discernir o corpo do Senhor, sobre a sua fé para se alimentarem 'nelle, sobre o seu arrependimento, amor, e nova obediencia; para que vindo indignamente não comão e bebão para si condemnação.

98 P. Que he oração ?

R. Oração he um offerecimento dos nossos desejos a Deus, por cousas conformes com a sua vontade, em nome de Jesus Christo, com confissão dos nossos peccados, e um agradecido reconhecimento das suas misericordias.

99 P. Que regra nos deu Deus para nos dirigir em oração ?

R. Toda a palavra de Deus he util para nos dirigir em oração, mas a regra especial de direcção he aquella forma de oração que Christo ensinou a seus discipulos, geralmente chamada 'a Oração Dominical.'

100 P. Que nos ensina o prefacio da oração Dominical ?

R. O prefacio da oração Dominical (que he, Pai nosso que estás nos ceos), nos ensina que nos devemos approximar de Deus com toda a santa reverencia, e confiança, como filhos a um Pai, que he poderozo e prompto para os soccorrer; e tãobem nos ensina a orar com os outros homens, e por elles.

101 P. Pelo que oramos na primeira petição ?

R. Na primeira petição (que he, Sanctificado seja o teu nome), pedimos, Que Deus habilite a nós e aos outros para o glorificarmos em todo aquillo em que elle se dá a conhecer; e para que disponha todo para sua gloria.

102 P. Pelo que oramos na segunda petição ?

R. Na segunda petição (que he, Venha a nós o teu reino), pedimos, Que o reino de Satanás seja destruido, e que o reino da graça seja adiantado, que nós e outros a elle sejamos guiados, e nelle guardados, e que cedo venha o reino da gloria.

103 P. Pelo que oramos na terceira petição ?

R. Na terceira petição (que he, Seja feita a tua vontade assim na terra, como no ceo), pedimos, Que Deos pela sua graça, nos habilite e nos dê vontade de conhecer, obedecer, e submettermo-nos á sua vontade em todas as cousas, como os anjos fazem no ceo.

104 P. Pelo que oramos na quarta petição ?

R. Na quarta petição (que he, O pão nosso de cada dia nos dá hoje), pedimos, Que da livre dadiva de Deus, recebamos uma porção sufficiente das cousas boas desta vida, e gozemos com ellas a sua benção.

105 P. Pelo que oramos na quinta petição ?

R. Na quinta petição (que he, E perdoa-nos as nossas dividas, assim como nós tãobem perdoamos aos nossos devedores), pedimos, Que Deus, por amor de Christo, nos perdoe gratuitamente todos os nossos peccados; o que nós somos animados a pedir, porque pela sua graça somos habilitados de boa vontade a perdoar aos outros.

106 P. Pelo que oramos na sexta petição ?

R. Na sexta petição (que he, E não nos deixes cahir em tentação, mas livra-nos do mal), pedimos, Que Deus nos guarde de tentação, ou nos preserve e livre quando somos tentados.

107 P. Que nos ensina a conclusão da oração Dominical ?

R. A conclusão da oração Dominical (que he, Porque teu he o reino, o poder, e a gloria, para sempre, Amen), ensinanos a depender sómente de Deus em oração, e em nossas oracãoes o-louvores, imputando-lhe reino, poder, e gloria; E em testemunho do nosso deséjo, e certesa de ser ouvidos, dizemos, Amen.

ROBERT YOUNG, EDINBURGH.

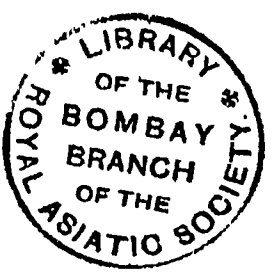
LIBRARY
OF THE
BOMBAY
BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY

KURZERE CATECHISMUS.

KURZERE KATECHISMUS.

1 Frage. Was ist das hochste Ziel des Menschen ?

Antwort. Des Menschen hochstes Ziel ist Gott zu verherrlichen und seiner zu genieszen ewiglich.

2 F. Welche Regel hat Gott gegeben, uns anzuleiten, wie wir ihn verherrlichen und seiner genieszen mogen ?

A. Das Wort Gottes, welches in den Schriften des Alten und Neuen Testaments enthalten ist, ist die einzige Regel uns anzuleiten, wie wir ihn verherrlichen und seiner genieszen mogen.

3 F. Was lehrt die Schrift hauptsachlich ?

A. Die Schrift lehrt hauptsachtlich, was der Mensch glauben soll in Bezug auf Gott, und was Gott von dem Menschen als Pflicht fordert.

4 F. Was ist Gott ?

A. Gott ist ein Geist, unendlich, ewig und unveranderlich in seinem Wesen, seiner Weisheit, Macht, Heiligkeit, Gerechtigkeit und Wahrheit.

5 F. Giebt es mehre Gotter als Einen ?

A. Es giebt nur Einen, den lebendigen und wahren Gott.

6 F. Wie viele Personen sind in der Gottheit ?

A. Es sind drei Personen in der Gottheit: der Vater, der Sohn und der Heilige Geist, und diese drei sind Ein Gott, Eins im Wesen, gleich an Macht und Herrlichkeit.

7 F. Welches sind die Rathschlusse Gottes ?

A. Die Rathschlusse Gottes sind sein ewiger Vorsatz, gemasz dem Rathe seines Willens, wodurch er zu seinem Ruhme vorgeordnet hat Alles, was geschieht.

8 F. Wie fuhrt Gott seine Rathschlusse aus?

A. Gott fuhrt seine Rathschlusse aus in den Werken der Schopfung und Vorsehung.

9 F. Was ist das Werk der Schopfung?

A. Das Werk der Schopfung ist das, dasz Gott alle Dinge aus Nichts gemacht hat, durch das Wort seiner Macht, in dem Zeitraum von sechs Tagen, und Alles sehr gut.

10 F. Wie schuf Gott den Menschen?

A. Gott schuf den Menschen Mann und Weib, nach seinem Bilde, in Erkenntnisz, Gerechtigkeit und Heiligkeit, mit Herrschaft uber die Geschopfe.

11 F. Welches sind die Werke der Vorsehung Gottes?

A. Die Werke der Vorsehung Gottes sind, dasz er hochst heilig, weise und machtig alle Geschopfe erhalt und sie und alle ihre Handlungen regiert.

12 F. Welche besondere Handlung der Vorsehung ubte Gott gegen den Menschen in dem Stande, in welchem er erschaffen war?

A. Als Gott den Menschen erschuf, trat er mit ihm in einen Bund des Lebens ein, unter der Bedingung vollkommenen Gehorsams; indem er ihm verbot zu essen von dem Baume der Erkenntnisz des Guten und Bosen, bei Strafe des Todes.

13 F. Blieben unsere ersten Aeltern in dem Stande, in welchem sie erschaffen waren?

A. Unsere ersten Aeltern wurden der Freiheit ihres Willens uberlassen und fielen aus dem Stande, in welchem sie erschaffen waren, dadurch, dasz sie gegen Gott sundigten.

14 F. Was ist Sunde?

A. Sunde ist jeder Mangel der Gleichformigkeit mit dem Gesetze Gottes oder Uebertretung desselben.

15 F. Welches war die Sunde, durch welche unsere ersten Aeltern aus dem Stande fielen, in welchem sie erschaffen waren?

A. Die Sunde, durch welche unsere Aeltern aus dem Stande fielen, in welchem sie erschaffen waren, war das Essen der verbotenen Frucht.

16 F. Fiel das ganze Menschengeschlecht in Adam's erster Uebertretung?

A. Da der mit Adam gemachte Bund nicht allein fur ihn selbst, sondern auch fur seine ganze Nachkommenschaft galt: so sundigte in ihm das ganze Menschengeschlecht, das von ihm durch die ordentliche Zeugung abstammt, und fiel mit ihm in seiner ersten Uebertretung.

17 F. In welchen Stand brachte der Fall das Menschengeschlecht?

A. Der Fall brachte das Menschengeschlecht in den Stand der Sunde und des Elends.

18 F. Worin besteht die Sundigkeit des Standes, in welchen der Mensch fiel?

A. Die Sundigkeit des Standes, in welchen der Mensch fiel, besteht in der Schuld von Adam's erster Sunde; dem Mangel der ursprunglichen Gerechtigkeit, und der Verderbnisz seiner ganzen Natur, welches gewohnlich die Erbsunde genannt wird; zugleich mit allen thatsachlichen Uebertretungen, die aus ihr hervorgehen.

19 F. Was ist das Elend jenes Standes, in welchen der Mensch fiel?

A. Des ganze Menschengeschlecht verlor durch seinen Fall die Gemeinschaft mit Gott, ist unter seinem Zorn und Fluche, und so unterworfen allem Elende dieses Lebens, dem Tode selbst, und den Stra-

fen der Hölle ewiglich.

20 F. Ueberliesz Gott das ganze Menschengeschlecht dem Untergange in dem Stande der Sunde und des Elends?

A. Gott, da er, nach seinem bloszen Wohlgefallen, von aller Ewigkeit Einige zum ewigen Leben erwahlt hatte, ging einen Bund der Gnade ein, um sie aus dem Stande der Sunde und des Elends zu befreien, und sie in den Stand der Seligkeit durch einen Erloser zu bringen?

21 F. Wer ist der Erloser von Gottes Erwahlten?

A. Der alleinige Erloser von Gottes Erwahlten ist der Herr Jesus Christus, welcher der ewige Sohn Gottes ist und Mensch wurde, und so war und immerdar bleibt Gott und Mensch in zwei verschiedenen Naturen und Einer Person.

22 F. Wie wurde Christus, welcher der Sohn Gottes ist, Mensch?

A. Christus, der Sohn Gottes, wurde Mensch, indem er einen wahren Leib und eine vernunftige Seele an sich nahm, und durch die Kraft des Heiligen Geistes empfangen ward im Leibe der Jungfrau Maria und von ihr geboren wurde, doch ohne Sunde.

23 F. Welche Aemter richtet Christus aus als unser Erloser?

A. Christus richtet, als unser Erloser, die Aemter eines Profeten, eines Priesters nud eines Konigs aus, beides in dem Stande seiner Erniedrigung und Erhohung.

24 F. Wie richtet Christus das Amt eines Profeten aus?

A. Christus richtet das Amt eines Profeten aus, indem er uns, durch sein Wort und seinen Geist, den Willen Gottes zu unserer Seligkeit offenbart.

25 F. Wie richtet Christus das Amt eines Priesters aus?

A. Christus richtet das Amt eines Priesters aus, indem er einmal sich selbst als ein Opfer darbrachte, der gottlichen Gerechtigkeit genugzuthun und uns mit Gott zu versohnen, und indem er fortwahrend fur uns Fursprache thut.

26 F. Wie richtet Christus das Amt eines Konigs aus?

A. Christus richtet das Amt eines Konigs aus, indem er uns sich unterwirft, und indem er alle seine und unsere Feinde bandigt und besiegt.

27 F. Worin bestand Christi Erniedrigung?

A. Christi Erniedrigung bestand darin, dasz er geboren wurde, und zwar in niedrigem Stande, unter das Gesetz gethan ward, sich den Leiden dieses Lebens, dem Fluchtode des Kreuzes unterzog, dasz er begraben ward und eine Zeitlang unter der Gewalt des Todes blieb.

28 F. Worin besteht Christi Erhohung?

A. Christi Erhohung besteht darin, dasz er am dritten Tage wieder auferstand von den Todten, auffuhr gen Himmel, sitzet zur rechten Hand Gottes des Vaters, und wiederkommt die Welt zu richten am jungsten Tage.

29 F. Wie werden wir theilhaftig der Erlosung, die Christus erworben hat?

A. Wir werden theilhaftig der Erlosung, die Christus erworben hat, dadurch, dasz sie uns wirksam angeeignet wird durch den Heiligen Geist.

30 F. Wie eignet uns der Geist die Erlosung an, die Christus erworben hat?

A. Der Geist eignet uns die Erlosung an, die Christus erworben hat, indem er Glauben in uns wirkt, und uns dadurch in unserer wirksamen Berufung mit Christus vereinigt.

31 F. Was ist wirksamer Beruf?

A. Wirksamer Beruf ist das Werk des Geistes

Gottes, wodurch er, indem er uns von unserer Sunde und unserem Elende uberzeugt, unsere Gemuther durch die Erkenntnisz Christi erleuchtet und unseren Willen erneuert, uns dahin bringt und befahigt, Jesus Christus zu umfassen als uns frei im Evangelium dargeboten.

32 F. Welcher Wohlthaten werden diejenigen theilhaftig in diesem Leben, welche wirksam berufen werden?

A. Die, welche wirksam berufen werden, werden in diesem Leben theilhaftig der Rechtfertigung, der Kindesannahme und der Heiligung, und der verschiedenen Wohlthaten, welche in diesem Leben jene entweder begleiten oder aus ihnen herflieszen.

33 F. Was ist Rechtfertigung?

A. Rechtfertigung ist eine Handlung der freien Gnade Gottes, in welcher er alle unsere Sunden verzeiht, und uns als gerecht vor seinem Angesichte annimmt, nur um der Gerechtigkeit willen, die uns zugerechnet und von uns allein durch den Glauben empfangen wird.

34 F. Was ist Kindesannahme?

A. Kindesannahme ist eine Handlung der freien Gnade Gottes, wodurch wir in die Zahl der Sohne Gottes aufgenommen werden und das Recht zu allen Vorrechten derselben erhalten.

35 F. Was ist Heiligung?

A. Heiligung ist das Werk der freien Gnade Gottes, wodurch wir erneuert werden nach dem Bilde Gottes dem ganzen Menschen nach, und mehr und mehr befahigt werden, der Sunde zu sterben und der Gerechtigkeit zu leben.

36 F. Welches sind die Wohlthaten, welche in diesem Leben die Rechtfertigung, die Kindesannahme und die Heiligung begleiten oder aus denselben herflieszen?

A. Die Wohlthaten, welche in diesem Leben die Rechtfertigung, Kindesannahme und Heiligung begleiten oder aus denselben herfliesszen, sind Versicherung von der Liebe Gottes, Freude im Heiligen Geiste, Wachsthum der Gnade und Beharrung in derselben bis zum Ende.

37 F. Welche Wohlthaten empfangen die Glaubigen in ihrem Tode von Christus?

A. Die Seelen der Glaubigen werden in ihrem Tode vollkommen gemacht in der Heiligkeit, und gehen unmittelbar uber zur Herrlichkeit; und ihre Leiber, bleibend vereinigt mit Christus, ruhen in ihren Grabern bis zur Auferstehung.

38 F. Welche Wohlthaten empfangen der Glaubigen von Christus bei der Auferstehung?

A. Bei der Auferstehung werden die Glaubigen, auferweckt in Herrlichkeit, offentlich anerkannt und freigesprochen werden am Tage des Gerichts, und werden vollkommen beseligt werden in dem vollen Genusse Gottes in alle Ewigkeit.

39 F. Was ist die Pflicht, welche Gott von dem Menschen fordert?

A. Die Pflicht, welche Gott von dem Menschen fordert, ist Gehorsam gegen seinen offenbarten Willen.

40 F. Was offenbarte Gott zuerst dem Menschen als die Regel seines Gehorsams?

A. Die Regel seines Gehorsams, welche Gott zuerst dem Menschen offenbarte, war das Moralgesetz.

41 F. Wo ist das Moralgesetz zusammengefaszt als in einer Summe?

A. Das Moralgesetz ist als in einer Summe zusammengefaszt in den zehn Geboten.

42 F. Was ist die Summe der zehn Gebote?

A. Die Summe der zehn Gebote ist: zu lieben

den Herrn unsren Gott von ganzem Herzen, von ganzer Seele, mit aller Kraft und von ganzem Gemuthe, und unsren Nachsten als uns selbst.

43 F. Welches ist die Vorrede der zehn Gebote?

A. Die Vorrede der zehn Gebote ist in diesen Worten enthalten: Ich bin der Herr dein Gott, der dich aus dem Lande Aegypten gefuhrt hat, aus dem Hause der Knechtschaft.

44 F. Was lehrt uns die Vorrede der zehn Gebote?

A. Die Vorrede der zehn Gebote lehrt uns, dasz, weil Gott der Herr ist und unser Gott und Erloser, wir deshalb verbunden sind, alle seine Gebote zu halten.

45 F. Was ist das erste Gebot?

A. Das erste Gebot ist, Du sollst keine anderen Gotter neben mir haben.

46 F. Was wird gefordert im ersten Gebote?

A. Das erste Gebot fordert von uns, dasz wir erkennen und anerkennen, dasz Gott der einige wahre Gott und unser Gott sei; und dasz wir dem gemasz ihn verehren und verherrlichen.

47 F. Was wird verboten in dem ersten Gebote?

A. Das erste Gebot verbiete die Verleugnung oder Nichtverehrung und Nichtverherrlichung des wahren Gottes als Gottes und unseres Gottes, und dasz wir die Verehrung und Herrlichkeit, die ihm allein gebuhrt, irgend einem Anderen geben.

48 F. Was wird uns insbesondere durch die Worte des ersten Gebots "neben mir" gelehrt?

A. Diese Worte "neben mir" im ersten Gebote lehren uns, dasz Gott, der alle Dinge sieht, die Sunde, irgend einen anderen Gott zu haben, bemerkt und groszes Miszfallen an ihr hat.

49 F. Was ist das zweite Gebot?

A. Das zweite Gebot ist, Du sollst dir kein Bildnisz noch irgend ein Gleichnisz machen, weder

des, das oben im Himmel, noch des, das unten auf Erden, oden, oder des, das im Wasser unter der Erde ist. Du sollst sie nicht anbeten noch ihnen dienen, denn ich der Herr, dein Gott, bin ein starker, eifriger Gott, der die Missethat der Vater heimsuchet an den Kindern bis in's dritte und vierte Glied derer, die mich hassen ; und thue Barmherzigkeit an vielen Tausenden, die mich lieben und meine Gebote halten.

50 F. Was wird gefordert im zweiten Gebote ?

A. Des zweite Gebot fordert, dasz wir annehmen, beobachten und rein und ganz erhalten allen solchen Gottesdienst und Stiftungen, welche Gott in seinem Worte festgesetzt hat.

51 F. Was wird verboten in dem zweiten Gebote ?

A. Das zweite Gebot verbietet die Verehrung Gottes durch Bilder oder irgend eine andere Weise derselben, als in seinem Worte festgesetzt ist.

52 F. Welches sind die Grunde, die dem zweiten Gebote beigefugt sind ?

A. Die dem zweiten Gebote beigefugten Grunde sind Gottes Oberherrlichkeit uber uns, sein Eigenthumsrecht auf uns, und der Eifer, den er fur seine Verehrung hat.

53 F. Welches ist das dritte Gebot ?

A. Das dritte Gebot ist, Du sollst den Namen des Herrn deines Gottes nicht miszbrauchen, denn der Herr wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen miszbraucht.

54 F. Was wird gefordert im dritten Gebote ?

A. Das dritte Gebot fordert den heiligen und ehrerbietigen Gebrauch von Gottes Namen, Bezeichnungen, Eigenschaften, Anordnungen, Wort und Werken.

55 F. Was wird verboten im dritten Gebote ?

A. Das dritte Gebot verbietet alle Entweihung

oder Miszbrauch von irgend etwas, wodurch Gott sich selbst kund macht.

56 F. Welches ist der Grund, der dem dritten Gebote beigefugt wird?

A. Der dem dritten Gebote beigefugte Grund ist, dasz, wie auch immer die Verletzer dieses Gebots den Strafen der Menschen entgehen mogen, doch der Herr unser Gott nicht zulassen wird, dasz sie seinem gerechten Gerichte entgehen.

57 F. Welches ist das vierte Gebot?

A. Das vierte Gebot ist, Gedenke des Sabbathtages, dasz du ihn heiligest. Sechs Tages sollst du arbeiten und alle deine Werke thun; aber am siebenten Tage ist der Sabbath des Herrn deines Gottes, da sollst du keine Arbeit thun, noch dein Sohn, noch deine Tochter, noch dein Knecht, noch deine Magd, noch dein Vieh, noch dein Fremdling, der in deinen Thoren ist. Denn in sechs Tagen hat der Herr Himmel und Erde gemacht, und das Meer und Alles, was darinnes ist, und ruhete am siebenten Tage; darum segnete der Herr den Sabbathtag und heiligte ihn.

58 F. Was wird gefordert im vierten Gebote?

A. Das vierte Gebot fordert, dasz solche bestimmte Zeiten, als Gott in seinem Worte festgesetzt hat, ihm heilig gehalten werden; namlich dasz ein ganzer Tag unter sieben ein ihm heiliger Sabbath sei.

59 F. Welchen Tag unter den sieben hat Gott als den wochentlichen Sabbath festgesetzt?

A. Gott setzte den siebenten Tag der Woche fest als den wochentlichen Sabbath vom Anfange der Welt bis zur Auferstehung Christi; und seitdem den ersten Tag der Woche, welcher bleiben soll bis an's Ende der Welt, und dies ist der christliche Sabbath.

60 F. Wie soll der Sabbath geheiligt werden.

A. Der Sabbath soll geheiliget werden durch ein

heiliges Ruhen wahrend dieses ganzen Tages auch von solchen weltlichen Geschaften und Vergnugungen als an anderen Tagen rechtmaszig sind; und durch Anwendurg der ganzen Zeit zu offentlichen und Privatubungen der Gottesverehrung; auszer der fur die Werke der Nothwendigkeit und Barmherzigkeit zu benutzenden.

61 F. Was wird verboten im vierten Gebote?

A. Das vierte Gebot verbietet die Unterlassung oder nachlassige Ausrichtung der darin geforderten Pflichten, und die Entweihung des Tages durch Musziggang oder Thun dessen, was an sich sundlich ist, oder durch nicht nothwendige Gedanken, Worte oder Werke in Betreff unserer weltlichen Geschafte und Vergnugungen.

62 F. Welches sind die Grunde, die dem vierten Gebote beigefugt sind?

A. Die dem vierten Gebote beigefugten Grunde sind, dasz Gott uns sechs Tage der Woche fur unsere eigenen Geschafte erlaubt, dasz er ein besonderes Recht auf den siebenten in Anspruch nimmt, sein eigenes Beispiel, und dasz er den Sabbathtag gesegnet hat.

63 F. Was ist das funfte Gebot?

A. Das funfte Gebot ist, Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf dasz du lange lebest im Lande, das dir der Herr dein Gott geibt.

64 F. Was wird gefordert im funften Gebote?

A. Das funfte Gebot fordert, dasz die Ehre erwiesen und die Pflichten erfullt werden, die einem jeden nach seiner besonderen Stellung und Verhaltnisz zukommen als Oberen, Untergebnen und Gleichen.

65 F. Was wird verboten im funften Gebote?

A. Das funfte Gebot verbietet die Vernachlassigung der Ehre und Pflicht, welche jedem nach seiner besonderen Stellung oder Verhaltnisse gebuhr-

en, so wie auch das Zuwiderhandeln gegen dieselben.

66 F. Was ist der dem funften Gebote beigefugte Grund?

A. Der dem funften Gebote beigefugte Grund ist die Verheiszung von langem Leben und Wohlfahrt (in sofern dies der Ehre Gottes und ihrem eigenen Wohle dienen werde) fur Alle, welche dies Gebot halten.

67 F. Was ist das sechste Gebot?

A. Das sechste Gebot ist, Du sollst nicht todten.

68 F. Was wird gefordert im sechsten Gebote?

A. Das sechste Gebot fordert alle rechtmaszigen Anstrengungen, unser Leben und das Leben Anderer zu erhalten.

69 F. Was wird verboten im sechsten Gebote?

A. Das sechste Gebot verbietet, uns selbst das Leben zu nehmen, en oder ungerechter Weise das Leben unseres Nachsten, oder was irgend dahin abzweckt.

70 F. Welches ist das siebente Gebot?

A. Das siebente Gebot ist, Du sollst nicht ehebrechen.

71 F. Was wird gefordert im siebenten Gebote?

A. Das siebente Gebot fordert, dasz wir unsere eigne und unseres Nachsten Keuschheit bewahren, im Herzen, in der Rede und im Betragen.

72 F. Was wird verboten im siebenten Gebote?

A. Das siebente Gebot verbietet alle unkeusche Gedanken, Worte und Handlungen.

73 F. Was ist das achte Gebot?

A. Das achte Gebot ist, Du sollst nichtstehlen.

74 F. Was wird gefordert im achten Gebote?

A. Das achte Gebot fordert die rechtmaszige Erwerbung und Forderung unseres und Anderer Vermogens und auszerlichen Standes.

75 F. Was wird verboten im achten Gebote?

A. Das achte Gebot verbietet, was irgend verhindert oder verhindern konnte unser oder oder unseres Nachsten Vermogen oder auszerlichen Stand.

76 F. Was ist das neunte Gebot?

A. Das neunte Gebot ist, Du sollst kein falsches Zeugnisz reden widerdeinen Nachsten.

77 F. Was wird gefordert im neunten Gebote?

A. Das neunte Gebot fordert die Aufrechthaltung und Beforderung der Wahrheit im menschlichen Verkehre, so wie unseres und unseres Nachsten guten Namens, insbesondere beim Zeugnisz-Ablegen.

78 F. Was wird verboten im neunten Gebote?

A. Das neunte Gebot verbietet, was irgend der Wahrheit nachtheilig oder verletzend fur unseren und unseres Nachsten guten Namen ist.

79 F. Was ist das zehnte Gebot?

A. Das zehnte Gebot ist, Lasz dich nicht gelusten deines Nachsten Hauses; lasz dich nicht gelusten deines Nachsten Weibes noch seines Knechts, noch seiner Magd, noch seines Ochsen, noch seines Esels, noch Alles, was dein Nachster hat.

80 F. Was wird gefordert im zehnten Gebote?

A. Das zehnte Gebot fordert volle Zufriedenheit mit unserer Lage, sammt einer richtigen und wohlwollenden Gemuthsrichtung gegen unseren Nachsten und Alles, was sein ist.

81 F. Was wird verboten im zehnten Gebote?

A. Das zehnte Gebot verbietet alle Unzufriedenheit mit unserem Zustande, Neid und Verdrusz wegen des Wohls unseres Nachsten, und alle unordentlichen Bewegungen und Begierden nach irgend etwas, das sein ist.

82 F. Ist irgend ein Mensch fahig, vollkommen die Gebote Gottes zu halten?

A. Kein bloszer Mensch ist seit dem Falle fahig,

in diesem Leben vollkommen die Gebote Gottes zu halten, sondern bricht sie taglich in Gedanken, Worten und Thaten.

83 F. Sind alle Uebertretungen des Gesetzes gleichmaszig bosartig?

A. Einige Sunden sind in sich selbst und wegen verschiedener Erschwerungen bosartiger vor dem Angesichte Gottes als andere.

84 F. Was verdient jede Sunde?

A. Jede Sunde verdient Gottes Zorn und Fluch, beides in diesem und in dem zukunftigen Leben.

85 F. Was fordert Gott von uns, auf dasz wir seinem uns der Sunde wegen gebuhrenden Zorn und Fluche entflichen?

A. Gott fordert von uns, auf dasz wir dem uns der Sunden wegen gebuhrenden Zorn und Fluche entflichen, Glauben an Jesus Christus, Busze zum Leben, sammt dem fleiszigen Gebrauche aller auszerlichen Mittel, durch welche Christus uns die Wohlthaten der Erlosung mittheilt.

86 F. Was ist Glaube an Jesus Christus?

A. Glaube an Jesus Christus ist eine seligmachende Gnade, durch welche wir ihn annehmen und uns allein auf ihn verlassen in Betreff der Seligkeit, so wie er uns dargeboten ist im Evangelium.

87 F. Was ist Busze zum Leben?

A. Busze zum Leben ist eine seligmachende Gnade, wodurch ein Sunder, aus wahrem Gefuhle seiner Sunde und mit Ergreifung der Gnade Gottes in Christus, unter Schmerz und Hasz seiner Sunde, sich von ihr zu Gott wendet, und mit vollem Vorsatze des neuen Gehorsams und Trachten nach demselben.

88 F. Welches sind die auszerlichen Mittel, durch welche Christus uns die Wohlthaten der Erlosung mittheilt?

A. Die auszerlichen und ordentlichen Mittel,

durch welche Christus uns die Wohlthaten der Erlosung mittheilt, sind seine Stiftungen, insbesondere das Wort, die Sakramente und das Gebet; welche sammtlich fur die Erwahlten wirksam zur Seligkeit gemacht werden.

89 F. Wie wird das Wort wirksam gemacht zur Seligkeit?

A. Der Geist Gottes macht die Lesung, aber besonders die Predigt des Wortes zu einem wirksamen Mittel der Ueberzeugung und Bekehrung der Sunder und der Erbauung derselben in Heiligkeit und Trost, durch den Glauben, zur Seligkeit.

90 F. Wie musz das Wort gelesen und gehort werden, damit es wirksam werde zur Seligkeit?

A. Damit das Wort wirksam werde zur Seligkeit, mussen wir darauf achten mit Fleisz, Vorbereitung und Gebet, es mit Glauben und Liebe aufnehmen, es bewahren in unseren Herzen, und es ausuben in unsrem Leben.

91 F. Wie werden die Sakramente wirksame Mittel der Seligkeit?

A. Die Sakramente werden wirksame Mittel der Seligkeit, nicht durch irgend eine Kraft in ihnen oder in dem, der sie verwaltet; sondern blos durch den Segen Christi und das Wirken seines Geistes in denen, die sie durch den Glauben empfangen.

92. F. Was ist ein Sakrament?

A. Ein Sakrament ist eine heilige Anordnung, gestiftet von Christus, in welcher, durch sichtbare Zeichen, Christus und die Wohlthaten des Neuen Bundes dargestellt, versiegelt und den Glaubigen angecignet werden.

93 F. Welches sind die Sakramente des Neuen Testaments?

A. Die Sakramente des Neuen Testaments sind die Taufe und des Herrn Abendmahl.

94 F. Was ist die Taufe?

A. Die Taufe ist das Sakrament, in welchem die Waschung mit Wasser im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes bedeutet und versiegelt unsere Einpflanzung in Christus und unseren Antheil an den Wohlthaten des Gnadenbundes, und unsere Verpflichtung, des Herrn zu sein.

95 F. An wem soll die Taufe verwaltet werden?

A. Die Taufe soll nicht an solchen verwaltet werden, die auszerhalb der sichtbaren Kirche sind, bis sie ihren Glauben an Christus und ihren Gehorsam gegen ihn bekennen; aber die Kinder derer, welche Mitglieder der sichtbaren Kirche sind, sollen getauft werden.

96 F. Was ist des Herrn Abendmahl?

A. Des Herrn Abendmahl ist ein Sakrament, in welchen, durch Geben und Empfangen von Brot und Wein, gemasz der Einsetzung Christi, sein Tod verkundigt wird; und die wurdigen Empfanger werden, nicht nach einer korperlichen und fleischlichen Weise, sondern durch den Glauben, theilhaftig seines Leibes und Blutes, mit allen seinen Wohlthaten, zu ihrer geistlichen Nahrung und Wachsthum in der Gnade.

97 F. Was ist zum wurdigen Empfangen von des Herrn Abendmahl erforderlich?

A. Es wird von denen, welche wurdig des Herrn Abendmahls theilhaftig werden wollen, gefordert, dasz sie sich prufen nach ihrer Erkenntnisz, zu unterscheiden den Lieb des Herrn, nach ihrem Glauben, sich von ihm zu nahren, nach ihrer Busze, Liebe und neuem Gehorsam; damit nicht, wenn sie unwurdig kommen, sie sich selbst das Gericht essen und trinken.

98 F. Was ist das Gebet?

A. Das Gebet ist ein Gott-Darbringen unseres Verlangens nach Gutern, die seinem Willen wohlge-

fallig sind, in Namen Christi, mit Bekenntnisz unserer Sunden und dankbarer Anerkennung seiner Freundlichkeiten.

99 F. Welche Regel hat Gott gegeben als Anweisung zu unserem Gebete ?

A. Das ganze Wort Gottes dient dazu, uns zum Gebete anzuweisen; aber die besondere Regel der Anweisung ist jene Form des Gebetes, welche Christus seine Junger lehrte, und die gewohnlich des Herrn Gebet genannt wird.

100 F. Was lehrt uns die Vorrede des Gebets des Herrn ?

A. Die Vorrede des Gebets des Herrn (namlich, Unser Vater, der du bist im Himmel) lehrt uns, uns Gott zu nahen mit aller heiligen Ehrerbietung und Vertrauen, wie Kinder zu einem Vater, der fahig und bereit ist uns zu helfen; sowie auch dasz wir mit und fur Andere beten sollen.

101 F. Worum bitten wir in der ersten Bitte ?

A. In der ersten Bitte (namlich, Geheiliget werde dein Name) bitten wir, dasz Gott uns und Andere befahige, ihn in Allem, wodurch er sich selbst kund thut, zu verherrlichen; und dasz er alle Dinge zu seinem Ruhme ordnen wolle.

102 F. Worum bitten wir in der zweiten Bitte ?

A. In der zweiten Bitte (namlich, Dein Reich komme) bitten mir, dasz Satan's Reich moge zerstort werden, und das Reich der Gnade gefordert, dasz wir und Andere mogen hinein kommen und darin behalten, und dasz das Reich der Herrlichkeit moge beschleunigt werden.

103 F. Worum bitten wir in der dritten Bitte ?

A. In der dritten Bitte (namlich, Dein Wille geschehe auf Erden wie im Himmel) bitten wir, dasz Gott uns durch seine Gnade moge fahig und willig machen, seinen Willen zu erkennen, ihm zu gehorchen

und uns zu unterwerfen in allen Dingen, wie es die Engel im Himmel thun.

104 F. Worum bitten wir in der vierten Bitte?

A. In der vierten Bitte (namlich, Gieb uns heute unser tagliches Brot) bitten wir, dasz wir durch Gottes freie Gabe mogen ein hinreichendes Theil der Guter dieses Lebens empfangen, und seines Segens mit denselben genieszen.

105 F. Worum bitten wir in der funften Bitte?

A. In der funften Bitte (namlich, Und vergieb uns unsre Schulden, als auch wir vergeben unseren Schuldigern) bitten wir, dasz Gott um Christus willen uns frei alle unsere Sunden vergeben moge; welches wir um somehr ermuthigt sind zu erbitten, weil wir durch seine Gnade befahigt sind, Anderen zu vergeben.

106 F. Worum bitten wir in der sechsten Bitte?

A. In der sechsten Bitte (namlich, Und fuhre uns nicht in Versuchung, sondern erlose uns vom Uebel) bitten wir, dasz Gott uns entweder vor der Versuchung zur Sunde bewahren, oder, wenn wir versucht werden, uns unterstutzen und befreien wolle.

107 F. Was lehrt uns der Schlusz des Gebets des Herrn?

A. Der Schlusz des Gebets des Herrn (namlich, Denn dein ist das Reich und die Macht und die Herrlichkeit in Ewigkeit) lehrt uns, unsere Ermuthigung im Gebete von Gott allein zu nehmen, und ihn in unseren Geboten zu preisen, indem wir das Reich, die Macht und die Herrlichkeit ihm zuschreiben. Und zum Zeugnisse unseres Verlangens und unserer Zuversicht, erhort zu werden, sagen wir, Amen.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

VERKORTE CATECHISMUS.

1 Vraag. Wat is de hoofdbestemming van den mensch?

Antw. De hoofdbestemming van den mensch is: God te verheerlijken, en zich eeuwig in Hem te verheugen.

2 V. Welken regel heeft God gegeven, waarnaar wij Hem moeten verheerlijken, en ons in Hem verheugen?

A. Het woord van God, bevat zijnde in de boeken van het Oude en Nieuwe Testament, is de eenige regel, naar welken wij Hem moeten verheerlijken, en ons in Hem verheugen.

3 V. Wat leert hoofdzakelijk de heilige Schrift?

A. De heilige Schrift leert hoofdzakelijk, wat de mensch aangaande God gelooven moet, en welke pligten God van den mensch vordert.

4 V. Wat is God?

A. God is een Geest; oneindig, eeuwig en onveranderlijk, zoowel in Zijn wezen, als in Zijne wijsheid, magt, heiligheid, regtvaardigheid, goedheid en waarheid.

5 V. Zijn er meer Goden dan een?

A. Er is maar een God, welke is de levende en ware God.

6 V. Hoeveel personen zijn er in de Godheid?

A. Er zijn drie personen in de Godheid: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, en deze drie zijn

een God, dezelfde in wezen, gelijk in magt en heerlijkheid.

7 V. Wat is Gods besluit ?

A. Gods besluit is Zijn eeuwig voornemen, naar den raad van Zijnen wil, waardoor Hij, tot Zijne eigene heerlijkheid, voorbeschikt heeft, al wat er gebeurt.

8 V. Hoe voert God Zijn besluit uit ?

A. God voert Zijn besluit uit in het werk der schepping, en dat der voorzienigheid.

9 V. Wat is het werk der schepping ?

A. Het werk der schepping is : het uit niet voortbrengen aller dingen, door het woord van Gods kracht, in den tijd van zes dagen, en alles zeer goed.

10 V. Hoe heeft God den mensch geschapen ?

A. God heeft den mensch, man en vrouw, geschapen naar Zijn beeld en Zijne gelijkenis, in kennis, regtvaardigheid en heiligheid, met heerschappy over de schepselen.

11 V. Wat is het werk van Gods voorzienigheid ?

A. Het werk van Gods voorzienigheid is : Zijne zeer heilige, wijze en magtige onderhouding en besturing van al Zijne schepselen, en al hunne bedrijven.

12 V. Wat deed Gods voorzienigheid bijzonder omtrent den mensch, in den staat waarin hij geschapen was ?

A. Toen God den mensch geschapen had, trad Hij in een levensverbond met hem, op voorwaarde van volmaakte gehoorzaamheid, hem verbiedende te eten van den boom der kennis van goed en kwaad, op straffe des doods.

13 V. Bleven onze eerste ouders in den staat, waarin zij geschapen waren ?

A. Onze eerste ouders, aan hunnen eigen' wil overgelaten, vervielen van dien staat, waarin zij geschapen waren, door tegen God te zondigen.

14 V. Wat is zonde?

A. Zonde is elke afwijking of overtreding van Gods wet.

15 V. Wat was de zonde, waardoor onze eerste ouders vervielen van den staat, waarin zij geschapen waren?

A. De zonde, waardoor onze eerste ouders vervielen van den staat, waarin zij geschapen waren, was het eten van de verboden vrucht.

16 V. Is door Adams eerste overtreding, het gansche menschelijke geslacht gevallen?

A. Het verbond met Adam gemaakt zijnde, niet alleen voor hem, maar ook voor zijne nakomelingen, zoo heeft het gansche menschelijke geslacht, van hem afstammende, in hem gezondigd, en viel met hem in zijne eerste overtreding.

17 V. In welken staat bragt de val het menschelijke geslacht?

A. De val bragt het menschelijke geslacht in eenen staat van zonde en ellende.

18 V. Waarin bestaat het zondige van dien staat, waartoe de mensch verviel?

A. Het zondige van dien staat, waartoe de mensch verviel, bestaat in de schuld van Adams eerste zonde, het gemis van oorspronkelijke geregtigheid, en het verderf van zijne gansche natuur, dat gewoonlijk erfzonde wordt genoemd; voor het overige alle dadelijke overtredingen, welke daaruit voortspruiten.

19 V. Wat is de ellende van dien staat, waartoe de mensch verviel?

A. Het gansche menschelijke geslacht verloor, door deszelfs val, de gemeenschap met God, staat onder Zijnen toorn en vloek, en is gevolgelijk onderworpen aan alle ellenden in dit leven, zelfs aan den dood, en aan de eeuwige helsche pijn.

20 V. Liet God het gansche menschelijke geslacht in den staat van zonde en ellende omkomen?

A. Daar God uit enkel welbehagen, van alle eeuwigheid, eenigen uitverkoren had voor het eeuwig zalig-leven, zoo ging God een genade-Verbond aan, om hen uit hunnen staat van zonde en ellende te verlossen, en hen in eenen staat van zaligheid te brengen, door eenen Verlosser.

21 V. Wie is de Verlosser van Gods uitverkorenen?

A. De eenige Verlosser van Gods uitverkorenen, is de Heer Jezus Christus, die, van eeuwigheid Gods Zoon zijnde, mensch werd, en alzoo was, en eeuwig zal zijn, God en mensch in twee onderscheidene naturen, in eenen persoon.

22 V. Hoe werd Christus, de Zoon van God zijnde, mensch?

A. Christus, de Zoon van God, werd mensch, door zelf een wezenlijk ligchaam en eene redelijke ziel aan te nemen, ontvangen zijnde door de kracht van den Heiligen Geest, geboren uit de maagd Maria, echter zonder zonde.

23 V. Welke bedieningen oefent Christus uit als onze Verlosser?

A. Christus, als onze Verlosser, oefent de bedieningen uit van Profeet, Priester en Koning, zoowel in Zijnen staat van vernedering als van verhooging.

24 V. Hoe oefent Christus de bediening van Profeet uit?

A. Christus oefent de bediening van Profeet uit daarin, dat Hij ons door Zijn Woord en Zijnen Geest, den wil van God, tot onze zaligheid, openbaart.

25 V. Hoe oefent Christus de bediening van Priester uit?

A. Christus oefent de bediening van Priester uit daarin, dat Hij zich eenmaal heeft opgeofferd, om aan de Goddelijke regtvaardigheid te voldoen, en ons met God te verzoenen; en dat Hij aanhoudend onze voorspraak is.

26 V. Hoe oefent Christus de bediening van Koning uit?

A. Christus oefent de bediening van Koning uit, door ons aan zich te onderwerpen; door ons te regeren en te beschermen; en door al Zijne en onze vijanden te beteugelen en te overwinnen.

27 V. Waarin bestaat de vernedering van Christus?

A. De vernedering van Christus bestaat in Zijne geboorte, en wel in eenen lagen staat; in Zijne onderwerping aan de wet, en in het ondergaan van de ellenden dezes levens, van den toorn Gods, en van den vervloekten kruisdood; in het begraven worden; en in het verkeeren voor eenen tijd onder de magt des doods.

28 V. Waarin bestaat de verhooging van Christus?

A. De verhooging van Christus bestaat in Zijne verrijzenis uit den dood ten derden dage; in Zijne hemelvaart; in Zijne zitting aan de regterhand van God den Vader; en in Zijne komst ten laatsten dage, om de wereld te oordeelen.

29 V. Hoe worden wij deelgenooten van de verlossing, door Christus verdiend?

A. Wij worden deelgenooten van de verlossing, door Christus verdiend, door de krachtdadige toepassing van dezelve op ons, door den Heilige Geest.

30 V. Op welk eene wijze past de Heilige Geest de verlossing, door Christus verdiend, op ons toe?

A. De Heilige Geest past de verlossing, door Christus verdiend, op ons toe, door het geloof in ons te werken, en ons daardoor in onze krachtdadige roeping, met Christus te vereenigen.

31 V. Wat is krachtdadige roeping?

A. Krachtdadige roeping is het werk van Gods Geest, waardoor wij, terwijl Hij ons van onze zonde en ellende overtuigt, ons verstand verlicht in de kennis

van Christus, en onzen wil vernieuwt, gewillig en bekwaam worden gemaakt om Jezus Christus te omhelzen, Die ons in het Evangelie vrijelijk wordt aangeboden.

32 V. Welke weldaden genieten in dit leven degenen, die krachtdadig geroepen zijn?

A. Degenen, die krachtdadig geroepen zijn, genieten in dit leven regtvaardiging, aanneming en heiligmaking, en de onderscheidene weldaden, welke dezelve in dit leven vergezellen, of daaruit voortvloeijen.

33 V. Wat is regtvaardiging?

A. Regtvaardiging is eene daad van Gods vrije genade; waardoor Hij al onze zonden vergeeft, en ons als regtvaardig in Zijne oogen aanneemt, alleen om de regtvaardigheid van Christus, welke ons wordt toegekend, en niet dan door het geloof kan worden aangenomen.

34 V. Wat is aanneming?

A. Aanneming is eene daad van Gods vrije genade, waardoor wij tot het getal van de kinderen Gods worden aangenomen, en regt verkrijgen op al derzelver voorregten.

35 V. Wat is heiligmaking?

A. Heiligmaking is het werk van Gods vrije genade; waardoor wij geheel vernieuwd worden naar Gods beeld, en meer en meer bekwaam gemaakt, om der zonde af te sterven, en tot regtvaardigheid te leven.

36 V. Welke weldaden in dit leven, gaan vergezeld met, of vloeijen voort uit de regtvaardiging, aanneming en heiligmaking?

A. De weldaden, welke in dit leven vergezeld gaan met, of voortvloeijen uit de regtvaardiging, aanneming en heiligmaking, zijn: verzekering van Gods liefde, vrede des gemoeds, vreugde in den H. Geest,

opwassing in genade, en volstandigheid daarin tot het einde.

37 V. Welke weldaden ontvangen de geloovigen van Christus, bij den dood?

A. De zielen der geloovigen worden bij hunnen dood, volmaakt in heiligheid, en gaan terstond over in hierlijkheid; en hunne ligchamen, steeds met Christus vereenigd blijvende, rusten in hunne graven tot de opstanding.

38 V. Welke weldaden ontvangen de geloovigen van Christus, bij de opstanding?

A. Bij de opstanding zullen de geloovigen, in heerlijkheid opgewekt zijnde, openlijk erkend en vrijgesproken worden, op den dag des oordeels, en volmaakt gelukkig zijn, door de volkomene genieting van God, tot in alle eeuwigheid.

39 V. Welken pligt vordert God van den mensch?

A. De pligt, welken God van den mensch vordert, is gehoorzaamheid aan Zijnen geopenbaarden wil.

40 V. Welke openbaring gaf God eerst aan den mensch, tot regel van zijne gehoorzaamheid?

A. De regel tot gehoorzaamheid, welken God eerst aan den mensch openbaarde, was de zedelijke wet.

41 V. Waarin is de zedelijke wet hoofdzakelijk vervat?

A. De zedelijke wet is hoofdzakelijk vervat in de tien geboden.

42 V. Wat is de hoofdinhoud der tien geboden?

A. De hoofdinhoud der tien geboden is: den Heer onzen God lief te hebben, met geheel ons hart, met geheel onze ziel, met geheel ons verstand, en met al onze krachten; en onze naasten als ons zelven.

43 V. Welke is de inleiding tot de tien geboden?

A. De inleiding tot de tien geboden, bestaat in deze woorden: Ik ben de Heer, uw God, die u uit Egypteland, uit het dienshuis heb uitgeleid.

44 V. Wat leert ons de inleiding tot de tien geboden?

A. De inleiding tot de tien geboden leert ons, dat God is de Heere, onze God en Verlosser, en dat wij daarom verpligt zijn, al Zijnde geboden te onderhouden.

45 V. Welk is het eerste gebod?

A. Het eerste gebod is: Gij zult geene andere Goden voor Mijn aangezigt hebben.

46 V. Wat eischt het eerste gebod?

A. Het eerste gebod eischt van ons, dat wij God zullen kennen en erkennen, als zijnde de eenige ware God, en als onze God, en Hem overeenkomstiglijk zullen aanbidden en vereeren.

47 V. Wat is verboden door het eerste gebod?

A. Door het eerste gebod wordt verboden, het verloochenen, en het niet aanbidden en vereeren van den waren God als God, en onzen God; en die Goddelijke eer, welke Hem alleen toekomt, aan anderen te bewijzen.

48 V. Wat beteekent in het eerste gebod bijzonderlijk de uitdrukking: Voor mijn aangezigt?

A. De uitdrukking: Voor mijn aangezigt, in het eerste gebod, leert ons bijzonderlijk, dat God, die alle dingen ziet, naauwkeurig let op, en zeer mishaagd is over, de zonde van andere Goden te dienen.

49 V. Welk is het tweede gebod?

A. Het tweede gebod is: Gij zult u geen gesneden beeld of eenige gelijkenis maken, van hetgeen dat boven in den hemel is, noch van hetgeen dat onder op de aarde is, noch van hetgeen dat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want ik de Heer, uw God, ben een ijverig God, die de misdaad der vaderen bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde lid dergenen, die mij haten; en doe barmhartigheid aan

duizenden dergenen, die mij liefhebben, en mijne geboden onderhouden.

50 V. Wat eischt het tweede gebod?

A. Het tweede gebod eischt het zuiver en volkomen aannemen, onderscheiden en onderhouden van al die Godsdienstige eerbewijzingen en instellingen, zoo als God dezelve in Zijn Woord heeft aangewezen.

51 V. Wat is verboden door het tweede gebod?

A. Door het tweede gebod wordt verboden, het vereeren en aanbidden van God door beelden, of op eene andere wijs dan in Zijn Woord is aangewezen?

52 V. Welke drangredenen gaan met het tweede gebod gepaard?

A. De drangredenen, welke met het tweede gebod gepaard gaan, zijn: Gods Opperheerschappij over ons, Zijn uitsluitend regt op ons, en de ijver, welken Hij heeft voor de vereering die Hem toekomt.

53 V. Welk is het derde gebod?

A. Het derde gebod is: Gij zult den Naam van den Heer, uwen God, niet ijdelijk gebruiken, want de Heer zal niet onschuldig houden, die Zijnen Naam ijdelijk gebruikt.

54 V. Wat eischt het derde gebod?

A. Het derde gebod eischt het heilig en eerbiedig gebruiken van Gods namen, titels, eigenschappen, instellingen, woord en werken.

55 V. Wat is verboden door het derde gebod?

A. Door het derde gebod wordt verboden, alle ontheiliging of misbruik der dingen, waardoor God zich openbaart.

56 V. Welke drangreden gaat met het derde gebod gepaard?

A. De drangreden, welke met het derde gebod gepaard gaat, is: dat ofschoon de verbrekers van dit gebod, de straf van menschen mogen ontgaan, zij

echter het regtvaardige oordeel van God niet zullen ontkomen.

57 V. Welk is het vierde gebod?

A. Het vierde gebod is: Gedenk den Sabbatdag, dat gij dien heiliget. Zes dagen zult gij arbeiden, en al uw werk doen; maar de zevende dag is de Sabbat des Heeren, uws Gods, dan zult gij geen werk doen; gij, noch uw zoon, noch uwe dochter, noch uw dienstknecht, noch uwe dienstmaagd, noch uw vee, noch uw vreemdeling, die in uwe poorten is; want in zes dagen heeft de Heer den hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat daar in is, en Hij rustte ten zevenden dage: daarom zegende de Heer den Sabbatdag, en heiligde denzelven.

58 V. Wat eischt het vierde gebod?

A. Het vierde gebod eischt het heilighouden van zulke tijden, als God in Zijn Woord bepaald heeft; en wel uitdrukkelijk eenen geheelen dag van de zeven af te zonderen, tot eenen heiligen rustdag, Hem gewijd.

59 V. Welken dag van de zeven had God, tot eenen wekelijkschen Sabbat, aangewezen?

A. Van het begin der wereld tot de opstanding van Christus, was de zevende dag tot eenen wekelijkschen Sabbat door God bepaald; daarna de eerste dag der week, om tot aan het eind der wereld de Christelijke rustdag te zijn.

60 V. Hoe moet de Sabbat geheiligd worden?

A. De Sabbat moet geheiligd worden, door een heilig rusten, gedurende dien geheelen dag, zelfs van zulke wereldsche bezigheden en uitspanningen, als welke op andere dagen geoorloofd zijn; en door den geheelen tijd in openbare en bijzondere Godsdienstige oefeningen door te brengen; uitgenomen den tijd, die er vereischt wordt tot het verrigten van noodwendigheden, en werken van Christelijke liefde.

61 V. Wat wordt verboden door het vierde gebod?

A. Door het vierde gebod wordt verboden: het verzuimen of achteloos waarnemen van de vereischte pligten, en de ontheiliging van den rustdag door traagheid, lusteloosheid, of te doen wat zondig is, of door noodelooze gedachten, woorden en werken, aangaande onze wereldsche bezigheden of uitspanningen.

62 V. Welke drangredenen gaan met het vierde gebod gepaard?

A. De drangredenen, welke met het vierde gebod gepaard gaan, zijn: Gods vergunning van zes dagen der week, voor het gebruik van onze eigene werkzaamheden; Zijne bijzondere toeeigening en bestemming van den zevenden; Zijn eigen voorbeeld; en Zijne zegening en heiliging van den Sabbatdag.

63 V. Welk is het vijfde gebod?

A. Het vijfde gebod is: Eer uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat de Heer, uw God, u geeft.

64 V. Wat eischt het vijfde gebod?

A. Het vijfde gebod eischt het behouden van de eer en de vervulling van de pligten, verschuldigd aan een ieder, overeenkomstig de verschillende rangen en betrekkingen van meerderen, minderen of gelijken.

65 V. Wat is verboden door het vijfde gebod?

A. Door het vijfde gebod wordt verboden de verwaarloozing van, of de handeling tegen, de eer en den pligt, verschuldigd aan een ieder, overeenkomstig de verschillende rangen en betrekkingen.

66 V. Welke drangreden gaat met het vijfde gebod gepaard?

A. De drangreden, welke met het vijfde gebod gepaard gaat, is eene belofte van lang leven en voorspoed, voor zoo ver dit tot Gods eer en der menschen welzijn dienstig is, aan allen die dit gebod onderhouden.

67 V. Welk is het zesde gebod?

A. Het zesde gebod is : Gij zult niet doodslaan.

68 V. Wat eischt het zesde gebod ?

A. Het zesde gebod eischt alle wettige middelen om ons eigen leven, en dat van anderen, te sparen.

69 V. Wat wordt door het zesde gebod verboden ?

A. Door het zesde gebod wordt verboden, het benemen van ons eigen leven, of dat van onze naasten, op eene onregtvaardige wijze, of al wat daartoe aanleiding zou kunnen geven.

70 V. Welk is het zevende gebod ?

A. Het zevende gebod is : Gij zult niet echtbreken.

71 V. Wat eischt dit gebod ?

A. Het zevende gebod eischt het behouden onzer eigen en onzer naasten kuischheid, in gedachten, woorden en gedragingen.

72 V. Wat wordt door het zevende gebod verboden ?

A. Door het zevende gebod wordt verboden, alle onkuische gedachten, woorden en werken.

73 V. Welk is het achtste gebod ?

A. Het achtste gebod is : Gij zult niet stelen.

74 V. Wat eischt dit gebod ?

A. Het achtste gebod eischt alle wettige verschaffing en bevordering van het voordeel en den welvaart van ons zelven, en van anderen.

75 V. Wat wordt door het achtste gebod verboden ?

A. Door het achtste gebod wordt verboden, alle onregtvaardige handeling tegen het belang, het voordeel en den uiterlijken welvaart van ons zelven, en van onze naasten.

76 V. Welk is het negende gebod ?

A. Het negende gebod is : Gij zult geene valsche getuigenis spreken, tegen uwe naasten.

77 V. Wat eischt dit gebod ?

A. Het negende gebod eischt de onderhouding en de bevordering van de waarheid onder de men-

schen, en van den goeden naam, zoo van ons eigen, als van onze naasten, bijzonderlijk in het afleggen van getuigenis.

78 V. Wat wordt door het negende gebod verboden?

A. Door het negende gebod wordt verboden, al wat strijdig is met de waarheid, of schadelijk voor den goeden naam van ons eigen en van onze naasten.

79 V. Welk is het tiende gebod?

A. Het tiende gebod is: Gij zult niet begeeren uws naasten huis, gij zult niet begeeren uws naasten vrouw, noch zijnen dienstknecht, noch zijne dienstmaagd, noch zijnen os, noch zijnen ezel, noch iet dat uws naasten is.

80 V. Wat eischt dit laatste gebod?

A. Het tiende gebod eischt volkomene tevredenheid met onzen eigen' rang en staat, en een opregt, goedgunstig en liefderijk hart jegens onze naasten, en al wat het zijne is.

81 V. En wat wordt verboden door dit gebod?

A. Door het tiende gebod wordt verboden: alle ontevredenheid met onzen eigen' rang en staat; alle benijding of misgunning van het goed onzes naasten; en alle ongeregelde en onbetamelijke neiging of begeerte naar iet dat het zijne is.

82 V. Is iemand in staat de geboden van God volkomen te houden?

A. Neen, niemand onzer is, daar wij enkel mensch zijn, sedert den val, in staat om in dit leven, de geboden van God volkomen te houden; maar wij overtreden dezelve dagelijks met gedachten, woorden en werken.

83 V. Zijn alle overtredingen der wet even strafwaardig?

A. Sommige zonden zijn in zich zelven, en uit hoofde van verschillende verzwarende omstandig-

heden, in de oogen van God, strafwaardiger dan anderen.

84 V. Wat verdient elke zonde?

A. Elke zonde verdient Gods toorn en vloek, zoowel in dit als in het toekomende leven.

85 V. Wat vordert God van ons, opdat wij Zijnen toorn en vloek, die wij door onze zonden verdiend hebben, ontgaan mogen?

A. Om den toorn en den vloek van God, die wij door onze zonden verdiend hebben, te kunnen ontgaan, vordert God van ons, geloof in Jezus Christus, berouw ten leven, met het naarstig gebruik van al de middelen, waardoor Christus ons genadiglijk Zijne weldaden van Verlossing wil deelachtig maken.

86 V. Wat is geloof in Jezus Christus?

A. Geloof in Jezus Christus is eene zaligmakende gave Gods, waardoor wij Hem aanemen, en op Hem alleen vertrouwen als onzen Verlosser en Zaligmaker, gelijk Hij ons in het Evangelie wordt geopenbaard.

87 V. Wat is berouw ten leven?

A. Berouw ten leven is eene zaligmakende gave Gods, waardoor een zondaar, uit waar besef en gevoel van de grootheid en strafwaardigheid zijner zonden, de genade Gods in Christus als het eenige redmiddel aangrijpt, en met berouw en leedwezen over zijne zonden, tot God terugkeert, met een heilig voornemen en streven naar vernieuwde gehoorzaamheid.

88 V. Welke zijn de uiterlijke middelen, waardoor Christus ons de weldaden der Verlossing wil deelachtig maken?

A. De uiterlijke en gewone middelen, waardoor Christus ons de weldaden der Verlossing wil deelachtig maken, zijn: Zijne instellingen voornamelijk het gebruik maken van Zijn Woord, de Sakramenten en het gebed, welke allen op de uitverkorenen krachtdadig werken ter Zaligheid.

89 V. Hoe werkt het Woord krachtdadig ter Zaligheid?

A. De H. Geest maakt het lezen, maar bijzonderlijk de Verkondiging van het heilig Woord, tot een krachtdadig middel ter overtuiging en bekeering van zondaren, en ter hunner opbouwing in heiligmaking en vertroosting, door het geloof tot de zaligheid.

90 V. Hoe moet het Woord gelezen en gehoord worden, opdat hetzelve krachtdadig werke ter zaligheid?

A. Opdat het heilig Woord bij ons krachtdadig werke ter zaligheid, moeten wij er naarstig, voorbereid en biddend op letten; het geloovig en dankbaar aannemen; zorgvuldig in onze harten bewaren, en het naauwkeurig op ons leven toepassen.

91 V. Hoe worden de Sakramenten krachtdadige middelen ter zaligheid?

A. De Sakramenten worden krachtdadige middelen ter zaligheid, niet om eenige bijzondere kracht in dezelve, of in hem die ze toedient; maar alleen door den zegen van Christus, en de werking van den H. Geest op hen, die dezelve geloovig gebruiken.

92 V. Wat is een Sakrament?

A. Een Sakrament of bondzegel is eene heilige instelling van Christus, waarin, door zigtbare teekenen, Christus en de weldaden van het Nieuwe Verbond, aan de geloovigen worden voorgesteld, verzegeld en toegepast.

93 V. Welke zijn de Sakramenten van het Nieuwe Testament?

A. De Sakramenten van het Nieuwe Testament zijn, de Doop en het Avondmaal des Heeren.

94 V. Wat is de Doop?

A. De Doop is een Sakrament, waarin de afwassching met water, in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, beteekent en verzegelt

onze inlijving in Christus, onze deelachtigheid aan de gaven en weldaden van het genade-Verbond, en onze verbindtenis van geheel des Heeren te zijn.

95 V. Aan wie moet de Doop worden toegediend?

A. De Doop mag aan niemand worden toegediend, die buiten de zigtbare kerk leeft, voor dat hij belijdenis aflegge van zijn geloof in Christus, en zijne gehoorzaamheid aan Hem; maar den kinderen der zulken, die leden van de zigtbare kerk zijn, wordt de Doop toegediend.

96 V. Wat is het Avondmaal des Heeren?

A. Het Avondmaal des Heeren is een Sakrament, waarin, door het toedienen en aannemen van brood en wijn, volgens Christus instelling, Zijn dood wordt voorgesteld; en de waardige gebruikmakers worden, (niet op eene ligchamelijke en vleeschelijke wijze) door het geloof, deelgenooten van Zijn ligchaam en bloed, met al Zijne zegeningen en weldaden, ter hunner geestelijke voeding en opwassing in genade.

97 V. Wat wordt er vereischt tot een waardig gebruik van 's Heeren Avondmaal?

A. Van degenen, die waardiglijk 's Heeren Avondmaal wenschen te gebruiken, wordt vereischt, dat zij zich vooraf onderzoeken: aangaande hunne kennis van de leer, om het ligchaam des Heeren wel te kunnen onderscheiden; van hun geloof en vertrouwen op Hem; van hun berouw, hunne liefde en hun voornemen tot gehoorzaamheid; uit vreeze dat zij, onwaardiglijk komende, hun eigen oordeel eten en drinken.

98 V. Wat is het gebed?

A. Het gebed is een offer en eene opdragt aan God, van ons verlangen naar dingen, die Hem welbehagelijk zijn, in den naam van Christus, met belijdenis van schuld, en dankbare erkenning en inroeping van Zijne genade.

99 V. Welken regel heeft God gegeven, ter inrigting van ons gebed ?

A. Het gansche Woord van God is ons van nut, ter aanwijzing hoe wij ons gebed moeten inrigten; maar bijzonderlijk dient ons tot regel en voorbeeld het gebed, dat Christus Zijnen discipelen onderwees, en gewoonlijk het gebed des Heeren wordt genoemd.

100 V. Wat leert ons de aanroep in het gebed des Heeren ?

A. De aanroep in het gebed des Heeren (welke is : Onze Vader, die in de Hemelen zijt,) leert ons tot God te naderen, met allen heiligen eerbied en volkomen vertrouwen, gelijk kinderen tot eenen Vader, als magtig en bereid om ons te helpen ;—en ook dat wij met en voor elkander moeten bidden.

101 V. Wat bidden wij in de eerste bede ?

A. In de eerstebede (welke is: Uw Naam worde geheiligd,) bidden wij, dat het God behage ons en anderen bekwaam te maken, om Hem te verheerlijken, in alles waarin Hij zich openbaart; en dat Hij over alle dingen beschikke tot Zijne eigene eer.

102 V. Wat bidden wij in de tweede bede ?

A. In de tweede bede (welke is: Uw Koningrijk kome,) bidden wij, dat het rijk des duivels moge vernietigd worden, en dat het rijk van geregtigheid en genade moge toenemen en worden uitgebreid ; dat wij en anderen tot hetzelve mogen worden gebragt en bevestigd, en dat het Koningrijk van heerlijkheid moge worden bespoedigd.

103 V. Wat bidden wij in de derde bede ?

A. In de derde bede (welke is : Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzoo ook op de aarde,) bidden wij, dat het God behage ons, door Zijne genade, bekwaam en gewilling te maken, om Zijnen wil te leeren kennen en te gehoorzamen, en ons in alles

aan denzelven te onderwerpen, gelijk de engelen in den hemel doen.

104 V. Wat bidden wij in de vierde bede?

A. In de vierde bede (welke is: Geef ons heden ons dagelijksch brood,) bidden wij, dat wij uit Gods hand gunstiglijk mogen ontvangen, een bescheiden deel van het goede dezes levens, en dat wij ons in hetzelve tot Zijne eer mogen verheugen.

105 V. Wat bidden wij in de vijfde bede?

A. In de vijfde bede (welke is: Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren,) bidden wij, dat het God behage al onze zonden, om Christus wil, genadiglijk te vergeven; tot welk verzoek wij eenige vrijmoedigheid verkrijgen, alzoo wij door Zijne kracht bekwaam gemaakt zijn, ook van harte aan anderen te vergeven.

106 V. Wat bidden wij in de zesde bede?

A. In de zesde bede (welke is: En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boozen,) bidden wij, dat het God behage ons uit verzoeking tot zondigen te houden, of ons te ondersteunen en te verlossen, wanneer wij verzocht worden.

107 V. Wat leert ons het besluit van het gebed des Heeren?

A. Het besluit van het gebed des Heeren (welk is: Want U is het Koningrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, tot in de eeuwigheid, Amen,) leert ons, dat wij tot God alleen geloovig en vertrouwelijk kunnen en mogen bidden, en dat wij Hem in onze gebeden moeten eeren, door aan Hem alleen het Koningrijk, en de kracht en de heerlijkheid toe te kennen.—En tot bewijs dat wij wezenlijk verlangen wat wij bidden, en zeker vertrouwen dat ons gebed wordt verhoord, zeggen wij: AMEN.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

LEABHAR AITHGHEARR NAN CEIST.

LEABHAR AITHGHEARR NAN CEIST.

1 Ceist. Ciod is crìoch àraidh do'n duine ?

Freagradh. 'S i is crìoch àraidh do'n duine, Dia a ghlòrachadh, agus a mhealtuinn gu sìorruidh.

2 C. Ciod an riaghailt a thug Dia dhuinn gu ar seòladh chum esan a ghlòrachadh agus a mhealtuinn ?

F. 'S e focal Dé, a ta air a chur sìos ann an sgriobtuiribh an t-seann Tiomnaidh agus an Tiomnaidh Nuaidh, an aon riaghailt gu ar seòladh chum esan a ghlòrachadh agus a mhealtuinn.

3 C. Ciod a tha na sgriobtuirean gu h-àraidh a' teagasg ?

F. Tha na sgriobtuirean gu h-àraidh a' teagasg gach ni is còir do'n duine chreidsinn mu thimchioll Dhé, agus an dleasdanas a tha Dia ag iarruidh air an duine.

4 C. Ciod e Dia ?

F. Tha Dia 'n a Spiorad, neo-chrìochnach, bithbhuan, agus neo-chaochluidheach 'n a bhith, 'n a ghliocas, 'n a chumhachd, 'n a naomhachd, 'n a cheartas, 'n a mhaitheas, agus 'n a fhìrinn.

5 C. Am bheil tuilleadh Dée ann ach aon ?

F. Cha n'eil ann ach aon a mhàin, an Dia beò agus fior.

6 C. Cia lìon pearsa a ta san Diadhachd ?

F. Tha tri pearsa san Diadhachd, an t-Athair, am Mac, agus an Spiorad Naomh; agus an triùir so is aon Dia iad, ionann ann an nàdur, coimeas ann an cumhachd agus ann an glòir.

7 C. Ciod iad orduighean Dhé ?

F. 'S iad orduighean Dhé, a rùn sìorruidh a réir comhairle a thoile, leis an d'òrduich e roimh làimh, chum a ghlòire féin, gach ni a thig gu crìch.

8 C. Cia mar a tha Dia a' cur 'òrduighean 'an gnìomh ?

F. Tha Dia a' cur 'orduighean 'an gnìomh ann an oibribh a chruthachaidh agus an fhreasdail.

9 C. Ciod i obair a chruthachaidh ?

F. 'S i obair a chruthachaidh, gun d'rinn Dia na h-uile ni do neo-ni, le focal a chumhachd, anñ an sè làithibh, agus iad uile ro-mhaith.

10 C. Cia mar a chruthaich Dia an duine ?

F. Chruthaich Dia an duine, fear agus bean, a réir 'iomhaigh féin, ann an eòlas, fìreantachd, agus naomhachd, le uachdaranachd os ceann nan creutairean.

11 C. Ciod iad oibre freasdail Dhé ?

F. 'S iad oibre freasdail Dhé, e 'bhi coimhead agus a' riaghladh nan uile chreutairean, le'n uil e ghnìomharaibh, gu ro-naomh, gu ro-ghlic, agus gu ro-chumhachdach.

12 C. Ciod an gnìomh àraidh freasdail a rinn Dia a thaobh an duine, san staid anns an do chruthaicheadh e ?

F. 'N uair a chruthaich Dia an duine, rinn e coimhcheangal beatha ris, ag iarruidh ùmhlachd iomlan air mar chumha ; agus a' toirmeasg dha itheadh do chraoibh eòlais a mhaith agus an uile fuidh phéin a bhàis.

13 C. An d'fhan ar ceud sinnseara 's an staid anns an do chruthaicheadh iad ?

F. Air d'ar ceud sinnsearaibh bhi air am fàgail gu saorsa an toil féin, thuit iad o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, le peacachadh an aghaidh Dhé.

14 C. Ciod e peacadh ?

F. 'S è peacadh easbhuidh cumaidh ris an lagh, no briseadh air lagh Dhé.

15 C. Ciod e am peacadh leis an do thuit ar ceud sinnsearа o'n staid anns an do chruthaicheadh iad ?

F. B'e am peacadh leis an do thuit ar ceud sinnsearа o'n staid anns an do chruthaicheadh iad, gu'n d'ith iad am meas toirmisgte.

16 C. An do thuit an cinne-daoine uile ann an ceud pheacadh Adhaimh ?

F. Air do'n choimhcheangal bhi air a dheanamh ri Adhamh, cha b'ann a mhàin air a shon féin, ach air son a shliochd; uime sin, an cinne-daoine uile, a thàinig uaith, tre ghinealachaibh gnàthaichte, pheacaich iad ann, agus thuit iad maille ris, 'n a cheud chionta.

17 C. Ciod an staid gus an d'thug an leagadh an cinne-daoine ?

F. Thug an leagadh an cinne-daoine gu staid peacaidh agus truaighe.

18 C. Ciod e peacadh na staid sin gus an do thuit an duine ?

F. 'S e peacadh na staid sin gus an do thuit an duine, e bhi fuidh chionta ceud pheacaidh Adhaimh; fuidh easbhuidh na ceud fhìreantachd, agus fuidh thruaillidheachd a nàduir gu h-iomlan, d'an goirear gu coitchionn am peacadh gin, maille ris gach peacadh gnìomh a ta sruthadh uaithe sin.

19 C. Ciod i truaigh na staid sin gus an do thuit an duine ?

F. Tre an leagadh chaill an cinne-daoine gu léir an co-chomunn ri Dia; tha iad fuidh fheirg agus mhallachd Dhé; agus mar sin air an deanamh buailteach do uile thruaighibh na beatha so, do'n bhàs féin, agus do phiantaibh ifrinn gu sìorruidh.

20 C. An d'fhàg Dia an cinne-daoine uile gu bhi

caillte ann an staid peacaidh agus truaighe ?

F. Air taghadh do Dhia d'a ghean maith féin, roimh thoiseach an t-saoghail, cuid do'n chinne-dhaoine chum na beatha maireannaich, rinn e coimhcheangal gràis, chum an saoradh o staid peacaidh agus truaighe, agus an toirt gu staid slàinte, tre Fhear-saoraidh.

21 C. Co is Fear-saoraidh do phobull taghta Dhé?

F. 'S e 's aon Fhear-saoraidh do phobull taghta Dhé, an Tighearn Iosa Criosd, neach air dha bhi 'n a Mhac sìorruidh do Dhia, a rinneadh 'n a dhuine, agus mar sin bha agus a mhaireas 'n a Dhia agus 'n a dhuine, ann an dà nàdur eadardhealaichte, ach 'n a aon phearsa gu sìorruidh.

22 C. Air do Chriosd bhi 'n a Mhac do Dhia, cia mar a rinneadh e 'n a dhuine ?

F. Rinneadh Criosd, Mac Dhé, 'n a dhuine, le corp fior agus anam reusanta a ghabhail da féin, air dha bhi, le cumhachd an Spioraid Naoimh, air a ghineadh 'am broinn na h-Oighe Muire, agus air a bhreith leatha, gidheadh as eugmhais peacaidh.

23 C. Ciod iad na h-oifigean a ta Criosd a' cur an gnìomh mar ar Fear-saoraidh ?

F. Tha Criosd mar ar Fear-saoraidh a' cur an gniomh oifigean Fàidh, Sagairt, agus Righ, araon ann an staid 'irioslachaidh agus 'àrdachaidh.

24 C. Cia mar a tha Criosd a' cur oifig Fàidh an gnìomh ?

F. Tha Criosd a' cur oifig Fàidh an gnìomh, ann a bhi foillseachadh dhuinne, le 'fhocal agus le a spiorad, toil Dhé chum ar slàinte.

25 C. Cia mar a tha Criosd a' cur oifig Sagairt an gnìomh ?

F. Tha Criosd a' cur oifig Sagairt an gnìomh le e féin a thoirt suas aon uair 'n a ìobairt, a dhìoladh ceartais Dhé, agus gu ar deanamh-ne réidh ri Dia,

agus le gnàth-eadarghuidhe 'dheanamh air ar son.

26 C. Cia mar a tha Criosd a' cur oifig Righ an gnìomh ?

F. Tha Criosd a' cur oifig Righ an gnìomh le sinne a cheannsachadh dha fèin, le ar riaghladh agus ar dìonadh, agus le cosgadh a chur, agus buaidh a thoirt, air na h-uile is naimhdean dhasan agus dhuinne.

27 C. Cia mar a bha Criosd air 'irioslachadh ?

F. Bha Criosd air 'irioslachadh, le bhi aïr a bhreith, agus sin ann an staid ìosal; air a dheanamh fuidh'n lagh; dol fuidh thruaighibh na beatha so, fuidh fheirg Dhé, agus fuidh bhàs malluichte a chroinn-cheusaidh; le bhi air 'adhlacadh, agus fantuinn fuidh chumhachd a bhàis rè seal.

28 C. Cia mar a tha Criosd air 'àrdachadh ?

F. Tha Criosd air 'àrdachadh, 'n a aiseirigh o na marbhaibh air an treas là ; 'n a dhol suas gu nèamh, 'n a shuidhe air deas-làimh Dhé an t-Athar; agus 'n a theachd a thoirt breith air an t-saoghal air an là dheireannach.

29 C. Cia mar a tha sinn air ar deanamh 'n ar luchd-compairt do'n t-saorsa a choisinn Criosd ?

F. Tha sinn air ar deanamh 'nar luchd-compairt do'n t-saorsa a choisinn Criosd, le i bhi air a cur ruinne gu h-èifeachdach le a Spiorad Naomh-san.

30 Cia mar a tha'n Spiorad a' cur ruinne na saorsa a choisinn Criosd ?

F. Tha 'n Spiorad a' cur ruinne na saorsa a choisinn Criosd, le creidimh oibreachadh annainn, agus le sin ar dlùth-cheangal ri Criosd ann ar gairm èifeachdach.

31 C. Ciod i a' ghairm èifeachdach ?

F. 'S i a ghairm èifeachdach, obair Spioraid Dhé, leis am bheil e dearbhadh oirnne ar peacanna agus ar truaighe ; a' soillseachadh ar n-inntinne le eòlas air

Criosd; ag ath-nuadhachadh ar toile; agus an lorg sin 'g ar deanamh deònach agus comasach air Iosa Criosd a dhlùth-ghabhail thugainn, mar a ta e air a thairgseadh dhuinn gu saor anns an t-soisgeul.

32 C. Ciod iad na sochairean a tha an dream a ta air an gairm gu h-èifeachdach a' faghail anns a bheatha so ?

F. Tha an dream a ta air an gairm gu h-èifeachdach a' faghail anns a bheatha so, fireanachadh, uchd-mhacachd, agus naomhachadh ; maille ris gach sochair eile, a ta anns a bheatha so 'n an cuideachdsan, no' sruthadh uatha.

33 C. Ciod e fireanachadh ?

F. Is e fireanachadh gnìomh saor ghràis Dhé, anns am bheil e 'maitheadh dhuinn ar n-uile pheacanna, agus a' gabhail ruinn mar fhìreanaibh 'n a fhianuis ; agus sin a mhàin air sgàth fireantachd Chriosd air a meas dhuinn agus air a gabhail thugainn le creidimh a mhàin.

34 C. Ciod e uchd-mhacachd ?

F. Is e uchd-mhacachd, gnìomh saor ghràis Dhé, leis am bheil sinn air ar gabhail a steach 'an àireamh cloinne Dhé ; agus 'faghail còir air gach sochair a bhuineas doibh.

35 C. Ciod e naomhachadh ?

F. Is e naomhachadh, obair saor ghràis Dhé, leis àm bheil sinn air ar n-athnuadhachadh 's an duine gu h-iomlan, a rèir ìomhaigh Dhé, agus air ar deanamh comasach ni's mò agus ni's mò a bhi bàsachadh do'n pheacadh, agus 'teachd beò do fhìreantachd.

36 C. Ciod iad na sochairean a ta 's a bheatha so 'an cuideachd no 'sruthadh o fhìreanachadh, uchdmhacachd, agus naomhachadh ?

F 'S iad no sochairean a ta 's a bheatha so 'an cuideachd no 'sruthadh o fhìreanachadh, uchdmhac-

achd, agus naomhachadh, dearbh-bheachd air gràdh Dhé, sìth coguis, aoibhneas anns an Spiorad Naomh, fàs ann an gràs, agus buanachadh ann gus a chrìch.

37 C. Ciod iad na sochairean a tha creidmhich a' faghail o Criosd aig a bhàs ?

F. Aig a bhàs tha anama nan creidmheach air an deanamh foirfe ann an naomhachd, agus air ball a' dol chum glòire ; agus a ta 'n cuirp, air dhoibh bhi sìor-cheangailte ri Criosd, a' gabhail fois 'n an uaighibh gus an aiseirigh.

38 C. Ciod iad na sochairean a tha creidmhich a' faghail o Chriosd aig an aiseirigh ?

F. Aig an aiseirigh, air bhi do na creidmhich air an togail suas ann an glòir, bithidh iad air an aideachadh gu follaiseach, agus air an lànshaoradh aig la a bhreitheanais, agus air an deanamh uile-bheannaichte ann an Dia a làn-mhealtuinn gu sìorruidh.

39 C. Ciod e an dleasdanas a tha Dia ag iarruidh air an duine ?

F. 'S e 'n dleasdanas a tha Dia ag iarruidh air an duine, umhlachd d'a thoil a ta air a foillseachadh.

40 C. Ciod an riaghailt umhlachd a thug Dia do'n duine air tùs ?

F. 'S e 'n riaghailt umhlachd a thug Dia do'n duine air tùs, lagh nam modhanna.

40 C. C'àit am bheil lagh nam modhanna gu h-aithghearr air a chur sìos ?

F. Tha lagh nam modhanna gu h-aithghearr air a chur sìos, anns na deich àitheantaibh.

42 C. Ciod e is suim do na deich àitheantaibh ?

F. 'S e is suim do na deich àitheantaibh, " An Tighearn ar Dia a ghràdhachadh le'r n-uile chridhe, le'r n-uile anam, le'r n-uile neart, le'r n-uile inntinn ; agus ar coimhearsnach a ghràdhachadh mar sinn féin."

43 C. Ciod e roimh-ràdh nan deich àitheantan ?

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan air a chur sios anns na briathraibh so, "Is mise an Tighearna do Dhia, a thug a mach thu a tìr na h-Eiphit, a tigh na daorsa."

44 C. Ciod e' tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn?

F. Tha roimh-ràdh nan deich àitheantan a' teagasg dhuinn, a chionn gur e Dia is Tighearn ann, agus gur e ar Dia-ne agus ar Fearsaoruidh e, uime sin gu bheil e mar fhiachaibh oirnne, uile 'aitheantan a choimhead.

45 C. Ciod i a cheud àithne?

F. 'S i a cheud àithne, "Na biodh Dée sam bith eile agad a'm' fhianuis-se."

46 C. Ciod e' tha a cheud àithne ag iarruidh?

F. Tha a cheud àithne ag iarruidh oirnne, Dia 'aithneachadh agus 'aideachadh mar an t-aon Dia fior, agus ar Dia-ne; agus aoradh is glòir a thoir da a réir sin.

47 C. Ciod a tha a cheud àithne a' toirmeasg?

F. Tha a' cheud àithne a' toirmeasg an Dia fìor àicheadh, no an t-aoradh agus a ghlòir a bhuineas a mhàin dhàsan mar Dhia agus mar ar Dia-ne, a chumail uaithe, no a thoirt do neach air bith eile.

48 C. Ciod e' tha na briathran so 's a cheud àithne "a'm' fhianuis," gu h-àraidh a' teagasg dhuinn?

F. Tha na briathran so 's a cheud àithne ["a'm' fhianuis,"] a' teagasg dhuinn, gu bheil Dia d'an léir na h-uile nithe, a' toirt aire do'n pheacadh so, eadhon dia sam bith eile bhi againn, agus gu bheil e rodhìombach air a shon.

49 C. Ciod i an dara àithne?

F. 'S i an dara àithne, "Na dean dhuit féin dealbh snaidhte, no coslas sam bith a dh'aon ni a ta 's na nèamhaibh shuas, no air an talamh shios, no 's na

h-uisgeachaibh a ta fuidh 'n talamh. Na crom thu féin sìos doibh, agus na dean seirbhis doibh ; oir mise an Tighearna do Dhia, is Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheachd nan aithriche air a chloinn, air an treas agus a cheathramh ginealach dhiubhsan a dh' fhuathaicheas mi, agus a' nochdadh tròcair do mhìltibh dhiubhsan a ghràdhaicheas mi agus a choimhideas m' àitheantan."

50 C. Ciod e' tha 'n dara àithne ag iarruidh ?

F. Tha'n dara àithne ag iarruidh oirnne, gach uile ghné aoraidh agus orduigh dhiadhaidh, a dh' òrduich Dia 'n a fhocal, a ghabhail thugainn, a choimhead, agus a ghleidheadh gu glan iomlan.

51 C. Ciod e' tha 'n dara àithne a' toirmeasg ?

F. Tha'n dara àithne a' toirmeasg aoradh a thoirt do Dhia tre ìomhaighibh, no air mhodh sam bith eile nach 'eil òrduichte 'n a fhocal.

52 C. Ciod iad na reusana a tha ceangailte ris an dara àithne ?

F. 'S iad na reusana a tha ceangailte ris an dara àithne, àrd-uachdaranachd Dhé os ar ceann ; a sheilbh-chòir annainn ; agus 'eud air son aoraidh féin.

53 C. Ciod i an treas àithne ?

F. 'S i an treas àithne, "Na tabhair ainm an Tighearna do Dhé an dìomhanas ; oir cha mheas an Tighearn neo-chiontach esan a bheir 'ainm an dìomhanas."

54 C. Ciod e' tha 'n treas àithne ag iarruidh ?

F. Tha'n treas àithne ag iarruidh, gnàthachadh naomh agus urramach a dheanamh air ainmibh, buaidhibh, òrduighibh, briathraibh agus oibribh Dhé.

55 C. Ciod e' tha 'n treas àithne a' toirmeasg ?

F. Tha'n treas àithne a' toirmeasg mi-naomh achadh no mi-ghnàthachadh a dheanamh do ni sam bith leis am bheil Dia 'g a fhoillseachadh féin.

56 C. Ciod e an reusan a tha ceangailte ris an treas àithne ?

F. 'S e 'n reusan a tha ceàngailte ris an treas àithne, ged dh-fheudas luchd-brisidh na h-àithne so dol as gun dioghaltas o dhaoinibh, gidheadh nach fuiling an Tighearn ar Dia dhoibh dol as o' cheart bhreitheanas féin.

57 C. Ciod i an ceathramh àithne ?

F. 'S i an ceathramh àithne, " Cuimhnich là na Sàbaid a choimhead naomh. Sè làithean saothraichidh tu agus ni thu d'obair uile ; ach air an t-seachdamh là tha Sàbaid an Tighearna do Dhé ; air an la sin na dean obair sam bith ; thu féin, no do mhac, no do nighean, d'òglach, no do bhanòglach, no d' ainmhidh, no do choigreach a ta 'n taobh a stigh do d' gheataibh ; oir ann an sé laithibh rinn an Tighearn na nèamha agus an talamh, an fhairge agus gach ni a ta annta ; agus ghabh e fois air an t-seachdamh la : air an aobhar sin bheannaich an Tighearn la na Sàbaid agus naomhaich se e."

58 C. Ciod a tha'n ceathramh àithne ag iarruidh ?

F. Tha'n ceathramh àithne ag iarruidh coimhead naomh a dheanamh do Dhia air na h-amannaibh suidhichte a dh'òrduich e 'na fhocal, gu h-àraidh aon là iomlan anns na seachd làithibh, gu bhì 'n a Shàbaid naomh dha féin.

59 C. Cia 'an la do na seachd làithibh a dh' orduich Dia gu bhi 'n-a Shàbaid anns gach seachduin ?

F. O thoiseach an t-saoghail a nuas gu aiseirigh Chriosd, dh'òrduich Dia an seachdamh la gu bhi 'n a Shàbaid anns gach seachduin ; agus riamh o sin, a cheud la do'n t-seachduin, a dh'fhantuinn gu deireadh an t-saoghail; 's i sin Sàbaid nan Criosduidhean.

60 C. Cia mar is còir an t-Sàbaid a naomhachadh ?

F. Is còir an t-Sàbaid a naomhachadh, le fois

naomh a ghabhail re fad an là sin uile, eadhon o na gnothuichibh saoghalta, o'n aighear agus o'n t-sùgradh a tha ceaduichte air làithibh eile, agus an ùine sin uile a bhuileachadh ann an oibribh cràbhaibh, gu diombair agus gu follaiseach ; saor o mheud is a ta feumail a chaitheamh ann an oibribh na h-éigin agus na tròcair.

61 C. Ciod e' tha'n ceathramh àithne a' toirmeasg ?

F. Tha'n ceathramh àithne a' toirmeasg dearmad a dheanamh air na dleasdanasaibh 'dh' àithneadh dhuinn, no an coimhlionadh gu mi-chùramach ; an t-Sàbaid a mhi-naomhachadh le diomhanas, no le nì sam bith a dheanamh a tha cronail ann féin ; no le smuaintibh, briathraibh, no gnìomharaibh neofheumail mu thimchioll ar gnothuiche saoghalta, no le aighear agus sùgradh.

62 C. Ciod iad na reusana a tha ceangailte ris a cheathramh àithne ?

F. 'S iad na reusana' tha ceangailte ris a cheathramh àithne, gu bheil Dia a' ceadachadh dhuinn sè làithe do'n t-seachduin air son ar gnothuichean féin ; gu bheil e ag agradh còir àraidh dha féin air an t-seachdamh là ; gu'n d' thug e féin eiseimpleir seachad ; agus gun do bheannaich e la na Sàbaid.

63 C. Ciod i an cùigeamh àithne ?

F. 'S i an cuìgeamh àithne, " Tabhair urram do d'athair agus do d' mhàthair, a chum gu'm bi do làithean buan air an fhearann a tha 'n Tighearn do Dhia a' toirt dhuit."

64 C. Ciod e' tha'n cùigeamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha'n cùigeamh àithne ag iarruidh, an t-urram a choimhead agus an dleasdanas a choimhlionadh, a bhuineas do gach neach, an lorg gach inbhe agus dàimh fa leth sam bheil iad ; ma's ann an inbhe àrd, no iosal, no 'an coimeas inbhe.

65 C. Ciod e' tha'n cùigeamh àithne a' toirmeasg ?

F. Tha'n cùigeamh àithne a' toirmeasg, ni sam bith a dheanamh an aghaidh an urraim, agus an dleasdanais a bhuineas do gach neach, an lorg na h-inbhe agus an dàimh fa leth sam bheil iad d'a chéile.

66 C. Ciod e an reusan a tha ceangailte ris a chùigeamh àithne ?

F. 'S e an reusan a tha ceangailte ris a chùigeamh àithne, gealladh air saoghal fada, agus sonas do uile luchd coimhid na h-àithne so, a réir mar bhitheas sin chum glòir Dhé agus am maith féin.

67 C. Ciod i an sèathamh àithne ?

F. 'S i an sèathamh àithne, "Na dean mortadh."

68 C. Ciod e' tha an sèathamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha an sèathamh àithne ag iarruidh gach uile dhìchioll laghail a dheanamh, chum ar beatha féin, agus beatha dhaoine eile a choimhead.

69 C. Ciod e' tha an sèathamh àithne a' toirmeasg ?

F. Tha an sèathamh àithne a' toirmeasg, ar beatha féin no beatha ar coimhearsnaich a thoirt air falbh gu h-eucorach, no ni sam bith a chuidicheas gu sin a dheanamh.

70 C. Ciod i an seachdamh àithne ?

F. 'S i an seachdamh àithne ; " Na dean adhaltrannas."

71 C. Ciod e' tha an seachdamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha an seachdamh àithne ag iarruidh, ar gloinne féin agus gloinne ar coimhearsnaich a choimhead ann an cridhe, ann an cainnt, agus ann am beusaibh.

72 C. Ciod e' tha an seachdamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha an seachdamh àithne a' toirmeasg, gach uile smuain, bhriathar agus ghniomh neo-ghlan.

73 C. Ciod i an t-ochdamh àithne ?

F. 'S i an t-ochdamh àithne, " Na dean goide."

74 C. Ciod e' tha an t-ochdamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha an t-ochdamh àithne ag iarruidh, ar saoibhreas saoghalta féin agus saoibhreas saoghalta dhaoin' eile a chur air aghaidh gu laghail.

75 C. Ciod e' tha an t-ochdamh àithne a' toirmeasg ?

F. Tha an t-ochdamh àithne a' toirmeasg, gach ni a bhacas ar saoibhreas saoghalta féin, no saoibhreas saoghalta ar coimhearsnaich, gu h-eucorach.

76 C. Ciod i an naothamh àithne ?

F, 'S i an naothamh àithne, "Na tabhair fianuis bhréige an aghaidh do choimhearsnaich."

77 C. Ciod e' tha an naothamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha an naothamh àithne ag iarrruidh, an fhirinn a choimhead eadar duine agus duine, agus ar deadh ainm féin agus deadh ainm ar coimhearsnaich a sheasamh agus a chur air aghaidh ; gu h-àraidh ann an tabbairt fianuis.

78 C. Ciod a tha an naothamh àithne a' toirmeasg ?

F. Tha an naothamh àithne a' toirmeasg, gach ni a tha cronail do'n fhìrinn, no a ni eucoir air ar deadh ainm féin, no air deadh ainm ar coimhearsnaich.

79 C. Ciod i an deicheamh àithne ?

F. 'S i an deicheamh àithne, "Na sanntaich tigh do choimhearsnaich, na sanntaich bean do choimhearsnaich ; no 'òglach, no 'bhanòglach, no 'dhamh, no 'asal, no aon ni a's le do choimhearsnach."

80 C. Ciod e' tha an deicheamh àithne ag iarruidh ?

F. Tha an deicheamh àithne ag iarruidh oirnn bhi làn-thoilichte le ar staid féin, maille ri fonn ceart agus inntinn sheirceil a bhi annainn d'ar coimhearsnach, agus do gach ni a bhuineas da.

81 C. Ciod e' tha an deicheamh àithne a' toirmeasg?

F. Tha an deicheamh àithne a' toirmeasg, gach uile thalach air ar staid féin ; farmad no doilghios air son maith ar coimhearsnaich ; agus gach togradh

agus miann ana-cneasda, chum aon ni a ta aige.

82 C. Am bheil neach sam bith comasach air àitheanta Dhé a choimhead gu foirfe ?

F. Chan 'eil neach nach 'eil ach 'n a dhuine mhàin, o thuiteam ar ceud sinnseara, comasach air àitheanta Dhé a choimhead gu foirfe 's a bheatha so, ach a ta iad 'g am briseadh, gach là, ann an smuain, focal, agus gnìomh.

83 C. Am bheil gach uile bhriseadh an lagha coimeas ann an uamharachd ?

F. Tha cuid do pheacannaibh annta féin, agus o thaobh iomadh gnè antromachaidh, ni's uamhara na chéile 'am fianuis Dhé.

84 C. Ciod e' tha gach aon pheacadh a' toilltinn ?

F. Tha gach aon pheacadh a' toilltinn feirge agus mallachd Dhé, araon anns a bheatha so, agus anns a bheatha a ta ri teachd.

85 C. Ciod e tha Dia ag iarruidh uainne, chum as gu feud sinn dol as o fheirg agus o mhallachdsan a thoill sinn a thaobh ar peacaidh ?

F. Chum dol as o fheirg agus o mhallachd Dhé a thoill sin a thaobh ar peacaidh, tha Dia ag iarruidh uainne creidimh ann an Iosa Criosd, aithreachas chum beatha, maille ri gnàthachadh dìchiollach a dheanamh do uile mheadhonaibh an leth muigh leis am bheil Criosd a' compairteachadh ruinne sochairean na saorsa.

86 C. Ciod e creidimh ann an Iosa Criosd ?

F. Creidimh ann an Iosa Criosd, is gràs slàinteil e, leis am bheil sinn a' gabhail ris, agus 'g ar socrachadh féin air-san 'n a aonar air son slàinte, mar a ta e air a thairgse dhuinn anns an t-soisgeul.

87 C. Ciod e aithreachas chum beatha?

F. Aithreachas chum beatha, is gràs slàinte'l e, leis am bheil am peacach, (o mhothachadh ceart d'a

pheacadh féin, agus o bheachd do thròcair Dhé ann an Criosd,) le doilghios agus le fuath d'a pheacadh, a' tionndaidh uaith gu Dia, le làn-rùn agus dìchioll air umhlachd nuadh a thoirt dha.

88 C. Ciod iad na meadhona o'n leth muigh leis am bheil Criosd a' compairteachadh ruinn shochairean na saorsa ?

F. 'S iad an meadhona o'n leth muigh leis am bheil Criosd a' compairteachadh ruinn shochairean na saorsa, 'òrduighean féin ; gu h-àraidh am focal, na sàcramainte, agus urnuigh ; a tà uile air an deanamh éifeachdach chum slàinte do na daoinibh taghta.

89 C. Cia mar a tha am focal air a dheanamh éifeachdach chum slàinte ?

F. Tha Spiorad Dé a' deanamh leughaidh, ach gu h-àraidh searmonachaidh an fhocail, 'n a mheadhon èifeachdach, chum peacaich a thoirt gu mothachadh, agus iompachadh, agus chum an togail suas ann an naomhachd, agus ann an comhfhurtachd, tre chreidimh, chum slàinte.

90 C. Cia mar is còir am focal a leughadh agus' éisdeachd, chum's gum bi e èifeachdach chum slàinte ?

F. Chum 's gum bi am focal èifeachdach chum slàinte, feumaidh sinn aire a thoirt da le dùrachd, ulluchadh, agus urnuigh ; a ghabhail thugainn le creidimh agus gràdh, a thasgaidh 'n ar cridheachaibh, agus a chur an gnìomh 'n ar caithe-beatha.

91 C. Cia mar a tha na sàcramainte air an deanamh 'n am meadhonaibh éifeachdach chum slàinte ?

F. Tha na sàcramainte air an deanamh 'n am meadhonaibh éifeachdach chum slàinte, cha'n ann o bhrìgh sam bith annta féin, no 's an ti a fhritheileas iad, ach tre bheannachadh Chriosd a mhàin, agus oibreachadh a Spioraid anntasan, a ghabhas iad le creidimh.

92 C. Ciod e sàcramaint ?

F. Is e sàcramaint òrdugh naomh le Criosd, anns am bheil Criosd agus sochairean a chumhnaint nuaidh air an taisbeanadh, air an seulachadh, agus air an cur ris na creidmhich le comharaibh so-fhaicsinneach.

93 C. Ciod iad sàcramainte an Tiomnaidh Nuaidh ?

F. 'S iad sàcramainte an Tiomnaidh Nuaidh, am Baisteadh agus Suipeir an Tighearn.

94 C. Ciod e baisteadh ?

F. Is e baisteadh sàcramaint, anns am bheil ionnlad le uisge, ann an ainm an Athar, a Mhic, agus an Spioraid Naoimh, a' ciallachadh agus a' seulachadh, gu bheil sinn air ar suidheachadh ann an Criosd, agus 'n ar luchd-compairt do shochairibh cùmhnant nan gràs, agus a' daingneachadh fòs ar bòid gur leis an Tighearn sinn.

95 C. Co d' an còir am baisteadh a fhrithealadh ?

F. Cha chòir am baisteadh a fhrithealadh do dhream sam bith a ta an taobh a muigh do'n eaglais fhaicsinneach, gus an aidich iad an creidimh ann an Criosd, agus an ùmhlachd dha ; ach is còir naoidheana na muinntir a tha 'n am buill do'n eaglais fhaicsinneach a bhaisteadh.

96 C. Ciod i suipeir an Tighearn ?

F. Suipeir an Tighearna is sàcramaint i, anns am bheil bàs Chriosd air fhoillseachadh le aran agus fion a thabhairt agus a ghabhail a réir 'òrduigh féin, agus iadsan a ghabhas so gu h-iomchuidh, tha iad, (cha'n ann air mhodh chorpora agus fheòlmhor, ach tre chreidimh,) air an deanamh 'n an luchd-compairt d'a chorp agus d'a fhuil-san, le' uile shochairibh, chum am beathachaidh spioradail, agus am fàs ann an gràs.

97 C. Ciod a tha feumail a chum suipeir an Tighearn a ghabhail gu h-iomchuidh ?

F. Is feumail doibh san le am b'àill suipeir an Tighearn a ghabhail gu h-iomchuidh, iad féin a cheasnachadh a thaobh an eòlais chum corp an Tighearn aithneachadh ; a thaobh an creidimh chum beathachadh air-san ; a thaobh an aithreachais, an gràidh, agus an nuadh-ùmhlachd ; air eagal air teachd dhoibh gu neo-iomchuidh, gun ìth agus gun òl iad breitheanas dhoibh féin.

98 C. Ciod e urnuigh ?

F. Is e urnuigh, bhi 'cur suas ar n-athchuinge ri Dia, ag iarruidh nithe a réir a thoile, ann an ainm Chriosd, ag aideachadh ar peacanna, agus a' toirt buidheachais dha air son a thròcairean.

99 C. Ciod an riaghailt a thug Dia dhuinn gu ar seòladh ann an urnuigh a dheanamh ?

F. Tha focal Dé uile feumail gu ar seòladh ann an urnuigh a dheanamh ; ach 's i an riaghailt àraidh gu ar seòladh, an urnuigh sin a theagaisg Criosd d'a dheisciobluibh, d'an goirear gu coitchionn " Urnuigh an Tighearna."

100 C. Ciod e' tha roimh-ràdh urnuigh an Tighearna a' teagasg dhuinn ?

F. Tha roimh-ràdh urnuigh an Tighearna, (eadhon, Ar n-Athair a ta air neamh,) a' teagasg dhuinn teachd am fagus do Dhia leis gach uile urram agus mhuinghin, mar chloinn chum an Athar, a tha comasach agus deònach air ar cuideachadh ; agus gur còir dhuinn urnuigh a dheanamh maille ri daoinibh eile, agus air an son.

101 C. Ciod e' tha sinn a' guidheadh 's a cheud iarrtus ?

F. 'S a cheud iarrtus, (eadhon, Gu naomhaichear d'ainm,) tha sinn a' guidheadh gu ma toil le Dia sinne agus muinntir eile a dheanamh comasach air e féin a ghlòrachadh, anns gach aon ni leis am bheil

e g' a fhoillseachadh féin, agus gun òrduicheadh e na h-uile nithe chum a ghlòire féin.

102 C. Ciod e' tha sinn a' guidheadh san dara iarrtus?

F. 'S an dara iarrtus, (eadhon, Gu tigeadh do rioghachd,) tha sinn a' guidheadh gu'm biodh rìoghachd Shatain air a sgrios, agus rìoghachd nan gràs air a meudachadh ; gum biodh sinn féin agus muinntir eile air ar toirt d'a h-ionnsuidh, agus air ar coimhead innte; agus gum biodh rìoghachd na glòire air a luathachadh.

103 C. Ciod e' tha sinn a'guidheadh san treas iarrtus?

F. 'S an treas iarrtus, (eadhon, Gun deanar do thoil air thalamh, mar a nithear air neamh,) tha sinn a' guidheadh gun deanadh Dia sinne comasach agus deònach le a ghràs, chum eòlas a ghabhail air a thoil, agus a bhi umhal agus 'strìochdadh dhi anns gach aon ni, mar a ta na h-aingil air nèamh.

104 C. Ciod e' tha sinn a' guidheadh 's a cheathramh iarrtus ?

F. 'S a cheathramh iarrtus, (eadhon, Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran lathail,) tha sinn a' guidheadh gum faigheamaid do shaor thoirbheartas Dhé, cuibhrionn chuimseach do nithibh maithe na beatha so, agus gum mealamaid a bheannachd-san leo.

105 C. Ciod e' tha sinn a' guidheadh 's a chùigeamh iarrtus ?

F. 'S a chùigeamh iarrtus, (eadhon, Agus maith dhuinn ar fiachan mar a mhaitheamaid d'ar luchdfiach,) tha sinn a' guidheadh gu maitheadh Dia dhuinn gu saor air sgàth Chriosd, ar n-uile pheacanna ; agus is mò ar misneach gu so 'iarruidh, gu bheil sinn air ar neartachadh le a ghràs-sa gu maitheanas a thoirt o ar cridhe do dhaoinibh eile.

106 C. Ciod e' tha sinn a' guidheadh san t-séathamh iarrtus ?

F. 'S an t-sèathamh iarrtus, (eadhon, Agus na leig sinn 'am buaireadh, ach saor sinn o olc,) tha sinn a' guidheadh aon chuid, gun gleidheadh Dia sinn o bhi air ar buaireadh chum peacaidh, no gun cumadh e suas agus gun saoradh e sinn, an uair a bhuairear sinn.

107 C. Ciod e' tha co-dhùnadh Urnuigh an Tighearn a' teasgasg dhuinn?

F. Tha co-dhùnadh Urnuigh an Tighearna, (eadhon, Oir is leatsa an rioghachd, agus an cumhachd, agus a ghloir, gu siorruidh, Amen,) a' teagasg dhuinn, ar misneach ann an urnuigh a ghabhail o Dhia a mhàin; agus ann ar n-urnuigh esan a mholadh, le rìoghachd, cumhachd, agus glòir a thabhairt da. Agus mar theisteas air ar dùrachd, agus ar dòchas éisdeachd fhaghail, tha sinn ag ràdh, Amen.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

LIBRARY
OF THE
BOMBAY
BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY

CATECHISMUS MINOR,

IN LINGUAM GRÆCUM.

Ἡ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΑ.

---

1 Διδάσκαλος. Τί ἐστι τὸ κυριώτατον τέλος τοῦ ἀνθρώπου;

Μαθητής. Τὸ κυριώτατον τέλος τοῦ ἀνθρώπου, ἐστὶ, τὸ δοξάζειν τὸν Θεὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ κοινωνίαν ἔχειν εἰς τοὺς αἰῶνας.

2 Δ. Ποῖον δέ τινα κανόνα προῦθηκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς οἷον κατευθύνειν ἡμᾶς ὃν τρόπον δοξάζωμεν αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ κοινωνίαν ἔχωμεν;

Μ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ταῖς τῆς Παλαιᾶς τε, καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης Γραφαῖς ἐμπεριεχόμενος μόνος ἐστὶ κανὼν, οἷος κατευθύνειν ἡμᾶς, ὃν τρόπον δοξάζωμεν αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοῦ κοινωνίαν ἔχωμεν.

3 Δ. Τί δ' αἱ Γραφαὶ μάλιστα διδάσκουσι;

Μ. Αἱ Γραφαὶ μάλιστα διδάσκουσί, τι δεῖ τὸν ἄνθρωπον πιστεύειν περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ποῖον καθῆκον ὁ Θεὸς παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτεῖ.

4 Δ. Τί δ' ἐστὶν ὁ Θεός;

Μ. Ὁ Θεός ἐστι πνεῦμα, ἄπειρον, ἀΐδιον, ἀπαράλλακτον τὴν οὐσίαν αὐτοῦ καὶ σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἀγαθωσύνην, καὶ ἀλήθειαν.

5 Δ. Μῶν πλείους τοῦ ἑνός εἰσι Θεοί;

Μ. Εἷς, καὶ μονώτατός ἐστιν ὁ ζῶν καὶ ἀληθινὸς Θεός.

111228

6 Δ. Πόσαι ὑποστάσεις εἰσὶν ἐν τῇ Θεότητι;

Μ. Τρεῖς εἰσιν ὑποστάσεις ἐν τῇ Θεότητι, ὁ Πατὴρ, δηλαδὴ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ αὗται αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, ὁμοούσιοι, καὶ ἰσοδύναμοι, καὶ ἰσότιμοι, εἷς Θεὸς ὑπάρχουσι.

7 Δ. Τί δ' εἰσιν αἱ ὡρισμέναι βουλαὶ τοῦ Θεοῦ;

Μ. Αἱ ὡρισμέναι βουλαὶ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν, ἢ ἀΐδιος αὐτοῦ πρόθεσις, κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, καθ' ἣν, εἰς τὴν αὐτοῦ δόξαν, προώρισε πανοτιοῦν συμβαίνει.

8 Δ. Πῶς ὁ Θεὸς τὰς αὐτοῦ ὡρισμένας Βουλὰς ἐπιτελεῖ;

Μ. Ὁ Θεὸς ἐπιτελεῖ τὰς αὐτοῦ ὡρισμένας Βουλὰς ἐν τοῖς τῆς κτίσεως, καὶ τῆς προνοίας ἔργοις.

9 Δ. Τί δ' ἐστι τὸ τῆς κτίσεως ἔργον;

Μ. Τὸ τῆς κτίσεως ἔργον ἐστὶν ἡ κοσμοποιΐα ἐξ οὐδενὸς, παρὰ Θεοῦ, διὰ τοῦ Λόγου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἐν ἓξ ἡμέραις, καὶ τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησεν, ἦν καλὰ λίαν.

10 Δ. Ποταπὸν ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον;

Μ. Ὁ Θεὸς ἔκτισε τὸν ἄνθρωπον, ἄρσεν, καὶ θῆλυ, κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ, ἐν τῇ γνώσει, καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ, καὶ ἵνα τῶν κτισμάτων κατακυριεύσῃ.

11 Δ. Τίνα δ' ἐστὶ τὰ τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ ἔργα;

Μ. Τὰ ἔργα τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ καθορᾶται ἐν τῷ αὐτὸν ἁγιωτάτως, καὶ σοφωτάτως, καὶ ἰσχυρωτάτως διασώζειν τὰ ξύμπαντα αὐτοῦ κτίσματα, καὶ ἐν τῷ δεσπόζειν αὐτῶν, καὶ πασῶν πράξεων καὶ ὁρμῶν τῶν αὐτῶν.

12 Δ. Τί ἐξαίρετον τῆς προνοίας ἔργον καὶ ἐπίδειγμα ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρείχετο, ἐν ᾗ κατεστάσει ἐκτίσθη;

Μ. Ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον δημιουργήσας, τὴν διαθήκην τῆς ζωῆς αὐτῷ διέθετο, εἰσπραττόμενος αὐτὸν τὴν ὑπακοήν, τὴν ἀκριβῶς τελείαν· ἅμα μὲν κωλύων αὐτὸν φάγεσθαι ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· ἅμα δὲ καὶ αὐτῷ ὠφηνιάσαντι, τὴν τοῦ θανάτου ζημίαν ἀπειλήσας.

13 Δ. Μῶν οἱ γονεῖς ἡμῶν πρωτόπλαστοι διέμειναν ἐν ᾗ κατεστάσει ἐκτίσθησαν;

Μ. Οἱ γονεῖς ἡμῶν πρωτόπλαστοι τῷ αὐτῶν αὐτεξουσίῳ ἐπιτραπέντες τῷ Θεῷ προσκρούσαντες ἀπὸ τῆς καταστάσεως ἐν ᾗ ἐκτίσθησαν, κατέπεσον.

14 Δ. Τί δ' ἐστιν ἁμαρτία;

Μ. Ἁμαρτία ἐστὶν ὁποιατισοῦν ἀναρμοστία πρὸς τὸν Θεῖον νόμον, ἢ τοῦ αὐτοῦ παράβασις.

15 Δ. Ποία δέ τις ἦν ἁμαρτία ἐκείνη δι' ἣν οἱ γονεῖς ἡμῶν πρωτόπλαστοι τῆς καταστάσεως ἀπέπεσον, ἐν ᾗ ἐκτίσθησαν;

Μ. Ἁμαρτία δι' ἣν οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῆς καταστάσεως ἀπέπεσον ἐν ᾗ ἐκτίσθησαν. ἔκειτο ἐν τῷ αὐτοὺς φάγεσθαι τὸν καρπὸν, τὸν ἀπειρημένον.

16 Δ. Ἆρ' οὖν ἅπαν τὸ γένος ἀνθρώπινον ἐν τῇ πρώτῃ παραβάσει τοῦ Ἀδὰμ συνέπεσε;

Μ. Τῆς διαθήκης πρὸς τὸν Ἀδὰμ συντεθείσης, οὐ μόνον ἀνθ' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἀπογόνων· πάντες ἄνθρωποι ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ τῆς φύσεως εἰωθὸς, σπαρέντες, ἥμαρτον ἐν αὐτῷ, καὶ σὺν αὐτῷ, ἐν πρώτῃ τῇ ἐκείνου παραβάσει κατέπεσον.

17 Δ. Εἰς ποταπὴν κατάστασιν τὸ παράπτωμα τοῦ Ἀδὰμ ἅπαν τ' ἀνθρώπινον γένος κατήνεγκε;

Μ. Τὸ *παράπτωμα τοῦ Ἀδάμ, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἁμαρτίας καὶ ταλαιπωρίας κατήνεγκε.*

18 Δ. *Ἐν τίνι κεῖται τὸ ἁμαρτωλὸν τῆς ἐκείνης καταστάσεως εἰς ἣν τὸ ἀνθρώπινον γένος κατωλίσθησε ;*

Μ. *Τὸ ἁμαρτωλὸν τῆς ἐκείνης καταστάσεως, εἰς ἣν τὸ ἀνθρώπινον γένος κατωλίσθησε κεῖται ἐν τῇ ἐνοχῇ τῆς πρώτης ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ· καὶ ἐν τῇ τῆς ἐμφύτου δικαιοσύνης ἐνδείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῆς ὁλοσχεροῦς φύσεως διαφθορᾷ, ἥτις κοινῶς ἔμφυτος, ἢ προπατορικὴ ἁμαρτία χρηματίζει· συνάμα πάσαις ταῖς πρακτικαῖς ἀνομίαις ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκπορευομέναις.*

19 Δ. *Ὁποία τίς ἐστιν ἡ ταλαιπωρία τῆς ἐκείνης καταστάσεως ἣ τὸ ἀνθρώπινον γένος περιέπεσε ;*

Μ. *Ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦ παραπτώματος αὐτοῦ, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν κοινωνίας ἀπεστερήθη· καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ὀργῇ, καὶ κατάρᾳ ἔνοχον γεγένηται· κἀντεῦθεν, ἁπάσαις τοῦ παρόντος βίου συμφοραῖς ὑποχείριον· καὶ μὲν δὴ καὶ, τῷ θανάτῳ, καὶ τοῖς τοῦ ἅδου βασάνοις αἰωνίοις ὑπόχρεων.*

20 Δ. *Ἆρ' οὖν ὁ Θεὸς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐν τῇ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀθλιότητος καταστάσει παντελῶς ἀπολέσθαι εἴασε ;*

Μ. *Ὁ Θεὸς κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ πρὸ καταβολῆς κόσμου, ἐνίους πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἐκλεξάμενος, τὴν τῆς χάριτος διαθήκην αὐτοῖς διέθετο, τοῦ ῥύσασθαι αὐτοὺς ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ἁμαρτίας καὶ ταλαιπωρίας· καὶ διὰ τοῦ λυτρωτοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς εἰς τὴν τῆς σωτηρίας κατάστασιν.*

21 Δ. *Τίς ἐστιν ὁ λυτρωτὴς τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ ;*

Μ. *Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μόνος ἐστὶ λυτρω-*

τῆς τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ· ὃς ἀΐδιος τοῦ Θεοῦ υἱὸς ὑπάρχων, ἄνθρωπος ἐγένετο, καὶ οὕτως ἀληθῶς ἦν, καὶ Θεάνθρωπος ὢν διατελεῖ, ἐν δυσὶ διακεκριμέναις φύσεσι, καὶ ἐν μιᾷ ὑποστάσει, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

22 Δ. Πῶς ὁ Χριστὸς υἱὸς ὢν τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπος ἐγένετο;

Μ. Ὁ Χριστὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων, ἄνθρωπος ἐγένετο, ἐπιλαμβανόμενος ἑαυτῷ τοῦ ἀληθινοῦ σώματος, καὶ λογικῆς ψυχῆς· συλληφθεὶς διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πνεύματος Ἁγίου ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐξ αὐτῆς τεχθείς, ἀλλ' ὅμως χωρὶς ἁμαρτίας.

23 Δ. Ὁποῖά τινα ἔργα ὁ Χριστὸς ὡς λυτρωτὴς ἡμῶν ἀναπληροῖ;

Μ. Ὁ Χριστὸς ὡς λυτρωτὴς ἡμῶν, ἀναπληροῖ τὸ ἔργον τοῦ προφήτου, καὶ τοῦ ἱερέως, καὶ τοῦ βασιλέως· ἅμα μὲν ἐν τῇ καταστάσει τῆς ταπεινώσεως αὐτοῦ· ἅμα δὲ καὶ τῆς ὑψώσεως.

24 Δ. Πῶς ὁ Χριστὸς τὸ προφητικὸν ἔργον ἐπιτελεῖ;

Μ. Ὁ Χριστὸς τὸ προφητικὸν ἔργον ἐπιτελεῖ, ἀποκαλύπτων ἡμῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ Ῥήματος, καὶ Πνεύματος αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

25 Δ. Πῶς ὁ Χριστὸς ἐπιτελεῖ τὸ ἱερατικὸν ἔργον;

Μ. Ὁ Χριστὸς τὸ ἱερατικὸν ἔργον ἐπιτελεῖ, ἐν τῷ ἐφάπαξ προσφέρειν ἑαυτὸν θυσίαν, τοῦ τῇ θείᾳ δίκῃ δίκας ἀξιόχρεως ἐκτίσαι, καὶ ἐν τῷ καταλλάττειν ἡμᾶς τῷ Θεῷ, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως ἐντυγχάνειν.

26 Δ. Πῶς ὁ Χριστὸς τὸ βασιλικὸν ἔργον ἀναπληροῖ;

Μ. Ὁ Χριστὸς τὸ βασιλικὸν ἔργον ἀναπληροῖ,

ἐν τῷ ὑποτάσσειν ἡμᾶς ἑαυτῷ· καὶ ἐν τῷ κυριεύειν καὶ ὑπερασπίζειν ἡμῶν· καὶ ἐν τῷ ἀποκρούειν καὶ καταπολεμεῖν ἀπαξάπαντας τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς ἡμῶν ἐχθρούς.

27 Δ. Ἐν τίνι ἡ τοῦ Χριστοῦ ταπείνωσις ἔκειτο;

Μ. Ἡ ταπείνωσις τοῦ Χριστοῦ ἔκειτο ἐν τῷ αὐτὸν τεχθῆναι, καὶ δῆτα καὶ ἐν τῇ κάτω καταστάσει, γενόμενον ὑπὸ τὸν νόμον· καὶ ἐν τῷ ὑπομεῖναι τὰς τοῦ παρόντος βίου συμφορὰς, τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ κατάρατον τοῦ σταυροῦ θάνατον· καὶ ἐν τῷ αὐτὸν ταφῆναι, καὶ ἐν τῷ τὸν αὐτὸν ὑπὸ τὴν τοῦ θανάτου δυναστείαν, πρὸς καιρὸν, ἐπιμεῖναι.

28 Δ. Ἐν τίνι ἡ τοῦ Χριστοῦ ὕψωσις κεῖται;

Μ. Ἡ τοῦ Χριστοῦ ὕψωσις περιέχεται, ἐν τῷ αὐτὸν ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ· καὶ ἐν τῷ αὐτὸν ἀναβῆναι εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐν τῷ καθέζεσθαι αὐτὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρός· καὶ ἐν τῷ αὐτὸν ἔρχεσθαι κρῖναι τὸν κόσμον ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

29 Δ. Πῶς τῆς ἀπολυτρώσεως κοινωνοῦμεν, τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ περιπεποιημένης;

Μ. Κοινωνοῦμεν τῆς ἀπολυτρώσεως ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ περιπεποιημένης, τῇ ἐνεργητικῇ προσοικειώσει τῆς αὐτῆς ἡμῖν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αὐτοῦ.

30 Δ. Πῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα προσοικειοῖ ἡμῖν τὴν ἀπολύτρωσιν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ περιπεποιημένην;

Μ. Τὸ Πνεῦμα προσοικειοῖ ἡμῖν τὴν ἀπολύτρωσιν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ περιπεποιημένην, ἤγουν, ἐν τῷ ἐνεργεῖν τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐν τῷ συνενοῦν ἡμᾶς δι' αὐτῆς τῷ Χριστῷ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐνεργητικῇ κλήσει.

31 Δ. Τί δῆτ' ἐστιν ἡ ἐνεργητικὴ κλῆσις;

Μ. Ἡ ἐνεργητικὴ κλῆσις, ἔργον ἐστὶ τοῦ Πνεύματος Ἁγίου· δι᾽ οὗ ὁ Θεὸς ἐλέγχων ἡμᾶς ἁμαρτίας πέρι, καὶ ταλαιπωρίας, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς φωτίζων ἐν τῇ ἐπιγνώσει τοῦ Χριστοῦ· καὶ τὰς ἡμῶν καρδίας ἀνακαινίζων, ἐπιπείθει, καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς πρὸς τὸ ἐναγκαλίζεσθαι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν προσφερόμενον ἡμῖν δωρεὰν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

32 Δ. Ποίων δὲ χαρισμάτων οἱ ἐνεργητικῶς κεκλημένοι ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ μετέχουσι;

Μ. Οἱ ἐνεργητικῶς κεκλημένοι ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ, τῆς δικαιώσεως, υἱοθεσίας, καὶ ἁγιασμοῦ μετέχουσι, καὶ ἀλλεπαλλήλοις χαρίσμασι πλουτίζονται· ἃ, ἐν τῷ νῦν βίῳ, ἢ τοῖς αὐτοῖς συνακολουθοῦσιν, ἢ ἐξ αὐτῶν ἀναβλύζουσι.

33 Δ. Τί ἐστιν ἡ δικαίωσις;

Μ. Δικαίωσίς ἐστιν ἔργον τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, δι᾽ ἧς, πάντα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν συγγινώσκει, καὶ προσδέχεται ἡμᾶς ὡς δικαίους ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ μόνην τὴν τοῦ Χριστοῦ δικαιοσύνην ἡμῖν λογισθεῖσαν, καὶ μόνῃ τῇ πίστει ἐπιληφθεῖσαν.

34 Δ. Τί ἐστιν ἡ υἱοθεσία;

Μ. Υἱοθεσία ἔργον ἐστὶ τῆς Θείας εὐδοκίας, ἣ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐγκαταλεγόμεθα· καὶ εἰκότως μέτεστιν ἡμῖν πασῶν τῶν προνομιῶν τῶν αὐτῶν.

35 Δ. Τί ἐστιν ἁγιασμός;

Μ. Ἁγιασμός ἐστιν ἔργον τῆς θείας εὐδοκίας· δι᾽ ἧς ὁλοσχερῶς ἀνακαινούμεθα κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνδυναμούμεθα μᾶλλον αἰεὶ, καὶ μᾶλλον τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖν, καὶ εἰς τὴν δικαιοσύνην βιῶσαι.

36 Δ. Τίνα δ᾽ ἐστὶ τὰ χαρίσματα ἐν τῷ παρόντι

βίῳ, ἃ τῇ δικαιώσει, υἱοθεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ συνακολουθουσιν, ἢ ἀπ' αὐτῶν ἀπορρέουσι;

Μ. Τὰ χαρίσματα ἃ ἐν τῷδε τῷ βίῳ τῇ δικαιώσει, υἱοθεσίᾳ, καὶ ἁγιασμῷ συνακολουθοῦσιν, ἢ ἀπ' αὐτῶν ἀπορρέουσιν, ἔστιν ἀσφαλὴς καὶ βεβαία πεποίθησις ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ· τῆς συνειδήσεως εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ προκοπὴ ἐν τῇ χάριτι, καὶ προσκαρτέρησις ἐν αὐτῇ μέχρι τέλους.

37 Δ. Τίνα χαρίσματα οἱ πιστοὶ ἀπολαύουσι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ θανάτῳ;

Μ. Αἱ τῶν πιστῶν ψυχαὶ ἐν τῷ θανάτῳ ὁλοτελεῖς ἁγιάζονται· καὶ εὐθὺς εἰς τὴν δόξαν μεταβαίνουσι· καὶ τὰ σώματα αὐτῶν εἰσαεὶ τῷ Χριστῷ ἑνωθέντα, ἐν τοῖς αὐτῶν τάφοις, μέχρι τῆς ἀναστάσεως, ἡδέως ἀναπαύονται.

38 Δ. Ποῖά τινα χαρίσματα οἱ πιστοὶ, ἐν τῇ ἀναστάσει, τοῦ Χριστοῦ ἀπόνανται;

Μ. Οἱ πιστοὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ἐγερθέντες ἐν δόξῃ, προφανῶς ἐπιγνωσθήσονται, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπαλλαγήσονται· καὶ παντελῶς μακάριοι γενήσονται, ἐν τῷ ὁλοκλήρως τοῦ Θεοῦ ἀπολαύειν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

39 Δ. Τί ἐστι τὸ καθῆκον, ὅπερ ὁ Θεὸς παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτεῖ;

Μ. Τὸ καθῆκον, ὅπερ ὁ Θεὸς παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτεῖ, ἔστι τῷ ἀποκεκαλυμμένῳ θελήματι αὐτοῦ πείθεσθαι.

40 Δ. Τί τοκαταρχὰς ὁ Θεὸς ἐγνώρισε τῷ ἀνθρώπῳ, ἐφ' ᾧ γενέσθαι αὐτῷ τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ κανόνα;

Μ. Ὁ κανὼν, ὃν ὁ Θεὸς τοκαταρχὰς ἀπεκάλυψε τῷ ἀνθρώπῳ, ἐφ᾽ ᾧ γενέσθαι αὐτῷ τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ κανόνα, ἦν ὁ Νόμος.

41 Δ. Ἐν τίνι δὲ ὁ νόμος ἀνακεφαλαιοῦται;

Μ. Ὁ νόμος ἀνακεφαλαιοῦται ἐν ταῖς δέκα Ἐντολαῖς.

42 Δ. Τί ἐστι τῶν δέκα Ἐντολῶν κεφάλαιον;

Μ. Τὸ κεφάλαιον τῶν δέκα Ἐντολῶν ἐστι· τὸ, τὸν Κύριον, τὸν ἡμέτερον Θεὸν ἀγαπᾶν, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ δυνάμει, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ· καὶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτούς.

43 Δ. Τί ἐστι τὸ τῶν δέκα Ἐντολῶν προοίμιον;

Μ. Τὸ τῶν δέκα Ἐντολῶν προοίμιον, ἐν τούτοις τοῖς ῥήμασι περιλαμβάνεται· Ἐγώ εἰμι Κύριος, ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

44 Δ. Τὸ τῶν δέκα Ἐντολῶν προοίμιον τί διδάσκει ἡμᾶς;

Μ. Τὸ τῶν δέκα Ἐντολῶν προοίμιον διδάσκει ἡμᾶς, τοῦτο δηλονότι· Ἐπιδήπερ ὁ Θεός ἐστι Κύριος, καὶ ἡμέτερος Θεὸς, καὶ λυτρωτής· τοιγαροῦν ὑποχρεὼ ἐσμεν, τῷ πάσας τὰς αὐτοῦ Ἐντολὰς διαφυλάττειν.

45 Δ. Τί δ᾽ ἐστιν ἡ πρώτη Ἐντολή;

Μ. Ἡ πρώτη Ἐντολή ἐστι· Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι ἐνώπιόν μου.

46 Δ. Ἡ πρώτη Ἐντολὴ τί ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ πρώτη Ἐντολή παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ, τὸ γινώσκειν, καὶ ἐπιγινώσκειν τὸν Θεὸν εἶναι μόνον τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ Θεὸν ἡμέτερον, καὶ ὡσαύτως προσκυνεῖν καὶ δοξάζειν αὐτόν.

47 Δ. Τὶ ἐν τῇ πρώτῃ Ἐντολῇ ἀπαγορεύεται;

Μ. Ἡ πρώτη Ἐντολὴ κωλύει ἡμᾶς τὸ ἀρνήσασθαι, ἢ μὴ σέβεσθαι, ἢ καὶ μὴ δοξάζειν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, ὡς Θεὸν, καὶ ἡμέτερον Θεόν· ἢ εἰς ἕτερόν τι, ταύτην τὴν λατρείαν καὶ δόξαν μεταφέρειν, τὴν τῷ αὐτῷ μόνῳ ὀφειλομένην.

48 Δ. Τί ἐξαιρέτως διδασκόμεθα ἐκ τούτων τῶν ῥημάτων· Ἐνώπιόν μου, ἐν τῇ πρώτῃ Ἐντολῇ;

Μ. Ταῦτα τὰ ῥήματα, Ἐνώπιόν μου, ἐν τῇ πρώτῃ Ἐντολῇ, ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς, ὅτι Θεὸς, ὃς τὰ ξύμπαντα καθορᾷ, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἔχειν ἕτερόν τινα ὁποιονδηποτοῦν Θεὸν, παρατηρεῖ καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ὀργιλωτάτως ἔχει.

49 Δ. Τί δ' ἐστιν ἡ δευτέρα Ἐντολή;

Μ. Ἡ δευτέρα Ἐντολή ἐστιν· Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

50 Δ. Τί ἡ δευτέρα Ἐντολὴ κελεύει;

Μ. Ἡ δευτέρα Ἐντολὴ κελεύει ἡμᾶς πᾶσαν Θεοσεβῆ λατρείαν, καὶ πάσας τὰς διαταγὰς προσδέχεσθαι, καὶ διατηρεῖν, καὶ φυλάττειν αὐτὰς ἀχράντους, καὶ ἀκηβδήλους, καθὼς ὁ Θεὸς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ κατέστησε.

51 Δ. Τί ἀπαγορεύεται ἐν τῇ δευτέρᾳ Ἐντολῇ;

Μ. Ἡ δευτέρα Ἐντολὴ κωλύει ἡμᾶς Θεοσεβεῖν δι' εἰκόνων, ἢ ἄλλον τινὰ τρόπον οὐκ ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ διαταχθέντα.

52 Δ. Τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι τῇ δευτέρᾳ Ἐντολῇ προσημμέναι;

Μ. Αἱ αἰτίαι τῇ δευτέρᾳ Ἐντολῇ προσημμέναι, εἰσὶν αὗται· τὸ, τὸν Θεὸν δεσπόζειν ἡμῶν· καὶ τὸ, αὐτὸν ἐξιδιοποιήσασθαι ἡμᾶς ἑαυτῷ· ἅμα δὲ καὶ τὸ, τὸν αὐτὸν ζῆλον ζηλοῦν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ λατρείᾳ.

53 Δ. Τίς ἐστιν ἡ τρίτη Ἐντολή;

Μ. Ἡ τρίτη Ἐντολή ἐστιν· Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

54 Δ. Τί ἡ τρίτη Ἐντολὴ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ *τρίτη* Ἐντολὴ *ἀπαιτεῖ ὁσίαν καὶ σεμνὴν χρῆσιν τῶν ὀνομάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν προσηγοριῶν αὐτοῦ, προσωνυμιῶν, καὶ διαταγῶν, καὶ λόγου, καὶ ἔργων.*

[55] Δ. Τί *ἐν τῇ τρίτῃ* Ἐντολῇ *ἀπαγορεύεται;*

Μ. Ἡ *τρίτη* Ἐντολὴ *ἀπαγορεύει τὸ ἐμβεβηλοῦν πρᾶγμά τι, ἢ τῷ αὐτῷ καταχρῆσθαι, δι' οὗ ὁ Θεὸς δῆλος ἐστιν ἑαυτὸν γνωρίζων.*

[56] Δ. Τίς *ἐστιν ἡ αἰτία τῇ τρίτῃ* Ἐντολῇ *προσκειμένη;*

Μ. Ἡ *αἰτία τῇ τρίτῃ* Ἐντολῇ *προσκειμένη, ἐστὶν αὕτη· δηλαδὴ κἂν οἱ τούτου τοῦ παραγγέλματος παραβάται τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν ἐκφύγωσιν, ἀλλ' ὅμως, ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐκ ἐάσει αὐτοὺς τὴν δικαιοκρισίαν αὐτοῦ διακρούσεσθαι.*

[57] Δ. Τίς *ἐστιν ἡ τετάρτη* Ἐντολή;

Μ. Ἡ *τετάρτη* Ἐντολή *ἐστι·* Μνήσθητι *τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων, ἁγιάζειν αὐτήν· Ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος, ὁ παροικῶν ἐν σοί. Καὶ γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· καὶ διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.*

58 Δ. Τί ἡ τετάρτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ τετάρτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ ἵνα πάντας τοὺς τακτοὺς καιροὺς ὁσίως τῷ Θεῷ φυλάσσωμεν, οὓς αὐτὸς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ προσέταξε· καὶ ῥητῶς, μίαν τὴν ὅλην ἡμέραν ἐν ταῖς ἡμέραις ἑπτὰ ὥστε γενέσθαι τὸ ἅγιον σάββατον αὐτῷ.

59 Δ. Πόστην τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν διέταξεν ὁ Θεὸς, ὥστε εἶναι τὸ σάββατον ἑβδομαδαῖον;

Μ. Ἀπ' ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμην ἑβδομάδος ἡμέραν διέταξε, ὥστε εἶναι τὸ σάββατον ἑβδομαδαῖον· καὶ ἀπὸ τότε, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, τὴν πρώτην ἑβδομάδος ἡμέραν διαμένειν· ἥτις ἐστὶ τὸ τῶν Χριστιανῶν σάββατον.

60 Δ. Πῶς ἁγιαστέον ἐστὶ τὸ σάββατον;

Μ. Τὸ σάββατον ἁγιαστέον ἐστὶν ἐν τῷ εὐσεβῶς ἀναπαύεσθαι ὅλην τὴν ἐκείνην ἡμέραν ἐκ πασῶν τῶν κοσμικῶν πραγματειῶν καὶ παιδιῶν, ἄλλοτε μὲν οὐκ ἀνόμων οὐσῶν· καὶ ἐν τῷ τὸν ὅλον καιρὸν δημοσίᾳ τε καὶ ἰδίᾳ, ἐπὶ ταῖς τῆς Θεοσεβείας ἱερουργίαις καταναλίσκειν, πλὴν ὅσον περ δεῖ ἐπὶ τοῖς τῆς ἀνάγκης, καὶ τοῦ ἐλέους ἔργοις κατατρίβεσθαι.

61 Δ. Τί ἐν τῇ τετάρτῃ Ἐντολῇ ἀπαγορεύεται;

Μ. Ἡ τετάρτη Ἐντολὴ κωλύει ἡμᾶς, ἢ τὰ δέοντα παρ' ἡμῶν ἀπαιτούμενα τοπαράπαν παραλιπεῖν, ἢ πρὸς τὰ αὐτὰ ὀλιγώρως ἔχειν· καὶ δὲ κωλύει

ἡμᾶς τὴν ἡμέραν βεβηλοῦν ἐν τῷ ῥαθυμεῖν· εἴτε ἐν τῷ πράττειν τι ἀφ' ἑαυτοῦ ἁμαρτωλόν· εἴτε διὰ κενῶν ἐνθυμήσεων, ἢ ματαιολογίας, εἴτε τῶν ἐργασιῶν μηδαμῶς ἀναγκαίων, περὶ τὰς πραγματείας τὰς κοσμικὰς, ἢ παιδιάς.

62 Δ. Τίνες εἰσὶν αἱ αἰτίαι τῇ τετάρτῃ Ἐντολῇ προστεθεῖσαι;

Μ. Αἱ αἰτίαι τῇ τετάρτῃ Ἐντολῇ προστεθεῖσαί εἰσιν αὗται· τὸ, τὸν Θεὸν ἓξ συνεχεῖς ἡμέρας ἡμῖν, πρὸς τὸ πράττειν τὰ ἴδια ἡμῶν πράγματα, χαρίσασθαι· καὶ τὴν ἑβδόμην ἑαυτῷ ἐξιδιοποιήσασθαι· καὶ τὸ, τὴν αὐτὴν τῷ ὑποδείγματι τῷ ἰδίῳ, καὶ μὴν καὶ τῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐυλογίᾳ ἐπικυρώσασθαι.

63 Δ. Τίς ἐστιν ἡ πέμπτη Ἐντολή;

Μ. Ἡ πέμπτη Ἐντολή ἐστι· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ γῆς ἀγαθῆς, ἧς ὁ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

64 Δ. Τί ἡ πέμπτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ πέμπτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ, τῇ τιμῇ τοῦ ἑνὸς ἑκάστου ἐπαμύνειν· καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα πρὸς ἕνα ἕκαστον ἁρμόζοντα, κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀξίαν αὐτῶν· εἴτε κρείττους ἡμῶν εἰσι, εἴθ' ἥττους, εἴτ' ἰσότιμοι.

65 Δ. Τί ἐν τῇ πέμπτῃ Ἐντολῇ ἀπείρηται;

Μ. Ἡ πέμπτη Ἐντολὴ κωλεύει ἡμᾶς ἀμελῶς ἔχειν πρὸς τὴν τοῦ πλησίον τιμήν· ἢ ὁτιοῦν μηχανήσασθαι κατὰ τῆς αὐτῆς, καὶ τοῦ δέοντος ἑνὶ ἑκάστῳ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν τάξιν καὶ ἀξίαν, ὀφειλομένου.

[66] Δ. Τίς ἐστιν ἡ αἰτία τῇ πέμπτῃ ἐπισυναπτομένη;

Μ. Ἡ αἰτία τῇ πέμπτῃ Ἐντολῇ ἐπισυναπτομένη, ἐστὶ, τῆς μακροχρονιότητος, καὶ εὐημερίας ἐπαγγελία, ἐφ' ὅσον γε εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν συμφέρῃ, καὶ τοῖς αὐτοῖς λυσιτελέσῃ πᾶσι τοῦτο τὸ παράγγελμα ἐπιτηροῦσι.

[67] Δ. Τίς ἐστιν ἡ ἕκτη Ἐντολή;

Μ. Ἕκτη Ἐντολή ἐστιν· Οὐ φονεύσεις.

[68] Δ. Τί ἡ ἕκτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ ἕκτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ, ἵνα ἡμεῖς μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς νομίμης ἰδίαν ἡμῶν ζωὴν καὶ τὴν ἄλλων ἐπιτηρῶμεν.

[69] Δ. Τί ἀπαγορεύεται ἐν τῇ ἕκτῃ Ἐντολῇ;

Μ. Ἡ ἕκτη Ἐντολὴ ἀπαγορεύει τὴν αὐτοχειρίαν· καὶ τὸν πέλας ἀνόμως φονεύειν· καὶ πανοτιοῦν ἐκεῖσε συντείνει.

[70] Δ. Τίς ἐστιν ἡ ἑβδόμη Ἐντολή;

Μ. Ἡ ἑβδόμη Ἐντολή ἐστιν· Οὐ μοιχεύσεις.

71 Δ. Τί ἡ ἑβδόμη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Ἡ ἑβδόμη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ, ἵνα τὴν ἰδίαν ἡμῶν, καὶ τὴν τοῦ πλησίον ἁγνότητα αμίαντον διασώζωμεν, τῷ νοΐ, καὶ τῷ λόγῳ, καὶ τῇ ἀναστροφῇ.

72 Δ. Τί ἐν τῇ ἑβδόμῃ Ἐντολῇ ἀπαγορεύεται;

Μ. Ἡ ἑβδόμη Ἐντολὴ ἀπαγορεύει πάντας τοὺς ωσελγεῖς λογισμοὺς, καὶ λόγους, καὶ πράξεις.

73 Δ. Τίς ἐστιν ἡ ὀγδόη Ἐντολή;

Μ. Ἡ ὀγδόη Ἐντολή ἐστιν· Οὐ κλέψεις.

74 Δ. Τί ὀγδόη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Ὀγδόη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ, τὸ τὰ χρήματα καὶ ἐκτὸς ἀγαθὰ νομίμως προνοεῖσθαι, καὶ ἐπαυξάνειν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων.

75 Δ. Τί ὀγδόη Ἐντολὴ ἀπαγορεύει;

Μ. Ἡ ὀγδόη Ἐντολὴ ἀπαγορεύει πανοτιοῦν τὰ ἴδια ἡμῶν ἢ τὰ τοῦ πλησίον ὑπάρχοντα καὶ ἐκτὸς ἀγαθὰ, ἀδίκως ἐμποδίζει, ἢ γένοιτ' ἂν αὐτοῖς ποτ' ἐμποδών.

76 Δ. Τίς ἐστιν ἡ ἐννάτη Ἐντολή;

Μ. Ἡ ἐννάτη Ἐντολή ἐστιν· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

77 Δ. Τί ἡ ἐννάτη Ἐντολὴ προστάττει ἡμῖν;

Μ. Ἡ ἐννάτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ, τὸ τῇ ἀληθείᾳ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν, καὶ τοῦ πλησίον εὐφημίᾳ ἐπαγωνίζεσθαι· μάλιστα δὲ, ἐν τῷ μαρτυρίαν παρέχεσθαι.

78 Δ. Τί ἐν τῇ ἐννάτῃ Ἐντολῇ ἀπαγορεύεται;

Μ. Ἡ ἐνναται Ἐντολὴ ἀπαγορεύει πανοτιοῦν ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀντικείμενον, ἢ τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν, ἢ τῇ τοῦ πλησίον εὐφημίᾳ ὑβριστικόν.

79 Δ. Τίς ἐστιν ἡ δεκάτη Ἐντολή;

Μ. Ἡ δεκάτη Ἐντολή ἐστιν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὴν οἰκίαν, οὔτε ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

80 Δ. Τί ποτ' ἡ δεκάτη Ἐντολὴ ἀπαιτεῖ;

Μ. Δεκάτη Ἐντολὴ παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ τὸ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι, καὶ αὐτοῖς ἐπαναπαύεσθαι· καὶ πρὸς τὸν πέλας, καὶ πάντα ὅσα αὐτοῦ ἐστιν, ὀρθῶς καὶ εὐμενῶς διατίθεσθαι.

81 Δ. Τί ποτ' ἀπαγορεύεται ἐν τῇ δεκάτῃ Ἐντολῇ;

Μ. Δεκάτη Ἐντολὴ τὸ μεμψιμοιρεῖν ὅλως ἀπαγορεύει· φθονεῖν τε καὶ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῷ τοῦ πλησίον ἀγαθῷ· καὶ ἀτάκτως ὁρμᾶσθαι, καὶ κεχηνέναι πρὸς ὁτιοῦν χρῆμα τοῦ αὐτοῦ.

82 Δ. Μῶν τις τῶν ἀνθρώπων οἷός ἐστι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ ἐς τὸ παντελὲς διαφυλάττειν;

Μ. Οὐδείς, ψιλὸς ἄνθρωπος ὤν, ἀπὸ τοῦ παραπτώματος τοῦ Ἀδὰμ, οὐχ οἷός ἐστιν ἐν τῷδε τῷ βίῳ, τὰ τοῦ Θεοῦ Ἐντάλματα ὁλοτελῶς διαφυλάττειν· ἀλλ' ὁσημέραι τὰ αὐτὰ παραβαίνει, ἐν τῷ νοΐ, καὶ τῷ λόγῳ, καὶ τῷ ἔργῳ.

83 Δ. Μῶν ἅπασαι τοῦ νόμου παραβάσεις τυγχάνουσιν οὖσαι ἐξ ἴσου βδελυραί;

Μ. Ἔνια δῆτα πλημμελήματα ἀφ' ἑαυτῶν, καὶ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας δεινώσεις, βδελυρώτερα, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, τῶν ἄλλων πλημμελημάτων τυγχάνει ὄντα.

84 Δ. Τί δ' ἐστι τὸ ἐπιτίμιον τῇ ἁμαρτίᾳ κατ' ἀξίαν ὀφειλόμενον;

Μ. Τὸ ἐπιτίμιον τῇ ἁμαρτίᾳ κατ' ἀξίαν ὀφειλόμενόν ἐστιν, ὀργὴ καὶ κατάρα τοῦ Θεοῦ· ἅμα μὲν ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἅμα δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

85 Δ. Τί παρ' ἡμῶν ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ ὥσθ' ἡμᾶς διαφυγεῖν τὴν ὀργὴν καὶ κατάραν αὐτοῦ ἡμῖν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὀφειλομένην;

Μ. Ὅπως τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν διὰ τὴν ἁμαρτίαν ὀφειλομένην ἐκφύγωμεν, ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν τὴν πίστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ μετάνοιαν πρὸς ζωήν· καὶ τὸ πάντων

τῶν ἔξωθεν μέσων τῇ χρήσει λιπαρῶς προσκαρτερεῖν, δι' ὧν ὁ Χριστὸς τῶν τῆς ἀπολυτρώσεως χαρισμάτων μεταδίδωσιν ἡμῖν.

[86] Δ. Τί ἐστιν ἡ πίστις εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν;

Μ. Πίστις εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν ἐστιν σωτήριος χάρις, δι' ἧς τὸν αὐτὸν μόνον ἐναγκαλιζόμεθα, καὶ ἀντὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν, τῷ αὐτῷ μόνῳ ἐπαναπαυόμεθα, καθάπερ ἡμῖν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ προσφέρεται.

[87] Δ. Τί ἐστι μετάνοια εἰς ζωήν;

Μ. Ἡ μετάνοια εἰς ζωήν ἐστι σωτήριος χάρις, δι' ἧς ἁμαρτωλὸς διά τὴν ἀληθῆ καὶ βαθεῖαν τῆς ἰδίας αὐτοῦ πονηρίας αἴσθησιν, τῇ καρδίᾳ κατανυγείς, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ εὐσπλαγχνίαν ἐν τῷ Χριστῷ κατανοήσας, καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιλαβόμενος, πρὸς τὴν αὐτοῦ πονηρίαν λυπηρῶς καὶ ἀπεχθῶς ἔχων, τὴν αὐτὴν ἀποστραφείς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεται, καὶ δὴ καὶ πάσῃ σπουδῇ καινὴν ὑπακοὴν διώκει.

[88] Δ. Τίνα δ' ἐστὶ ἔξωθεν μέσα ἢ ὄργανα, οἷς ὁ Χριστὸς χρώμενος, τῶν τῆς ἀπολυτρώσεως χαρισμάτων μεταδίδωσιν ἡμῖν;

Μ. Τὰ ἔξωθεν μέσα, ἢ ὄργανα, τά τε συνήθη, οἷς ὁ Χριστὸς χρώμενος, τῶν τῆς ἀπολυτρώσεως χαρισμάτων μεταδίδωσιν ἡμῖν, ἔστιν αἱ ἱεραὶ διατάξεις αὐτοῦ· μάλιστα δὲ, ὁ λόγος, τὰ μυστήρια, καὶ προσευχή, ἃ μέν γε πάντα πάνυ συμβάλλεται πρὸς τὴν τῶν Ἐκλεκτῶν σωτηρίαν.

[89] Δ. Πῶς ὁ Λόγος ἐνεργὴς γίνεται εἰς τὴν σωτηρίαν;

Μ. Τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀνάγνωσιν, μάλιστα δὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Λόγου, ἐνεργῆ ὄργανα,

ἢ μέσα ἀποδείκνυσι πρὸς ἔλεγχον, καὶ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ πρὸς οἰκοδομὴν αὐτῶν ἐν τῇ ἁγιωσύνῃ, καὶ παραμυθίαν, διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν.

90 Δ. Πῶς ἀναγνωστέος, καὶ ἀκουστέος ἐστὶν ὁ Λόγος, ὥστε πρὸς τὴν σωτηρίαν ἐνεργῆ γενέσθαι;

Μ. Ὅπως ὁ Λόγος ἐνεργὴς ἂν εἴη πρὸς τὴν σωτηρίαν, δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς τῷ αὐτῷ προσέχειν, μετὰ παρασκευῆς τε, καὶ προσευχῆς προϊούσης, καὶ μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης ὑποδέχεσθαι αὐτόν· καὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τὰς καρδίας ἡμῶν θέσθαι, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τὰς ἡμετέρου βίου πράξεις σταθμίζειν.

91 Δ. Πῶς τὰ Μυστήρια ἐνεργῆ μέσα γίνεται πρὸς τὴν σωτηρίαν;

Μ. Τὰ Μυστήρια ἐνεργῆ γίνεται πρὸς τὴν σωτηρίαν, οὐ διὰ τὴν δύναμίν τινα ἐν τοῖς στοιχείοις ἐνυπάρχουσαν· ἢ τῇ διακονοῦντος ἀξίᾳ· ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἐνεργείας ἐν τοῖς αὐτῶν διὰ πίστεως μεταλαμβάνουσιν.

92 Δ. Τί δ' ἐστι Μυστήριον;

Μ. Μυστήριόν ἐστιν ἱερὰ διάταξις ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ κατασταθεῖσα· ἐν ᾧ διὰ σημείων αἰσθητῶν, ὁ Χριστὸς, καὶ τῆς καινῆς διαθήκης χαρίσματα τοῖς πιστοῖς ἐμφάινονται, ἐπισφραγίζονται, καὶ προσοικειοῦνται.

93 Δ. Τίνα ἄττα ἐστὶ τὰ τῆς καινῆς διαθήκης Μυστήρια;

Μ. Τὰ Μυστήρια τῆς καινῆς διαθήκης, ἐστὶ τὸ βάπτισμα καὶ τὸ κυριακὸν δεῖπνον.

94 Δ. Τί δ' ἐστὶ τὸ Βάπτισμα;

Μ. Βάπτισμά ἐστι Μυστήριον, ἐν ᾧ τὸ λουτρὸν τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σημαίνει καὶ ἐπισφραγίζει τὸν Χριστόν· καὶ τὴν τῶν χαρισμάτων τῶν τῆς διαθήκης τῆς χάριτος μετοχήν· καὶ τὴν ἡμετέραν ἐγγύησιν τοῦ ἡμᾶς εἰς τοὺς τοῦ Κυρίου ἀπογράφεσθαι.

95 Δ. Ποταποὺς θέμις ἐστὶ τοῦ βαπτίσματος μετέχειν;

Μ. Οὐ θέμις ἐστί τινα ἔξω τῆς ὁρατῆς ἐκκλησίας βαπτίζεσθαι, πρὶν ἂν αὐτὸν ὁμολογήσασθαι τὴν ἰδίαν πίστιν εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπακοήν· ἀλλὰ μὲν οὖν, χρὴ τὰ βρέφη τῶν τῆς ὁρατῆς ἐκκλησίας μελῶν βαπτίζεσθαι.

96 Δ. Τί δ' ἐστι τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον;

Μ. Τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον Μυστήριόν ἐστιν, ἐν ᾧ, τῇ δόσει, καὶ τῇ λήψει, τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου, κατὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ διαταγὴν ὁ θάνατος αὐτοῦ καταγγέλλεται· καὶ οἱ ἀξίως μεταλαμβάνοντες, οὐ μέντοι σωματικῶς καὶ σαρκικῶς, ἀλλὰ διὰ πίστεως, τοῦ σώματος, καὶ τοῦ αἵματος μετέχουσι, καὶ μὲν δὴ καὶ ἁπάντων αὐτοῦ χαρισμάτων, εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν διατροφὴν, καὶ τὴν ἐν τῇ χάριτι προκοπήν.

97 Δ. Τί ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου μετέχειν βουλομένων;

Μ. Παρὰ τῶν τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου ἀξίως μετέχειν βουλομένων, ἀπαιτεῖται· τὸ, δοκιμάζειν ἑαυτοὺς περὶ τῆς ἰδίας συνέσεως ἐν τῷ διακρίνειν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· περὶ τῆς πίστεως, τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διατρέφεσθαι· μετανοίας πέρι, καὶ ἀγάπης, καὶ καινῆς ὑπακοῆς· μήποτ' ἀναξίως προσελθόντες, κρίμα ἑαυτοῖς ἐσθίωσι καὶ πίωσι.

98 Δ. Τί ἐστιν ἡ Προσευχή;

Μ. Προσευχή ἐστι προσφορὰ τῶν αἰτημάτων

ἡμῶν μόνῳ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν, κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, πραγμάτων, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ· σὺν τῇ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν ὁμολογίᾳ· καὶ εὐχαριστηρίῳ ἐπιγνώσει τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ.

99 Δ. Τίνα τοῦ προσεύχεσθαι κανόνα προὔθηκεν ἡμῖν ὁ Θεός;

Μ. Πᾶσα ἱερὰ Γραφὴ χρησίμως ἔχει πρὸς τὸ ὁδηγεῖν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς προσευχῆς· ἀλλὰ μὲν ὁ ἐξαίρετος κανὼν οἷος κατευθύνειν ἡμᾶς ἐν τῷ προσεύχεσθαί ἐστιν, οὗτος ὁ τύπος, ὃν ὁ Χριστὸς τοὺς ἰδίους μαθητὰς ἐδίδαξε, ἀπανταχοῦ λεγόμενος ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

100 Δ. Τί διδάσκει ἡμᾶς τὸ τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς προοίμιον;

Μ. Τὸ προοίμιον τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς, δηλονότι, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· παιδεύει ἡμᾶς προσεύχεσθαι τῷ Θεῷ μετὰ πάσης Θεοσεβοῦς εὐλαβείας, καὶ πεποιθήσεως, ὡς παιδία τῷ πατρὶ δυναμένῳ, ἅμα καὶ προθύμῳ βοηθῆσαι ἡμῖν· καὶ τοὺς ἄλλους συνεύχεσθαι, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων προσεύχεσθαι.

101 Δ. Τί παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐχόμεθα ἐν τῷ πρώτῳ αἰτήματι;

Μ. Ἐν τῷ πρώτῳ αἰτήματι· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· εὐχόμεθα παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐνδυναμώσῃ ἡμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους, ὥστε δοξάζωμεν αὐτὸν, ἐν πᾶσι, δι' ὧν ἑαυτὸν γνωρίζει· καὶ ἵνα ἀξιώσῃ ἅπαντα πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δόξαν διευθύνειν.

102 Δ. Τί ἐν τῷ δευτέρῳ;

Μ. Ἐν τῷ δευτέρῳ αἰτήματι· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· εὐχόμεθα, ἵν' ἡ βασιλεία τοῦ Σατανᾶ παντελῶς ἀνατρέπηται· καὶ ἡ βασιλεία τῆς Χάριτος

ὑλωθῇ, καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀφίκηται· καὶ ὅπως ἡμεῖς σὺν τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν αὐτὴν μεθιστώμεθα, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ φρουρώμεθα· καὶ ἵνα ἡ βασιλεία τῆς δόξης ἔρχηται ταχύ.

103 Δ. Τί ἐν τῷ τρίτῳ;

Μ. Ἐν τῷ τρίτῳ αἰτήματι· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Θεὸς τῇ χάριτι αὐτοῦ οὕτως ἡμᾶς συνετίσῃ, καὶ προθυμίαν ἐν ἡμῖν ἐνεργήσῃ, ὥσθ' ἡμᾶς τὸ θέλημα αὐτοῦ συνιέναι, καὶ πάντη πάντως αὐτῷ πείσεσθαι, καθάπερ οἱ ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ.

104 Δ. Τί ἐν τῷ τετάρτῳ;

Μ. Ἐν τῷ τετάρτῳ· Τον ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· εὐχόμεθα, τῷ Θεῷ, ὅπως τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, τῶν καθ' ἡμέραν, ἐπιτηδείων, ἱκανῆς καὶ ἀρκούσης μερίδος ἡμῖν προῖκα μεταδιδοίη· καὶ ἅμ' αὐτοῖς, τῆς ἀπ' αὐτοῦ εὐλογίας μετασχῶμεν.

105 Δ. Τί ἐν τῷ πέμπτῳ εὐχόμεθα;

Μ. Ἐν τῷ πέμπτῳ, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλήταις ἡμῶν· εὐχόμεθα, ἵνα διὰ τὸν Χριστὸν, συγγνώμην ἡμῖν δωρεὰν χαρίσηται· ὅ, τι τοσούτῳ μᾶλλον αἰτεῖν θαῤῥοῦμεν, ἐπειδὴ, τῇ αὐτοῦ χάριτι ἡμεῖς αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ ψυχῆς συγγνῶναι ἐνδυναμούμεθα.

106 Δ. Τί ἐν τῷ ἕκτῳ αἰτήματι δεόμεθα τοῦ Θεοῦ;

Μ. Ἐν τῷ ἕκτῳ αἰτήματι· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· δεόμεθα, ὅπως ὁ Θεὸς, ἥπερ οὕτως ἡμᾶς ἀπειράστους φρουρῶν προφθάσῃ· ἥπερ ὑποστηρίσῃ, καὶ ῥύσηται πειραζομένους.

107 Δ. Τί Προσευχῆς τῆς Κυριακῆς ἐπίλογος νουθετεῖ ἡμᾶς;

Μ. Ὁ προσευχῆς τῆς Κυριακῆς ἐπίλογος, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν· νουθετεῖ ἡμᾶς ἐν τῷ προσεύχεσθαι, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μόνου τὸ θάρσος λαβεῖν· καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν, εὐλογεῖν, καὶ μεγαλύνειν αὐτόν· καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν δύναμιν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῷ μόνῳ περιάπτειν. Καὶ ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ τῆς ἡμετέρας ἐπιποθήσεως, καὶ πεποιθήσεως εἰσακουσθήσεσθαι ἡμᾶς, τοῦτο τὸ ῥημάτιον, ἐπιφωνοῦντες, λέγομεν, Ἀμήν.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

CATECHISMUS MINOR;

IN LINGUAM LATINUM.

CATECHISMUS MINOR,

IN

CONVENTU THEOLOGORUM WESTMONASTERIENSI

ELABORATUS.

CATECHISMUS MINOR.

1 Præceptor. Quis hominis finis est præcipuus ?

Discipulus. Præcipuus hominis finis est, Deum glorificare eodemque frui in æternum.

2 P. Quam nobis regulam dedit Deus qua nos ad ejus glorificationem ac fruitionem dirigamur ?

D. Verbum Dei, quod Scripturis Veteris ac Novi Testamenti comprehenditur, est unica regula, qua nos ad ejus glorificationem ac fruitionem dirigamur.

3 P. Quid est quod Scripturæ præcipue docent ?

D. Duo imprimis sunt quæ Scripturæ docent, quid homini de Deo sit credendum, quidque officii exigat ab homine Deus.

4 P. Quid est Deus ?

D. Deus est Spiritus, essentia, sapientia, potentia, sanctitate, justitia, bonitate ac veritate, infinitus, æternus et immutabilis.

5 P. Suntne plures uno Deo ?

D. Unus est unicusque, vivens ille verusque Deus.

6 P. Quot sunt personæ in Deitate ?

D. In Deitate personæ tres sunt, Pater, Filius ac Spiritus Sanctus ; suntque hæ tres personæ Deus unus, substantia eadem, potentia ac gloria coæquales.

7 P. Quid sunt decreta Dei ?

D. Decreta Dei sunt æternum ejus propositum secundum voluntatis suæ consilium, quo quicquid unquam evenit propter suam ipsius gloriam præordinavit.

8 P. Quomodo decreta sua exsequitur Deus ?

D. Deus exsequitur decreta sua creationis operibus ac providentiæ.

9 P. Quid est opus creationis ?

D. Opus creationis est quo Deus per verbum potentiæ suæ omnia sex dierum spatio ex nihilo condidit, atque omnia quidem valde bona.

10 P. Qualem creavit Deus hominem ?

D. Deus hominem creavit marem ac fœminam, juxta suam ipsius imaginem, in cognitione, justitia, ac sanctitate, dominium habentem in creaturas.

11 P. Quænam sunt opera Divinæ Providentiæ ?

D. Providentiæ Divinæ opera sunt sanctissmia Dei, sapientissima, potentissimaque, creaturarum suarum omnium, earumque actionum, conservatio et gubernatio.

12 P. Quem peculiarem providentiæ suæ actum exercebat Deus circa hominem in statu creationis suæ existentem ?

D. Quum Deus hominem condidisset, inibat cum illo fœdus vitæ, sub conditione perfectæ obedientiæ, esu de arbore scientiæ boni malique sub pœna mortis eidem interdicens.

13 P. An primi nostri parentes in quo creati fuerunt statu perstitere ?

D. Primi parentes nostri, voluntatis suæ libertati permissi, peccando in Deum statu in quo creati fuerant exciderunt.

14 P. Quid est peccatum ?

D. Peccatum est defectus quilibet conformitatis cum lege Divina, seu quævis ejusdem transgressio.

15 P. Quodnam erat peccatum istud quo primi parentes statu in quo creati fuerant exciderunt ?

D. Peccatum istud, quo primi parentes statu in quo creati fuerant exciderunt, erat comestio fructus interdicti.

16 P. Totumne genus humanum cecidit in prima Adami transgressione ?

D. Quandoquidem fœdus cum Adamo ictum fuerat non suo tantum sed et posterorum suorum nomine; exinde factum est ut totum genus humanum, ab illo generatione ordinaria procreatum, in eo pecca-

verit,cumque eo ceciderit,in prima ejus transgressione.

17 P. In quem statum præcipitavit lapsus iste humanum genus ?

D. Lapsus iste humanum genus in statum peccati ac miseriæ præcipitavit.

18 P. In quo consistit status illius in quem lapsus est homo peccaminositas ?

D. Status in quem lapsus est homo peccaminositas consistit in reatu primi illius peccati quod Adamus admisit, in defectu originalis justitiæ, totiusque naturæ ejus corruptione, quod Peccatum Originale vulgo dicitur, una cum omnibus peccatis actualibus exinde profluentibus.

19 P. Quæ miseria est illius status in quem homo lapsus est ?

D. Universum genus humanum lapsu suo communionem cum Deo perdidit, sub ira ejus et maledictione est constitutum, adeoque cunctis hujus vitæ miseriis, ipsi morti, infernique cruciatibus in æternum est obnoxium.

20 P. An Deus humanum genus universum in statu peccati ac miseriæ periturum dereliquit ?

D. Deus, quum ex mero suo beneplacito nonnullos ad vitam æternam ab omni retro aeternitate elegisset, fœdus gratiæ iniit, se nempe liberaturum eos e statu peccati ac miseriæ, atque in statum salutis per Redemptorem translaturum.

21 P. Quis est Redemptor electorum Dei ?

D. Dominus Jesus Christus est electorum Dei Redemptor unicus, qui æternus Dei filius quum esset, factus est homo; adeoque fuit, est, eritque Θεανθρωπος, e naturis duabus distinctis persona unica in sempiternum.

22 P. Quomodo autem Christus, filius Dei quum esset, factus est homo?

D. Christus Filius Dei factus est homo, dum corpus verum, animamque rationalem, assumserit sibi, vi Spiritus Sancti in utero eque substantia virginis Mariæ conceptus, et ex eadem natus, immunis tamen a peccato.

23 P. Quæ munera Christus, ut Redemptor noster, obit?

D. Christus quatenus Redemptor noster obit munera Prophetæ, Sacerdotis ac Regis, cum in humiliationis tum in exaltationis suæ statu.

24 P. Quomodo Prophetæ munere defungitur Christus?

D. Christus defungitur Prophetæ munere, voluntatem Dei in salutem nostram nobis per verbum suum Spiritumque revelando.

25 P. Qua ratione exsequitur Christus munus Sacerdotale?

D. Christus exsequitur Sacerdotale munus, semet ipsum semel in sacrificium offerendo, quo justitiæ divinæ satisfaceret, nosque Deo conciliaret, prout etiam perpetuo pro nobis intercedendo.

26 P. Quomodo exsequitur Christus munus Regium?

D. Christus exsequitur munus Regium, nos sibi

subjugando, nos gubernando tuendoque, ut etiam hostes suos nostrosque coercendo ac debellando.

27 P. In quo constitit Christi humiliatio ?

D. Humiliatio Christi in eo constitit, quod fuerit natus, et quidem humili conditione, factus sub lege, quodque vitæ hujus miserias, iram Dei, mortemque crucis execrabilem subierit; quod sepultus fuerit, et sub potestate mortis aliquamdiu commoratus.

28 P. In quo consistit Christi exaltatio ?

D. Exaltatio Christi consistit in resurrectione ejus a mortuis tertio die, ascensu in cœlum, sessione ad dexteram Dei Patris, et adventu ejus ad mundum judicandum die novissimo.

29 P. Qua ratione participes efficimur redemptionis per Christum acquisitæ ?

D. Redemptionis per Christum acquisitæ participes efficimur ejusdem nobis efficaci per Spiritum ejus Sanctum applicatione.

30 P. Quomodo nobis applicat Spiritus redemptionem per Christum acquisitam ?

D. Spiritus nobis applicat redemptionem per Christum acquisitam, fidem in nobis efficiendo, ac per eandem nos Christo in vocatione nostra efficaci uniendo.

31 P. Quid est vocatio efficax ?

D. Vocatio efficax est Spiritus Dei opus, quo nos miseriæ nostræ arguens, mentes nostras cognitione

Christi illuminans, voluntates nostras renovans, prorsus nobis persuadet, et vires sufficit, ut Jesum Christum amplectamur, gratuito nobis oblatum in Evangelio.

32 P. Quænam beneficia in hac vita consequuntur ii qui sunt vocati efficaciter ?

D. Qui vocati sunt efficaciter, justificationem adoptionem et sanctificationem in hac vita consequuntur, una cum omnibus iis beneficiis quæcunque solent in hac vita comitari illas, aut ab iisdem promanare.

33 P. Quid est justificatio ?

D. Justificatio est actus gratiæ Dei gratuitæ, quo peccata nobis condonat omnia, nosque tanquam justos in conspectu suo accipit, propter solam Christi justitiam nobis imputatam, et per fidem tantum apprehensam.

34 P. Quid est adoptio ?

D. Adoptio est actus gratiæ Dei gratuitæ, quo in numerum recipimur ac jus obtinemus ad omnia privilegia filiorum Dei.

35 P. Quid est sanctificatio ?

D. Sanctificatio est opus gratiæ Dei gratuitæ, quo in toto homine secundum imaginem Dei renovamur, et potentes efficimur, qui magis indies magisque peccato quidem moriamur, justitiæ autem vivamus.

36 P. Quænam sunt illa beneficia quæ justificatio-

nem, adoptionem, et sanctificationem, in hac vita vel comitantur, vel ab eis promanant ?

D. Quæ justificationem, adoptionem, ac sanctificationem, in hac vita, vel comitantur, vel ab eis promanant beneficia, sunt certitudo amoris Dei, pax conscientiæ, gaudium in Spiritu Sancto, gratiæ incrementum, in eaque ad finem usque perseverantia.

37 P. Quænam a Christo beneficia in morte percipiunt fideles ?

D. Animæ fidelium in morte fiunt perfecte sanctæ, ac protinus in gloriam transferuntur; corpora vero, usque Christo unita, in sepulchris ad resurrectionem usque quiescunt.

38 P. Quæ tandem beneficia a Christo percipiunt fideles in resurrectione ?

D. In resurrectione fideles suscitati in gloria palam agnoscentur et absolventur in die judicii, fientque perfecte beati plena Dei, in omne æternum, fruitione.

39 P. Quid autem officii et observantiæ ab homine exposcit Deus ?

D. Officium quod ab homine Deus exposcit est obedientia voluntati ejus revelatæ exhibenda.

40 P. Quid homini primum revelavit Deus quod foret ipsi obedientiæ regula ?

D. Obedientiæ regula, quam Deus homini primum revelavit, erat lex moralis.

41 P. Ubinam summatim comprehenditur lex moralis ?

D. Lex moralis summatim comprehenditur in Decalogo.

42 P. Dic quænam sit decalogi summa ?

D. Summa decalogi est, ut Dominum Deum nostrum toto corde, tota anima, tota mente, totisque viribus nostris diligamus ; proximum vero nostrum sicut nosmet ipsos.

43 P. Quænam est decalogi præfatio ?

D. Decalogi præfatio hisce verbis continetur, Ego sum Dominus Deus tuus, qui te eduxi e terra Ægypti, e domo servitutis.

44 P. Quid nos edocet decalogi præfatio ?

D. Decalogi præfatio nos docet, quoniam Deus est Dominus, nosterque Deus ac Redemptor, ea propter nos teneri præcepta ejus omnia observare.

45 P. Quodnam est mandatum primum ?

D. Mandatum primum est, Non habebis Deos alios coram me.

46 P. In mandato primo quid exigitur ?

D. In mandato primo exigitur ut Jehovam esse unicum illum verumque Deum, Deumque nostrum, cognoscamus simul et agnoscamus, atque ut talem colamus, ac glorificemus.

47 P. Quid est prohibitum mandato primo ?

D. In primo mandato prohibetur veri Dei abnegatio, neglectusque ipsum tanquam Deum, Deumque nostrum, colendi ac glorificandi; prout etiam cultum ac gloriam, illi soli debita, alii cuivis tribuere aut exhibere.

48 P. Quid imprimis docemur verbis istis mandati primi (Coram Me) ?

D. Verba isthæc (Coram Me) in mandato primo nos decent, Deum, qui omnia intuetur, peccatum alium habendi. Deum cum imprimis advertere, tum vero eodem offendi plurimum.

49 P. Quodnam est præceptum secundum ?

D. Secundum præceptum est, Non facies tibi imaginem quamvis sculptilem, aut similitudinem rei cujusvis quæ est in cœlis superne, aut inferius in terris, aut in aquis infra terram ; non incurvabis te iis, nec eis servies : siquidem ego, Dominus Deus tuus, Deus sum zelotypus, visitans iniquitates patrum in filios ad tertiam usque quartamque progeniem osorum mei, exhibens vero misericordiam ad millenas usque

diligentium me, ac mandata mea observantium.

50 P. Quid exigitur in secundo præcepto ?

D. Præceptum secundum exigit, ut cultus omnes et instituta religionis, quæcunque Deus in verbo suo constituit, excipiamus, observemus, pura denique et integra custodiamus.

51 P. Quid est quod in secundo præcepto prohibetur ?

D. Secundum præceptum interdicit nobis cultu Dei per simulacra; aut alia ratione quaviscunque quam in verbo suo Deus non præscripsit.

52 P. Quænam sunt rationes præcepto secundo annexæ ?

D. Rationes, secundo præcepto annexæ, sunt, supremum Dei in nos dominium, illius jus in nos peculiare, zelusque quo suum ipsius cultum prosequitur.

53 P. Quodnam est tertium mandatum ?

D. Mandatum tertium sic habetur, Nomen Domini Dei tui inaniter non usurpabis; non enim eum pro insonte habebit Dominus, qui nomen ejus inaniter adhibuerit.

54 P. Quid exigitur in mandato tertio ?

D. Mandatum tertium exigit ut Dei nomina, titulos, attributa, instituta, verba, operaque, sancte summaque cum reverentia adhibeamus.

55 P. Quid prohibetur mandato tertio ?

D. Mandatum tertium prohibet rei cujusvis, qua Deus se notum facit, profanationem et abusum.

56 P. Quænam est ratio subnexa mandato tertio ?

D. Ratio, mandato tertio subnexa, est, quod, licet hujus præcepti violatores ab hominibus quandoque nil supplicii ferant, nihilominus tamen Dominus Deus noster eos justum ejus judicium neutiquam patietur subterfugere.

57 P. Recita mandatum quartum ?

D. Mandati quarti verba sunt isthæc, Memineris diem Sabbati ut sanctifices eum; sex diebus operaberis et facies omne opus tuum, septimus vero dies Sabbatum est Domini Dei tui, opus in eo nullum facies, tu, neque filius tuus, neque filia tua, nec servus tuus, nec ancilla tua, neque jumentum tuum, nec hospes tuus quicunque intra portas tuas commoratur: Nam sex diebus perfecit Dominus cœlum terramque, mare, et quicquid in illis continetur, septimo vero die requievit; quamobrem benedixit Dominus diei sabbati, eumque sanctificavit.

58 P. Quid a nobis exigit mandatum quartum ?

D. Quartum mandatum a nobis exigit, ut statutum illud tempus quod in verbo suo designavit Deus sanctum ei observemus, integrum nempe Diem e septenis unum in sanctum illi sabbatum celebrandum.

59 P. E septenis autem quem diem sabbato hebdomadario designavit Deus ?

D. Deus hebdomadario sabbato designavit septimum diem hebdomadæ ab initio mundi usque ad Christi resurrectionem, exinde vero ad finem usque mundi duraturum, diem septimanæ primum, quod est sabbatum Christianum.

60 P. Quomodo est sabbatum sanctificandum ?

D. Sabbatum est sanctificandum diem illum integrum sancte quiescendo, etiam ab negotiis et recreationibus mundanis, aliis quidem diebus haud illicitis, totumque illud temporis, præterquam quod operibus necessitatis ac misericordiæ insumendum fuerit, cultus divini exercitiis publicis privatisque impendendo.

61 P. Quid prohibetur in mandato quarto ?

D. Mandatum quartum prohibet officiorum, quæ inibi requiruntur, cum omissionem tum præstationem negligentem, prout etiam ejus diei profanationem

qualemcunque, sive illum otiose consumendo, sive quod in se peccatum est faciendo, seu denique, circa mundana negotia vel recreationes, cogitationibus, dictis, factisve non necessariis.

62 P. Quænam sunt quarto præcepto rationes annexæ ?

D. Rationes, quarto præcepto annexæ, sunt istiusmodi; quoniam e septimana qualibet sex dies concesserit nobis Deus nostris ipsorum negotiis insumendos; quoniam in septimo jus sibi vendicat peculiare; quoniam Deus exemplo suo nobis præivit, ac diei sabbati benedixit.

63 P. Quodnam est præceptum quintum ?

D. Quintum præceptum est hujusmodi: Honora patrem tuum, ac matrem tuam, ut prolongentur dies tui in terra illa quam tibi largitur Dominus Deus tuus.

64 P. Quid est quod jubemur mandato quinto ?

D. Mandatum quintum nos jubet honorem conservare et officia persolvere unicuique, pro ratione ordinis ac relationis in quibus fuerit, exhibendà, seu superior nobis sit, sive inferior, sive denique æqualis.

65 P. Quid est quod mandatum quintum vetat ?

D. Quintum mandatum vetat honorem officiumque, singulis debitum pro ratione ordinis ac relationis in quibus fuerint, aut negligere, aut adversus ea quicquam machinari.

66 P. Quæ ratio subnectitur quinto præcepto ?

D. Ratio, quinto præcepto subnexa, est promissio longævitatis prosperitatisque, quatenus nempe Dei gloriæ ipsorumque conducant utilitati, omnibus facta hoc præceptum observantibus.

67 P. Quodnam est mandatum sextum ?

D. Mandatum sextum hisce verbis comprehenditur; Non occides.

68 P. Quid a nobis exigit mandatum sextum ?

D. Exigit a nobis mandatum sextum ut vitam, cum nostram tum aliorum, honestis quibuscunque rationibus tueamur.

69 P. Quid prohibet sextum mandatum ?

D. Sextum mandatum prohibet vitam nobismet ipsis aut injuste proximo adimere, aut quidvis quod eo tendat agere.

70 P. Quodnam est mandatum septimum ?

D. Mandatum septimum hæc verba complectuntur; Non mœchaberis.

71 P. Quid exigitur mandato septimo ?

D. Mandatum septimum exigit ut tam nostram quam proximorum castitatem animo, sermone, gestuque conservemus.

72 P. Quid prohibetur mandato septimo ?

D. Septimum mandatum prohibet cogitationes, sermones, actionesque omnes impudicas.

73 P. Quodnam est præceptum octavum ?

D. Præceptum octavum hoc est; Non furaberis.

74 P. Mandatum octavum quid a nobis exigit ?

D. Octavum mandatum a nobis exigit, ut facultates ac rem externam nostri aliorumque procuremus ac promoveamus.

75 P. In octavo præcepto quid prohibetur ?

D. Octavum mandatum prohibet quicquid nostris aut proximorum nostrorum opibus rebusque externis injusto aut sit aut esse possit impedimento.

76 P. Quodnam est præceptum nonum ?

D. Præceptum nonum sic se habet; Non eris adversus proximum tuum testis mendax.

77 P. Quid a nobis exigit præceptum nonum ?

D. Præceptum nonum id a nobis exigit ut veritatem inter homines mutuo, utque bonum nomen et existimationem cum nostri tum proximorum nostrorum conservemus ac promoveamus, cum primis vero in ferendo testimonio.

78 P. Quid prohibetur nono præcepto ?

D. Nonum præceptum prohibet quicquid est aut veritati inimicum, aut existimationi cum nostri vel proximorum nostrorum injurium.

79 P. Quodnam est mandatum decimum ?

D. Mandatum decimum hæc verba exhibent; Non concupisces proximi tui domum, non concupisces proximi tui uxorem, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, neque aliud denique quicquam quod est proximi tui.

80 P. In decimo præcepto quid exigitur ?

D. Præceptum decimum exigit ut sorti nostræ plene acquiescamus,utque in proximum et quæcunque sunt ejus debite benevoleque afficiamur.

81 P. Quæ prohibentur decimo mandato ?

D. Mandatum decimum prohibet rerum nostrarum displicentiam, invidiam ac dolorem ob bonum proximi, una cum animi nostri motibus et affectionibus circa ea quæ proximi sunt inordinatis quibuscunque.

82 P. Quisquamne potis est mandata Dei perfecte observare ?

D. Post lapsum nemo est, humana tantum natura constans, qui mandata Dei perfecte in hac vita implere possit, quo minus ea quotidie tum cogitatione tum dictis factisque violet.

83 P. An sunt omnes violationes legis ex æquo graves ?

D. Peccata sunt nonnulla aliis, cum sua natura tum propter varias eorum aggravationes, in conspectu Dei graviora.

84 P. Quid est quod meretur peccatum unumquodque ?

D. Unumquodque peccatum iram Dei meretur ac maledictionem, cum in vita præsenti tum in futura.

85 P. Quid exigit a nobis Deus, quo nobis ob peccatum debitam iram ejus ac maledictionem effugiamus ?

D. Quo iram Dei ac maledictionem ob peccatum nobis debitam effugiamus, exigit a nobis Deus fidem

in Jesum Christum, resipiscentiam ad vitam, una cum usu mediorum omnium externorum diligenti, quibus Christus nobis communicat redemptionis suæ beneficia.

86 P. Quid est fides in Jesum Christum ?

D. Fides in Jesum Christum est gratia salvifica, qua illum recipimus, eoque solo nitimur ut salvi simus, prout ille nobis offertur in evangelio.

87 P. Quid est resipiscentia ad vitam ?

D. Resipiscentia ad vitam est gratia salvifica, qua peccator, e vero peccati sui sensu, et apprehensione divinæ in Christo misericordiæ, dolens ac perosus peccatum suum ab illo ad Deum convertitur, cum novæ obedientiæ pleno proposito et conatu.

88 P. Quænam sunt externa media, quibus Christus nobis communicat redemptionis suæ beneficia ?

D. Media externa et ordinaria, quibus Christus nobis communicat redemptionis suæ beneficia, sunt ejus instituta, verbum præsertim, sacramenta, et oratio; quæ quidem omnia redduntur efficacia ad salutem.

89 P. Qua ratione fit verbum efficax ad salutem ?

D. Spiritus Dei lectionem verbi, præcipue vero prædicationem ejus, reddit medium efficax convincendi,

convertendique peccatores, eosdemque in sanctimonia et consolatione ædificandi per fidem ad salutem.

90 P. Quomodo legi debet et audiri verbum ut evadat efficax ad salutem ?

D. Quo verbum evadat efficax ad salutem, debemus ei cum præparatione et oratione diligenter attendere, idemque fide excipere et amore, in animis nostris recondere, et in vita nostra exprimere.

91 P. Quomodo evadunt sacramenta media efficacia ad salutem ?

D. Sacramenta evadunt efficacia ad salutem media, non ulla in ipsis vi nec in eo qui illa administrat, verum Christi solummodo benedictione, ac Spiritus ejus in iis qui illa per fidem recipiunt operatione.

92 P. Quid est sacramentum ?

D. Sacramentum est ordinatio sacra a Christo instituta, in qua fidelibus per signa in sensus incurrentia Christus novique fœderis beneficia repræsentantur, obsignantur et applicantur.

93 P. Quænam sunt sacramenta Novi Testamenti ?

D. Sacramenta Novi Testamenti sunt Baptismus, ac Cœna Domini.

94 P. Quid est Baptismus ?

D. Baptismus est sacramentum, in quo ablutio per aquam, in nomine Patris, ac Filii, ac Spiritus

Sancti, nostram in Christum insitionem, ut et beneficiorum fœderis gratiæ participationem, pactumque nostrum, nempe Domini futuros esse totos, significat obsignatque.

95 P. Quibus est Baptismus administrandus ?

D. Baptismus non est administrandus quibusquam extra ecclesiam visibilem constitutis, donec se in Christum credere eique obedientes fore professi fuerint; verum infantes eorum qui membra sunt Ecclesiæ visibilis sunt baptizandi.

96 P. Quid est Cœna Domini ?

D. Cœna Domini est sacramentum, in quo pane ac vino secundum Christi institutum datis acceptisque, mors ejus ostenditur; quæ qui digne participant, corporis ejus et sanguinis, non quidem corporeo et carnali modo, verum per fidem, fiunt participes, omniumque ipsius beneficiorum, ad nutritionem suam spiritualem, suumque in gratia incrementum.

97 P. Ut digne quis participet cœnam Dominicam quid requiritur ?

D. Qui cœnam Dominicam digne cupiunt participare, requiritur ut semet examinent, cum de cognitione sua, qua corpus Domini valeant discernere, tum de fide sua, qua vescantur ipso, tum etiam de resipiscentia sua, amore, et obedientia nova ; ne forte, indigni si advenerint, judicium edant bibantque sibimet ipsis.

98 P. Quid est precatio ?

D. Precatio est qua petitiones nostras pro rebus divinæ voluntati congruis offerimus Deo, in nomine

Christi, una cum peccatorum nostrorum confessione, et grata beneficiorum ejus agnitione.

99 P. Quam nobis regulam præscripsit Deus precibus nostris dirigendis ?

D. Totum Dei verbum utile est nobis in oratione dirigendis ; specialis vero directionis norma est illa orationis formula quam discipulos suos edocuit Christus, Oratio Dominica quæ vulgo dicitur.

100 P. Quid nos docet orationis dominicæ præfatio?

D. Orationis Dominicæ præfatio, nempe, Pater noster qui es in cœlis, nos docet accedere ad Deum cum omni sancta reverentia et confidentia, tanquam filios ad patrem, qui et potis est et paratus nobis opitulari; prout etiam cum aliis atque pro aliis orare.

101 P. Quid est quod oramus in petitione prima ?

D. In petitione prima, scil., Sanctificetur nomen tuum, oramus ut efficere velit Deus, ut eum nos aliique, in eis quibuscunque se notum nobis facit, glorificare valeamus, atque ad suam ipsius gloriam omnia dirigere velit ac disponere.

102 P. Quid petimus in secunda petitione ?

D. In petitione secunda, quæ hujusmodi est, Adveniat regnum tuum, petimus ut destruatur regnum Satanæ, gratiæ vero regnum ut promoveatur, ut

nos aliique in eo simus cum constituti, tum conservati ne excidamus, utque regnum gloriæ velit Deus adproperare.

103 P. In petitione tertia quid precamur ?

D. In petitione tertia, scil. hisce verbis, Fiat voluntas tua in terris sicut in cœlis, precamur ut efficere velit Deus, ut nos per gratiam voluntatem ejus tum cognoscere, tum ei in omnibus obtemperare, et nos submittere, id quod in cœlis faciunt Angeli, et valeamus et velimus.

104 P. Quid oramus in petitione quarta ?

D. In quarta petitione, quæ sic habetur, Panem nostrum quotidianum da nobis hodie, oramus ut e donatione Dei gratuita bonorum quæ hujus vitæ sunt portionem idoneam obtineamus, ejusque una cum iis benedictione perfruamur.

105 P. Quid precamur in petitione quinta ?

D. In petitione quinta, cujus verba sunt, Ac remitte nobis debita nostra sicut nos remittimus debitoribus nostris, precamur ut Deus peccata nostra omnia gratis velit propter Christum condonare, quod quidem ut petamus eo magis animus nobis sit, quod aliis condonare gratia ipsius auxiliante valeamus.

106 P. Quid petimus in sexta petitione ?

D. In petitione sexta, quam hæc verba complectuntur, Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos a malo, oramus ut velit nos Deus aut immunes a tentatione ad peccatum conservare, aut certe tentatos suffulcire ac liberare.

107 P. Quid nos docet orationes Dominicæ conclusio ?

D. Orationes Dominicæ conclusio, Quia tuum est regnum, potentia et gloria in secula, Amen, nos docet animos ac confidentiam nobis in orando a solo Deo derivare, eumque in precibus nostris laudare, regnum ei, potentiam, ac gloriam tribuendo; quoque desiderium nostrum testemur, et exauditionis confidentiam, dicimus, Amen.

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

כתאב תעלים לאולאד צע׳אר :

---

1 מ. מא הי ע׳אית אלאנסאן אלעטמי ?

ת. אן ע׳אית אלאנסאן אלעטמי הי אן ימגד אללה ויתמתע בה אלי אלאבד :

2 מ. מא הו אלקאנון אלדי אעטאנא אנאה אללה ליעלמנא כיף נמגדה ונתמתע בה ?

ת. אן כלאם אללה אלמוגוד פי אלכתב אלמקדסת אעני כתב אלעהד אלקדים ואלעהד אלגדיד הי אלקאנון אלוחיד אלדי יעלמנא בה אללה כיף נמגדה ונתמתע בה :

3 מ. מאדא תעלמנא אלכתב אלמקדסת ע׳אלבא ?

ת. אן אלכתב אלמקדסת ע׳אלבא תעלמנא מא יגב עלי אלאנסאן אעתקאדה פי צפאת אללה ומא הי אלואגבאת אלתי אלזם אללה אלאנסאן בהא :

4 מ. מא הו אללה ?

ת. אללה רוח ע׳יר מחדוד אזלי ע׳יר מתע׳יר פי כונה וחכמתה וקדרתה וקראסתה ועדלה ונודתה וחקה :

5 מ. הל יוגד אכתר מן אלה ואחד ?

ת. אנה יוגד אלה ואחד פקט והו אלאלה אלחי אלחקיקי :

6 מ. כם אקנומא פי אללאהות ?

ת. אן פי אללאהות תלתת אקאנים והי אלאב ואלאבן ואלרוח אלקרם והולא אלתלתת אלה ואחד פי אלגוהר מתסאוון פי אלקדרת ואלמגד :

7 מ. מא הו קצא אללה ?

ת. אן קצא אללה הו חכמה אלאזלי חסב ראי משיתה אלדי בה רתב בסאבק עלמה לאגל מגדה כל מא יחדת :

8 מ. כיף יגרי אללה קצאה ?

ת. אן אללה יגרי קצאה פי אעמאל אלחליקת וענאיתה בהא :

9 מ. מא הו עמל אלחליקת ?

ת. עמל אלחליקת הו דלך אלעמל אלדי בה אבדע אללה גמיע אלכאינאת מן אלעדם בכלמת קדרתה פי סתת איאם והי פי עאית אלחסן :

10 מ. כיף חלק אללה אלאנסאן ?

ת. אן אללה חלק אלאנסאן דכרא ואנתי עלי צורתה תעאלי פי אלמערפת ואלבר ואלקדאסת יאעמאה סלטאנא עלי אלחליקת :

11 מ. מא הי אעמאל אלעבאית אלאלהית?

ת. אן אעמאל אלעבאית אלאלהית הי חפטה תעאלי גמיע חלאיקה וסיאסתה להם ולאעמאלהם בקראסת וחכמת וקדרת :

2 מ. מא הי אלעבאית אלחצוצית אלתי אסתעמלהא אללה נחו אלאנסאן פי אלחאלת אלתי חלק עליהא?

ת. אן אללה למא חלק אלאנסאן עאהדה עהד אלחיות בשרט אן ימיעה טאעת כאמלת ונהאה ען אלאכל מן שגרת עלם אלחיר ואלשר לילא ימות :

13 מ. הל אסתמר אבואנא אלאולאן עלי אלחאלת אלתי חלקא פיהא?

ת. אן אבוינא אלאולין אד כאנא קד תרכא פי חרית אלאראדת סקטא מן אלחאלת אלתי חלקא פיהא באחטאהמא צד אללה תעאלי :

14 מ. מא הי אלחטית?

ת. אלחטית הי תעד עלי שריעת אללה או עדם אמתתאל להא :

15 מ. מא הי אלחטית אלתי בארתכא בהא סקט אבואנא אלאולאן מן אלחאלת אלתי חלקא פיהא?

ת. אן אלחטית אלתי בארתכא בהא סקט אבואנא אלאולאן מן אלחאלת אלתי חלקא

פיהא הי אכלהמא ללתמרת אלתי נהאהמא
אללה ען אכלהא :

16 מ. הל סקט אלגנם אלבשרי כלה בחטית
אדם אלאולי?

ת. אנה אד כאן אלעהד לם יגעל מע אדם
מן אגל נפסה פקט בל כאן עאמא לגמיע נסלה
כאן אלגנם אלבשרי אלמולוד מנה ולאדת
טביעית קד סקט בסקוטה איצא :

17 מ. והדא אלסקוט אלי אי חאל אוצל
אלגנם אלבשרי?

ת. אן הדא אלסקוט אוצל אלגנם אלבשרי
אלי חאל אלחטית ואלשקאות :

18 מ. במאדא יקום חטא אלחאל אלדי
סקט פיה אלאנסאן?

ת. אן חטא אלחאל אלדי סקט פידה
אלאנסאן יקום בעדם אלבר אלאצלי ובפסאד
אלטביעת אלאנסאנית כלהא אלדי יסמי חטית
אצלית ובאלחטאיא אלפעלית אלצאדרת מנה :

19 מ. מא הי שקאות אלחאל אלתי סקט פיהא
אלאנסאן?

ת. אן גמיע בני אלבשר בסקוטהם קד פקדוא
שרכת אללה ווקעוא תחת סחטה ולענתה
פצארוא תחת חטר גמיע אסוא הדה אלחיות

ואלמות ואלאם נהנם אלי אלאבד :

20 מ. הל תרך אללה אלגנם אלבשרי ליהלך פי חאל אלחטית ואלשקא?

ת. אן אללה אד כאן במגרד אראדתה אלצאלחת קד אנתחב בעצא מנד אלאזל ללחיות אלאבדית געל מעהם עהד נעמת ליחלצהם מן חאל אלחטית ואלשקא וידחלהם אלי חאל אלחלאץ בואסטת פאד להם :

21 מ. מן הו פאדי אלמנתחבין מן אללה?

ת. אן אלפאדי אלוחיד ללמנתחבין מן אללה הו אלרב יסוע אלמסיח אלדי אד כאן אבן אללה מנד אלאזל צאר אנסאנא והכדא לא יזאל אלי אלאבד אלהא ואנסאנא דא טביעתין ואקנום ואחד :

22 מ. כיף צאר אלמסיח אנסאנא והו אבן אללה?

ת. אן אלמסיח אבן אללה צאר אנסאנא באתחאדה לדאתה גסדא חקיקיא ונפסא נאטקת וחבל בה בקות אלרוח אלקדס פי מסתודע מרים אלעדרא וולד מנהא ולכן בדון חטית :

23 מ. מא הי אלוטאיף אלתי ימארסהא אלמסיח כמחלץ לנא?

ת. אן אלמסיח כמחלץ לנא ימארס [illegible]

נבי וכאהן ומלך פי חאל אתצאעד וארתפאעד כליהמא :

24 מ. כיף ימארם אלמסיח וטיפת נבי ?

ת. אן אלמסיח ימארם וטיפת נבי באעלאנה לנא משית אללה בואסטת כלמתה ורוחה לאגל הלאצנא :

25 מ. כיף ימארם אלמסיח וטיפת כאהן ?

ת. אן אלמסיח ימארם וטיפת כאהן בתקדים ראתה מרת ואחדת דביחת ליפי אלעדל אלאלהי ויצאלחנא מע אללה ובשפאעתה פינא עלי אלדואם :

26 מ. כיף ימארם אלמסיח וטיפת מלך ?

ת. אן אלמסיח ימארם וטיפת מלך באחצאעה איאנא ומלכה עלינא וחמאיתה לנא ומקאומתה אעדאנא ואיעדאה ועלבתה עליהם :

27 מ. במאדא יקום אתצאע אלמסיח ?

ת. אן אתצאע אלמסיח יקום בו לאדתה פי חאל דני תחת אלנאמום ובחמלה ענא עצב אללה ובאחתמאלה משקארת הדה אלחיורת ומות אלצליב ובדפנה ומכתה זמאנא תחת סלטאן אלמות :

28 מ. במאדא יקום ארתפאע אלמסיח ?

ת. אן ארתפאע אלמסיח יקום בקיאמתה

מן בין אלאמואת פי אליום אלתאלת וצעודה אלי אלסמא וגלוסה ען ימין אללה אלאב ואתיאנה אחירא לכי ידין אלעאלם :

29 מ. כיף נשתרך פי אלפרא אלדי חצל באלמסיח ?

ת. אננא נשתרך פי אלפרא אלדי חצל באלמסיח בתחציץ כאף מן אלרוח אלקדם בנא :

30 מ. כיף יחצץ בנא אלרוח אלקדם אלפרא אלדי חצל באלמסיח ?

ת. אן אלרוח אלקדם יחצץ בנא אלפרא אלדי חצל באלמסיח בנעלה פינא אימאנא בה יקרננא באלמסיח ברעות כאפית :

31 מ. מא הי אלדעות אלכאפית ?

ת. אן אלדעות אלכאפית הי פעל רוח אללה אלדי בה אד יקרר ענדנא חטא סירננא וסו חאלנא ויניר עקולנא פי מערפת אלמסיח ויגדד אראדתנא יקבל בנא אלי קבול אלמסיח אלמקדם לנא מנאנא פי אלאנגיל אלטאהר ויואזרנא בנעמתה חתי נקדר עלי דלך :

ג מ. מא הי אלפואיד אלתי ישתרך בהא פי הדה אלחיות אלמרעוון הדה אלדעות אלכאפית ?

ת. אן אלמרעוין דעות כאפית ישתרכון פי הדה אלחיות פי אלתבריר ואלתבני ואלתקדים ופי

סאיר אלפואיד אלתי תקתרן בהא או תנתג מנהא פי הדה אלחיות :

33 מ. מא הו אלתבריר ?

ת. אן אלתבריר הו פעל נעמת אללה אלמגאנית אלדי בה יעפר חטאיאנא גמיעהא ויקבלנא כאננא אבראר אמאמה ודלך לאגל מגרד בר אלמסיח אלדי ינסב אלינא ונקבלה בואסטת אלאימאן פקט :

34 מ. מא הו אלתבני ?

ת. אן אלתבני הו פעל נעמת אללה אלמגאנית אלדי בה נחצי פי עדד בני אללה ויציר לנא חק פי גמיע אנעאמאתהם :

35 מ. מא הו אלתקדים ?

ת. אן אלתקדים הו פעל נעמת אללה אלמגאנית אלדי בה נתגדד תגדדא כאמלא פי גמיע קוי אלנפש חסב צורת אללה ונזדאד קדרת שיא פשיא עלי אן נמות ען אלחטית ונחי ללבר :

36 מ. מא הי אלפואיד אלתי תקתרן פי הדה אלחיות באלתבריר ואלתבני ואלתקדים או תצדד מן הדה אלאשיא אלתלתת ?

ת. אן אלפואיד אלתי תקתרן פי הדה אלחיות באלתבריר ואלתבני ואלתקדים או תצדד מנהא הי אליקין במחבת אללה וסלאמת אלצמיר ואלפרח

באלרוח אלקדם ונמו אלנעמת ואלתבאת פיהא אלי אלנהאית :

37 מ. מא הי אלפואיד אלתי יקבלהא אלמומנון מן אלמסיח ענד אלמות ?

ת. אן אלמומנין ענד אלמות תציר נפו סהם כאמלת פי אלטהארת ואלא תדחל אלי אלמגד ואנסארהם אד לם תול מתחדת מע אלמסיח תרתאח פי קבורהא אלי יום אלקיאמת :

38 מ. מא הי אלפואיד אלתי ינאלהא אלמומנון יום אלקיאמת מן אלמסיח ?

ת. אן אלמומנין למא יקומון באלמגד יעתרף בהם עלאנית ויתבררון יום אלדינונת ויבארכון מתמתעין באללה תמתעא כאמלא אלי אלאבד :

39 מ. מא הי אלואגבאת אלתי יטלבהא אללה מן אלאנסאן ?

ת. אן אלואגבאת אלתי יטלבהא אללה מן אלאנסאן הי אלטאעת אלכאמלת לאראדתה אלמעלנת :

40 מ. מאדא אעלן אללה ללאנסאן אולא דסתורא למאעתה ?

ת. אן אלדסתור אלדי אעלנה אללה אולא ללאנסאן למאעתה הו אלשריעת אלאדבית :

41 מ. אין תתצמן אלשריעת אלאדבית

באלאחתצאר ?

ת. אן אלשריעת אלאדבית תתצמן באלאחתצאר פי וצאיא אללה אלעשר :

42 מ. מא הי חלאצת אלוצאיא אלעשר ?

ת. אן חלאצת אלוצאיא אלעשר הי אן נחב אלרב אלהנא מן כל קלובנא ומן כל נפוסנא ומן כל קותנא ומן כל ניתנא ואן נחב קריבנא כאנפסנא :

43 מ. מא הי מקדמת אלוצאיא אלעשר ?

ת. אן מקדמת אלוצאיא אלעשר הי הדה אלכלמאת אנא הו אלרב אלהך אלדי אחרגך מן ארץ מצר מן בית אלעבודית :

44 מ. מאדא תעלמנא מקדמת אלוצאיא אלעשר ?

ת. אן מקדמת אלוצאיא אלעשר תעלמנא אנה במאן אללה הו אלרב והו אלהנא ופארינא יגב עלינא אן נחפט וצאיאה גמיעהא :

45 מ. מא הי אלוצית אלאולי ?

ת. אן אלוצית אלאולי הי לא יכן לך אלהת אחרי קדאמי :

46 מ. במאדא תאמר אלוצית אלאולי ?

ת. אן אלוצית אלאולי תאמר באן נערף ונעתרף אן אללה הו אלאלה אלוחיד אלחק ואנה אלהנא

ואן נעבדה ונמגדה חסב הדא אלאקראר :

47 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלאולי?

ת. אן אלוצית אלאולי תנהי ען אנכאר אלאלה אלחק ועז עדם אלעבאדת לה ועז תרך תמגידה כאלה לנא ועז תקדים תלך אלעבאדת ואלמגד אללדין יסתחקהמא אלחאלק וחדה לאחד עזרה :

48 מ. מאדא יעלמנא עלי אלחצוץ קולה קדאמי פי אלוצית אלאולי?

ת. אן קולה קדאמי פי אלוצית אלאולי יעלמנא אן אללה אלדי ירי כל אלכאינאת יטלע על. חטית אתחאד אלה אחר עזרה ויעזב מנהא עזבא שרידא :

49 מ. מא הי אלוצית אלתאנית?

ת. אלוצית אל תאנית הי לא תצטנע לך צורת ולא תמתיל כל מאי פ אלסמא מן פוק ומא פי אלארץ מן אספל ומא פי אלמא מן תחת אלארץ לא תסגד להן ולא תעבדהן פאני אנא אלרב אלהך אלה עזיר אנתלב דנב אלאבא עלי אלאבנא אלי תלתת ואלי ארבעת אגיאל לאעדאי ואפעל אלחסנת אלי אלף גיל לאחבאי וחאפטי וצאיאי :

50 מ. במאדא תאמר אלוצית אלתאנית?

ת. אן אלוצית אלתאנית תאמר בתכמיל כל

אמור אלעבארת אלדינית ופראיצהא כמא רתבהא
אללה פי כתאבה ובחפטהא סאלמת עלי
אלתמאם :

51 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלתאנית ?

ת. אן אלוצית אלתאנית תנהי ען אלסגוד
ללה בואסטת צור או תמאתיל או טריקת אחדי
לם תדכר פי כתאבה תעאלי :

52 מ. מא הי אלאסבאב אלמצאפת אלי אלוצית
אלתאנית ?

ת. אן אלאסבאב אלמצאפת אלי אלוצית
אלתאנית הי ריאסת אללה עלינא ואחתצאצנא לה
ועירתה עלי עבאדתה :

53 מ. מא הי אלוצית אלתאלתת ?

ת. אן אלוצית אל תאלתת הי לא תתחד אסם
אלרב אלהך באטלא לאנה לא יזכי אלרב מן
אתחד אסמה באטלא :

54 מ. במאדא תאמר אלוצית אלתאלתת ?

ת. אן אלוצית אלתאלתת תאמר באסתעמאל
אסם אללה וצפאתה וכל מא יתעלק בה קולא
ועמלא עלי וגה אלוקאר ואלאגלאל :

55 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלתאלתת ?

ת. אן אלוצית אלתאלתת תנהי ען תדניש
כל מא יעלן בה אללה דאתה וען אסתעמאלה

אסתעמאלא רדיא :

56 מ. מא הו אלסבב אלמצאף אלי אלוצית אלתאלתת?

ת. אן אלסבב אלמצאף אלי אלוצית אלתאלתת הו אן מחאלפי הדה אלוצית ולו הרבוא מן קצאץ אלנאס פאלרב אלהנא לא ידעהם יהרבון מן דינונתה אלעאדלת :

57 מ. מא הי אלוצית אלראבעת?

ת. אן אלוצית אלראבעת הי אדכר יום אלסבת לתטהרה סתת איאם אשתעל ואעמל עמלך גמיעה ואליום אלסאבע סבת ללרב אלרך לא תעמל פיה אדני עמל אנת ואבנך ואבנתך ועבדך ואמתך ודואבך ואלעריב אלדי דאחל אבואבך לאנה פי סתת איאם חלק אלרב אלכמא ואלארץ ואלבחר וכל מא פיהא ואסתראח פי אליום אלסאבע מן אגל דלך בארך אללה יום אלסבת וטהרה :

58 מ. במאדא תאמר אלוצית אלראבעת?

ת. אן אלוצית אלראבעת תאמר בחפט אלאוקאת אלתי עינהא אללה ואפרזהא פי כתאבה חפטא מקדסא אעני בחפט יום כאמל מן סבעת איאם ליכון סבתא מקדשא לדאתה :

59 מ. אי יום מן איאם אלאסבוע אפרזה אללה ליכון סבתא מקדסא?

ת. אן אללה מנד אבתדא אלעאלם אלי קיאמת אלמסיח אפרז אליום אלסאבע מן איאם אלאסבוע ליכון סבתא מקדסא ומנד קיאמת אלמסיח אלי נהאית אלעאלם אפרז אליום אלאול והו אלסבת אלמסיחי :

60 מ. כיף יגב אן יתטהר אלסבת ?

ת. אן אלסבת יגב אן יתטהר בראחת מאהרת דלך אליום כלה מן אלאשעאל אלעאלמית חתי מן אלתנזהאת אלדניוית אלגאיזת פי בקית אלאיאם ויצרף כל אלוקת פי ממארסת עבאדת אללה טאהרא או חפית אלא אלוקת אללאזם לעמל אלצרוריאת או אפעאל אלרחמת :

61 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלראבעת ?

ת. אן אלוצית אלראבעת תנהי ען תרך אלואגבאת אלמטלובת ואלתהאון פי אתמאמהא ותנהי איצא ען תדנים יום אללה באלכסל או בעמל מא חבית פי דאתה או באפכאר או אקואל או אפעאל עיר צרוריה פי מיחץ אלאעמאל או אלתנזהאת אלעאלמית :

62 מ. מא הי אלאסבאב אלמצאפת אלי אלוצית אלראבעת ?

ת. אן אלאסבאב אלמצאפת אלי אלוצית אלראבעת הי אבאחת אללה תעאלי לנא סתת

איאם מן אלאסבוע לממארסת אעמא לנא אלדניוית ותחציצה אליום אלסאבע לנפסה ותקרמת אלמתאל מנה תעאלי לחפטה ואשהאר ברכתה עליה :

63 מ. מא הי אלוצית אלחאמסת ?

ת. אן אלוצית אלחאמסת הי אכרם אבאך ואמך לתטול איאמך עלי אלארץ אלתי יעטיך אלרב אלהך :

64 מ. במאדא תאמר אלוצית אלחאמסת ?

ת. אן אלוצית אלחאמסת תאמר בתקדמת אלכראמת ואתמאם מא ינבעי מן אלואגבאת נחו אלגמיע בחסב מקאמהם ורתבתהם כוא כאנוא אעלי דרגת מנא אם אדני אם מסאוין לנא :

65 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלחאמסת ?

ת. אן אלוצית אלחאמסת תנהי ען אהמאל אלכראמת ואלואגבאת אלתי תנבעי לכל אחד בחסב רתבתה ומקאמה ען אסתעמאל מא ינאקצהא :

66 מ. מא הו אלסבב אלמצאף אלי אלוצית אלחאמסת ?

ת. אן אלסבב אלמצאף אלי אלוצית אלחאמסת הו אלועד לגמיע אלדין יחפטונהא בעמר טויל ומיסרת עלי קדר מא יקתצי מגד

אללה וחיר נפוסהם :

67 מ. מא הי אלוצית אלסאדסת ?

ת. אן אלוצית אלסאדסת הי לא תקתל :

68 מ. במאדא תאמר אלוצית אלסאדסת ?

ת. אן אלוצית אלסאדסת תאמר באן נבדל כל אנתהאד גאיז פי ציאנת חיותנא וחיות אלאחרין :

69 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלסאדסת ?

ת. אן אלוצית אלסאדסת תנהי ען אעדאם חיותנא או חיות עירנא טלמא ועז כל מא יתעלק בדלך :

70 מ. מא הי אלוצית אלסאבעת ?

ת. אן אלוצית אלסאבעת הי לא תזן :

71 מ. במאדא תאמר אלוצית אלסאבעת ?

ת. אן אלוצית אלסאבעת תאמר בהפט עפתנא ועפת אלאחרין באלפכר ואלקול ואלפעל :

72 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלסאבעת ?

ת. אן אלוצית אלסאבעת תנהי ען כל פעל וקול ופכר דנס :

73 מ. מא הי אלוצית אלתאמנת ?

ת. אן אלוצית אלתאמנת הי לא תסרק :

74 מ. במאדא תאמר אלוצית אלתאמנת :

ת. אן אלוצית אלתאמנת תאמר בתחציל אלמאל ומא אשבהה לא נפסנא ולעירנא עלי

טריקת עאדלת :

75 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלתאמנת ?

ת. אן אלוצית אלתאמנת תנהי ען כל מא יהרמנא טלמא או יחרם אלאחרין אמתלאך אלמאל ונחוה :

76 מ. מא הי אלוצית אלתאסעת ?

ת. אן אלוצית אלתאסעת הי לא תשהד עלי קריבך שהאדת זור :

77 מ. במאדא תאמר אלוצית אלתאסעת ?

ת. אן אלוצית אלתאסעת תאמר באקאמת אלחק ואגראיה בין אנסאן ואנסאן ובחפט אלצית אלצאלח לנא ולעירנא לא סימא פי אלשהאדת אמאם אלקצאת ואלולאת :

78 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלתאסעת ?

ת. אן אלוצית אלתאסעת תנהי ען כל מא יהלם אלחק או יעיב ציתנא אלצאלח או צית עירנא :

79 מ. מא הי אלוצית אלעאשרת ?

ת. אן אלוצית אלעאשרת הי לא תשתה בית קריבך לא תשתה אמראת קריבך ולא עבדה ולא אמתה ולא תורה ולא חמארה ולא שיא מ.א לקריבך :

80 מ. במאדא תאמר אלוצית אלעאשרת ?

ת. אן אלוצית אלעאשרת תאמר באלארתצא

אלתאב בנאלנא ואלארארת אלמסתקימת אלצאלחת לעירנא ולכל מא לה :

81 מ. מאדא תנהי ענה אלוצית אלעאשרת ?

ת. אן אלוצית אלעאשרת תנהי ען כל תדמר מן גרי אחואלנא וען אלחסד ואלעב לאגל נגאח אלעיר וען כל הוי ושהות עיר מסתקימת נחו מקתנאה :

82 מ. הל יקדר אחד מן אלנאס אן יחפט וצאיא אללה חפטא כאמלא ?

ת. לים אחד מן אלנאס בעד כקוט אלטביעת אלבשרית יקדר פי הדה אלחיות אן יחפט וצאיא אללה חפטא כאמלא בל יחאלפהא באלפכר או באלקול או באלפעל כל יום :

83 מ. הל אן גמיע מחאלפאת אלשריעת תעיט אללה עלי חד סוי ?

ת. אן בעץ אלחטאיא תעיט אללה אכתר מן בעץ אמא בדאתהא או בסבב אלטרוף אלמקתרנת בהא :

84 מ. מאדא תסתוגב כל חטית ?

ת. אן כל חטית תסתוגב עצב אללה ולענתה פי הדה אלחיות ופי אלחיות אלאתית :

85 מ. מאדא יטלבה אללה מנא לכי ננגו מן לענתה ועצבה אללדין אסתחקינא המא לאגל אלחטית ?

ת. אן אללה לכי ננגו מן לעגתה ועצבה אללדין אסתחקינא המא לאגל חטאיאנא יטלב מנא אימאנא ביסוע אלמסיח ותובת ללחיות ואנתהאדא כאמלא פי אסתעמאל גמיע אלוסאיט אלחאדרת אלתי בהא ימנחנא אלמסיח פואיד אלפדא :

86 מ. מא הו אלאימאן ביסוע אלמסיח ?

ת. אן אלאימאן ביסוע אלמסיח הו נעמת מנקדת בהא נקבל אלמסיח כמהלצנא אלוחיד כמא הו לה אלמגד מקדם לנא פי אנגילה זנתכל עליה וחדה לחלאצנא :

87 מ. מא הי אלתובת ללחיות ?

ת. אן אלתובת ללחיות הי נעמת מנקדת בהא ירגע אלחאטי ען הטאיאדה אלי אללה חזינא מן גראהא וכארהא להא לסבב אשעארה אלהקיקי בסמא נתהא ואדראכה רחמת אללה באלמסיח ויקצד קצדא תאבתא אן יטיע אללה טאעת גדידת ויגתהד פי דלך :

88 מ. מא הי אלוסאיט אלחאדרת אלתי בהא ימנחנא אלמסיח פואיד אלפדא ?

ת. אן אלוסאיט אלחאדרת אלאעתיאדית אלתי בהא ימנחנא אלמסיח פואיד אלפדא הי סננה ועלי אלחצון אלכלמת ואלאסראר ואלצלות והדה גמיעהא תגעל כאפית לחלאץ אלמנתחבין :

89 מ. כיף תגעל אלכלמת באפית ללחלאין ?

ת. אן רוח אללה יגעל תלאות אלכלמת ולא סימא אלתבשיר בהא ואסטת כאפית לרדע אלחטארת ותרגיעהם ען אלמעאצי ונמוהם פי אלטהארת ואלתעזית בואסטת אלאימאן ללחלאין :

90 מ. כיף ינבעי אן תקרא אלכלמת ותסמע לכי תציר כאפית ללחלאין ?

ת. אן אלכלמת לכי תציר כאפית ללחלאין ינבעי אן נסמעהא במואטבת ואסתעראד וצלות ונקבלהא באימאן ומחבת וננעלהא פי קלובנא ונסלך בחסבהא :

91 מ. כיף תציר אלאסראר וסאיט כאפית ללחלאין ?

ת. אן אלאסראר תציר וסאיט כאפית ללחלאין ליס בקות פי דאתהא או פי מן ינאולהא ולכן במגרד ברכת אלמסיח ופעל רוחה אלקדוס פי אלדין יקבלונהא באימאן :

92 מ. מא הו אלסר ?

ת. אן אלסר הו עלאמת מקדסת מרסומת כן סידנא יסוע אלמסיח בה ישאר בעלאמאת חסית אלי אלמסיח ואלי פואיד אלעהד אלגדיד ואלי תחציצהא באלמומנין וחתמהם בהא :

93 מ. מא הי אסראר אלעהד אלגדיד ?

ת. אן אסראר אלעהד אלגדיד הי אלמעמודית

ואלעשא אלרבאני :

94 מ. מא הי אלמעמודית ?

ת. אן אלמעמודית הי סר בה אלעסל באלמא באמם אלאב ואלאבן ואלרוח אלקדם ידל עלי תטעימנא פי אלמסיח ואשתראכנא פי פואיד עהד אלנעמת ותעאהדנא עלי אן נכון ללרב ויחתמנא בדלך :

95 מ. למן תעטי אלמעמודית ?

ת. אן אלמעמודית לא יגוז אן תעטי ללדין הם חארגא ען אלכניסת אלמנטורת מא לם יעתרפוא באימאנהם באלמסיח ומאעתהם לה ולכן יעתמד אטפאל אלדין הם דאחל אלכניסת אלמנטורת :

96 מ. מא הו אלעשא אלרבאני ?

ת. אן אלעשא אלרבאני סר ידל עלי מות אלמסיח באעטא חבז וחמר וקבולהמא חסבמא רסם סידנא לה אלמגד ואלקאבלון להדא אלסר באסתהקאק יצירון שרכא גסדה ודמה מע גמיע פואידה לקותהם אלרוחי ונמוהם פי אלנעמת ודלך בואסטת אלאימאן לא באלאכל ואלשרב אלטביעיין :

97 מ. מאדא יטלב מן קאבלי הדא אלסר לכי יכונוא אהלא לקבולה ?

ת. אנה יטלב מן אלדין ירידון אן ישתרכוא

באכתחקאק פי אלעשא אלרבאני אן ימתחנוא אנפסהם הל יערפון אן ימיזוא גסד אלרב והל להם אימאן ליקתאתוא באלמסיח והל להם תיבת ומחבת וטאעת גדידת לכי לא יכונוא עיר מכהאהלין פיאכלוא וישרבוא דינונת לאנפסהם :

98 מ. מא הי אלצלות ?

ת. אן אלצלות הי תקדים אשואקנא ללה עלי אסם רבנא יסוע אלמסיח מן אגל עאיאת מטאבקת למשיתה מע אלאעתראף בחטאיאנא ואלשכר מן אגל מראחמה :

99 מ. מאדא אעטאנא אללה קאנונא לארשאדנא פי אלצלות ?

ת. אן כלאם אללה באסרה מפיד לארשאדנא פי אלצלות לכן אלקאנון אלחצוצי לארשאדנא הו תלך אלצלות אלתי עלמהא אלמסיח לתלאמידה והי אלמסמאת עאלבא אלצלות אלרבאנית :

100 מ. מאדא תעלמנא מקדמת אלצלות אלרבאנית ?

ת. אן מקדמת אלצלות אלרבאנית אלתי הי אבאנא אלדי פי אלסמואת תעלמנא אן נדנו מן אללה בכל אחתראם מקדם ותקת אכידת כאולאד לאב קאדר ומסתעד לאסעאפהם ואן נצלי מע אנאס אחרין ומן אגלהם :

101 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלאולי ?

מ. אננא פי אלטלבת אלאולי אלתי הי
ליתקרם אסמך נטלב מן אללה אן יקוינא ויקוי
אלאחרין עלי תמגידה פי כל מא יעלן דאתה בה
ואן יגעל גמיע אלאשיא תכון למגדה :

102 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלתאנית ?

ת. אננא פי אלטלבת אלתאנית אלתי הי
ליאת מלכותך נטלב אן יתלאשי מלכות אלשיטאן
ויתד מלכות אלנעמת ונדחל אלידה נחן
ואלאחרון ונתבת פיה ואן יאתי מלכות אלמגד
אלסמוי סריעא :

103 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלתאלתת ?

ת. אננא פי אלטלבת אלתאלתת אלתי הי
לתכן משיתך כמא פי אלסמא כדלך עלי אלארץ
נטלב אן אללה בואסטת נעמתה יגעלנא קאדרין
וראעבין אן נערף משיתה ונטיעהא ונחצע להא
פי כל שי כמא תפעל אלמליכת פי אלסמואת :

104 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלראבעת ?

ת. אננא פי אלטלבת אלראבעת אלתי הי
חבזנא כפאפנא אעטנא אליום נטלב אנה מן
עטאיא אללה אלמגאנית יכון לנא נציב כאף מן
חיראת הדה אלחיות ואן תחל עליהא ברכתה
אלאלהית :

105 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלחאמסת ?

ת. אננא פי אלטלבת אלחאמסת אלתי הי

אעפר לנא מא עלינא כמא נעפר נחן איצא לכן לנא עליה נטלב מן אללה אן יעפר לנא גמיע חטאיאנא מגאנא כן אגל אלמסיה ונטלב הדא מטמאנין עלי אננא בנעמתה נעפר מן קלובנא לכל כן לה אמאת נחונא :

106 מ. מאדא נטלב פי אלטלבת אלמאדסת ?

ת. אננא פי אלטלבת אלמאדסת אלתי הי לא תדחלנא פי אלתגרבת לכן נגנא מן אלשריר נטלב מן אללה אן יחפטנא מן אלתגרבת פי ארתכאב אלחטית או יקוינא עלי אלנגאת ענד חדות אלתגרבת :

107 .מ מאדא תעלמנא חאתמת אלצלות אלרבאנית ?

ת. אן חאתמת אלצלות אלרבאנית אלתי הי לאן לך אלמלך ואלקות ואלמגד אלי אלאבד אמין תעלמנא אן נעלק אמא לנא פי אלצלות עלי אללה וחדה ופי כל צלואתנא נסגה מקדמין לה אלאעתראף באלמלך ואלקות ואלמגד ושהאדת לרעבתנא ויקיננא פי אלאסתגאבת נקול אמין :

ROBERT YOUNG, PUBLISHER, EDINBURGH.

SHORTER CATECHISM,

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

TRANSLATED INTO HEBREW AND SAMARITAN BY

ROBERT YOUNG.

New Edition.

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,

FOREIGN BOOKSELLER AND PRINTER,

HEAD OF THE MOUND.

: ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ

ꠛꠞꠤ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠇꠉꠣ ꠇꠞꠤꠞ ꠛꠤ ꠍꠣ ꠎꠍ ꠇꠛꠣ ꠇ. ꠛꠣ

? ꠞꠤꠞꠣꠛ ꠍꠛ ꠍꠛꠉꠣꠍ ꠉꠣꠇꠤꠞꠣ ꠞꠍ ꠛꠣ ꠏ. ꠛꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠇꠉꠣ ꠇꠞꠤꠞ ꠛꠤ ꠍꠣ ꠎꠍ ꠇꠛꠣ ꠇ. ꠛꠣ

: ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠑꠛꠉꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ

ꠑꠛꠉꠣꠑꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠉꠛꠑꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ

ꠍꠣ ꠑꠛꠤꠞꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠑ. ꠛꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ

? ꠞꠤꠞꠣꠛ ꠍꠛ ꠍꠛꠉꠣꠍ ꠉꠣꠇꠤꠞꠣ ꠞꠍ ꠛꠣ ꠏ. ꠛꠣ [4]

: ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠍꠛ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ

ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠑ. ꠛꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠞꠍ ꠛꠣ ꠏ. ꠛꠣ

ꠛꠣ ꠑꠛꠤꠞꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠑ. ꠛꠣ

? ꠞꠤꠞꠣꠛ ꠍꠛ ꠍꠛꠉꠣꠍ ꠉꠣꠇꠤꠞꠣ ꠞꠍ ꠛꠣ ꠏ. ꠛꠣ [3]

: ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠑꠛꠉꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ

ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠑ. ꠛꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ

ꠛꠣ ꠑꠛꠤꠞꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠑꠛꠍꠛꠣꠑꠣ ꠉꠣꠑꠤꠞꠣ ꠑꠛꠤꠞꠤꠍꠣ ꠑꠍꠣꠞꠣ ꠑ. ꠛꠣ [2]

? ꠞꠤꠞꠣꠛ ꠍꠛ ꠍꠛꠉꠣꠍ ꠉꠣꠇꠤꠞꠣ ꠞꠍ ꠛꠣ ꠏ. ꠛꠣ [1]

: ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠍꠛꠣꠇꠤꠞꠣ ꠛꠞꠤꠍ ꠏꠞꠤꠍ

6 [illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

7 [illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

8 [illegible] ?

[illegible]
[illegible] :

9 [illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

10 [illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

11 [illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਅ. ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[15] ੲ. ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਸ. ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[14] ਹ. ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ?

ਕ. ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ?

ਅ. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

[13] ੲ. ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ?

ਸ. ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਹ. ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

[12] ਕ. ਕਿੱਥੇ ਕਿਸਾਨ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

17 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible] :

18 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

19 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

20 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

[illegible] ?

ಗ. ಮೂಲ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಕಾರಿನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ.

26 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?
ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ: ಅವನು ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

27 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

28 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

29 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

30 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

31 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

32 ಸ. ಅವನ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.
ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

33 ಸ. ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ?
ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಗ. ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೆ?

ગામડાંઓ ગામડાંની વચ્ચે આવેલી ખેતીની જમીનો ખેડવા માટે ગામ
ના ખેડૂતો પોતાનાં બળદ કે ભેંસોને ચરાવવા માટે જે જમીન છોડી
રાખે છે તેને ગોચર કહે છે.

31. આ લેખ કોણે લખ્યો હશે ?

આ લેખ ગામડાંની વ્યવસ્થા વિશે લખાયો હોવાથી તે ગામડાંના
કોઈ માણસે લખ્યો હશે એમ કહી શકાય.

32. આ લેખ કોને ઉદ્દેશીને લખાયો હશે ?

આ લેખ ગામડાંના લોકોને ઉદ્દેશીને લખાયો હોવાથી તે
ગામડાંના લોકોને ઉદ્દેશીને લખાયો હશે એમ કહી શકાય.

33. આ લેખ કોણે લખ્યો હશે ?

આ લેખ ગામડાંની વ્યવસ્થા વિશે લખાયો હોવાથી તે
ગામડાંના કોઈ માણસે લખ્યો હશે એમ કહી શકાય.

34. આ લેખ કોણે લખ્યો હશે ?

આ લેખ ગામડાંની વ્યવસ્થા વિશે લખાયો હોવાથી તે
ગામડાંના કોઈ માણસે લખ્યો હશે એમ કહી શકાય.

35. આ લેખ કોણે લખ્યો હશે ?

આ લેખ ગામડાંની વ્યવસ્થા વિશે લખાયો હોવાથી તે
ગામડાંના કોઈ માણસે લખ્યો હશે એમ કહી શકાય.

[illegible]

32 [illegible]

[illegible]

33 [illegible]

[illegible]

34 [illegible]

[illegible]

35 [illegible]

[illegible]

36 [illegible]

ויעש את כל הזהב המשוך לשלשת התכלת ולארגמן ולתולעת השני ולשש מעשה חשב : 40 מ. מה אל אהר ם זהב ויעש את כל הזהב המשוך לשלשת התכלת ולארגמן ולתולעת השני ולשש מעשה חשב : ב. ויעשו את שני שפת חברת על שני קצותיה חבר : 41 מ. מה אל אהר ם ויעשו את שני שפת חברת על שני קצותיה חבר : ג. ואת האבן השהם מסבת מלאת מעשה חרש פתוחי חותם על שמות בני ישראל : 42 מ. מה אל אהר ם ואת האבן השהם מסבת מלאת מעשה חרש פתוחי חותם על שמות בני ישראל : ד. עשה את המעיל למעיל כתנת האפד כליל תכלת : 43 מ. מה אל אהר ם עשה את המעיל למעיל כתנת האפד כליל תכלת : ה. ופי המעיל בתוכו כפי פי תחרא לו סביב לפיו לא יקרע : 44 מ. מה אל אהר ם ופי המעיל בתוכו כפי פי תחרא לו סביב לפיו לא יקרע : ו. ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן ותולעת שני משזר סביב שולי המעיל : 45 מ. מה אל אהר ם ועשו על שולי המעיל רמנים תכלת וארגמן ותולעת שני משזר סביב שולי המעיל : ז. ואת פעמני זהב טהור ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים סביב שולי המעיל בתוך הרמנים : 46 מ. מה אל אהר ם ואת פעמני זהב טהור ויתן את הפעמנים בתוך הרמנים סביב שולי המעיל בתוך הרמנים : ח. פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יי את משה : 47 מ. מה אל אהר ם פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יי את משה : ט. ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : 48 מ. מה אל אהר ם ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו : י. ואת המצנפת זהב ופאר הפארי השש ומכנסי בד שש משזר : 49 מ. מה אל אהר ם ואת המצנפת זהב ופאר הפארי השש ומכנסי בד שש משזר : יא. ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני רקמה כאשר צוה יי את משה : 50 מ. מה אל אהר ם ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני רקמה כאשר צוה יי את משה : יב. ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליי : 51 מ. מה אל אהר ם ויעשו את הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליי : יג. וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי את משה : 52 מ. מה אל אהר ם וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי את משה : יד. ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה כן עשו : 53 מ. מה אל אהר ם ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה כן עשו : טו. ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו : 54 מ. מה אל אהר ם ויבאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו : טז. ומכסה עורת אילם המאדמים ומכסה עורת תחשים ופרכת המסך : 55 מ. מה אל אהר ם ומכסה עורת אילם המאדמים ומכסה עורת תחשים ופרכת המסך : יז. את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : 56 מ. מה אל אהר ם את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : יח. את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים : 57 מ. מה אל אהר ם את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים : יט. את המנרה טהרה את נרתיה נרתיה המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור : 58 מ. מה אל אהר ם את המנרה טהרה את נרתיה נרתיה המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור : כ. ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל : 59 מ. מה אל אהר ם ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל : כא. את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו : 60 מ. מה אל אהר ם את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו : כב. את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד : 61 מ. מה אל אהר ם את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ואת יתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד : כג. בגדי השרד לכהן בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : 62 מ. מה אל אהר ם בגדי השרד לכהן בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : כד. ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה הזאת : 63 מ. מה אל אהר ם ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה הזאת : כה. וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי כן עשו ויברך אתם משה : 64 מ. מה אל אהר ם וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי כן עשו ויברך אתם משה :

ಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ?

೩೯. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಮಂತ್ರವು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ?

೨. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾದ ಪದ್ಯ ಯಾವುದು ?

೪೦. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಿನಗೆ ಏನೆನಿಸಿತು ?

೪೧. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಸ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳು.

೨. ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಿ.

೪೨. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳು.

೨. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೊಸ ಪದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ.

೪೩. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಿ ?

೪೪. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳು.

೨. ಪ್ರಾಸಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಿ.

೪೫. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ನಿನಗೆ ಏನೆನಿಸಿತು ?

೨. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಪದ್ಯ ಯಾವುದು ?

೪೬. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಮಂತ್ರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ?

שמיפלר ראשונה בשבוע שחל בו יום ראשון בחודש אלול בכל שנה שבה חל יום ראשון בשבוע הראשון של החודש. אין זה מנהג עתיק במיוחד, אך הוא נפוץ מאוד בקרב משפחות שמקפידות על סדר ישיבה קבוע בסעודה. בדרך כלל מתכנסים בבית הסבא או הסבתא, ולעתים גם בבית אחד מהנכדים שהתחתן לאחרונה.

49 מי. מה היה שמו של הנכד שהתחתן לאחרונה? ראובן בן שלמה.

ראובן בן שלמה נולד בשנת תשי"ב, למד הנדסת חשמל בטכניון בחיפה, ולאחר מכן עבד כמהנדס במפעל לייצור מכשירי מדידה. הוא התחתן בשנת תשל"ט עם רות בן עמי, שלמדה באותה עת סיעוד במרכז הרפואי בעמק הירדן. לזוג נולדו שלושה ילדים: נועם, שירה ואורי. בשנת תשמ"ה עברו המשפחה ומפעלו של ראובן לבית שמש, שם הקים את המפעל שהפך לימים לאחד הגדולים בתחומו.

48 מי. מה היה שמו של הנכד (בן ה־ס) שהתחתן לאחרונה?

שמו של הנכד הוא אורי. הוא נולד בשנת תשל"ג, למד הנדסת חשמל בטכניון בחיפה, ולאחר מכן עבד כמהנדס במפעל לייצור מכשירי מדידה. בשנת תשנ"ה הוא התחתן עם נועה בן יעקב, שלמדה באותה עת סיעוד במרכז הרפואי בעמק הירדן. לזוג נולדו שלושה ילדים: רוני, מיכל ואיתי.

47 מי. מה היה שמו של הנכד שהתחתן ראשון מבין כל הנכדים?

הנכד שהתחתן ראשון מבין כל הנכדים הוא אורי, בנם של רות וראובן. הוא נולד בשנת תשל"ג, למד הנדסת חשמל בטכניון בחיפה, ולאחר מכן עבד כמהנדס במפעל לייצור מכשירי מדידה. בשנת תשנ"ה הוא התחתן עם נועה בן יעקב, שלמדה באותה עת סיעוד במרכז הרפואי בעמק הירדן. לזוג נולדו שלושה ילדים: רוני, מיכל ואיתי.

? પ્રશ્નપત્રમાં

[51] ક્ર. ૨૫ માં કયા કયા પ્રશ્નપ્રકારો પૂછવામાં આવે છે તે
ઉદાહરણ સહિત સમજાવો. ૧૦

અથવા

ક્ર. ૨૫ નીચેના પ્રશ્નપ્રકારોમાંથી કોઈ પણ ૨ પ્રશ્નપ્રકારો પર
ટૂંકનોંધ લખો. ૧૦

૧. ખાલી જગ્યા પૂરો પ્રશ્નપ્રકાર

૨. જોડકાં જોડો પ્રશ્નપ્રકાર

[52] ક્ર. ૨૬ માં કયા કયા પ્રશ્નપ્રકારો પર ઉદાહરણ સહિત
ટૂંકનોંધ લખો : ૨૦

૧. ટૂંકમાં જવાબ આપો પ્રશ્નપ્રકાર

૨. વિધાન સાચું કે ખોટું તે જણાવો પ્રશ્નપ્રકાર

[53] ક્ર. ૨૭ માં કયા કયા પ્રશ્નપ્રકારો પૂછવામાં આવે છે ?

: નીચે આપેલ ૪ પ્રશ્નો પૈકી કોઈ પણ ૨ પ્રશ્નોના ઉત્તર લખો

૧. ગદ્યખંડ પર આધારિત પ્રશ્નો

૨. પદ્યખંડ પર આધારિત પ્રશ્નો

[54] ક્ર. ૨૭ માં કયા કયા પ્રશ્નપ્રકારો પૂછવામાં આવે છે ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

56 [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

56 [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

57 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

58 [illegible]
[illegible]

[illegible]

59 [illegible]
[illegible]

[illegible]

60 [illegible]

[illegible]

61 [illegible]
[illegible]

[illegible]

೨೨. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗರಿಷ್ಠ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಉಷ್ಣಾಂಶಗಳ ಸರಾಸರಿ ಎಷ್ಟು ?

೨೩. ಕೆಳಗಿನ ಯಾವ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು ?

೨೪. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟು ಮಿ.ಮೀ. ಆಗಿತ್ತು ?

೨೫. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೨೬. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೨೭. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೨೮. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೨೯. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೩೦. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೩೧. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೩೨. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

೩೩. ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ತಿಂಗಳುಗಳು ಯಾವುವು ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

66 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] :

67 [illegible] ?

[illegible] :

68 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

69 [illegible]
[illegible] ?

[illegible]
[illegible]
[illegible] :

70 [illegible] ?

ಕೆಳಗಿನವು :

೪೪. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೪೫. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೪೬. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೪೭. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೪೮. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೪೯. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೫೦. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೫೧. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೫೨. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೫೩. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆದು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.

ಅ. ಕಮಲ ಆ. ಹೊಲಸು

೨೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೪೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೨೦ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೨೪೦ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೦. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೬ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೨೦ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೨. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೩. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೪. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೫. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೬. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೭. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೮. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೩೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೦. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೨. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೩. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೪. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೫. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೬. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೭. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೮. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೪೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೦. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೧. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೨. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೩. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೪. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೫. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೬. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೭. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೮. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೫೯. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

೬೦. ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯ ೧೦ ಪಟ್ಟು ಅದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯ ೫ ಪಟ್ಟಿಗಿಂತ ೧೫ ಹೆಚ್ಚು. ಆ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವುದು ?

אלא בדרך שהוא שומע בעת שמדבר אליו אבל אם הוא מדבר
... ר' יהושע אומר אם אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו
אלא בדרך שהוא מדבר בדרך אחרת אינו יכול לשמוע ?

[19] ת' אם אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא בדרך
אחת אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא בדרך אחת :

ר' יהושע אומר אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו בדרך
[20] ת' אם אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו בדרך ?

אומרים : אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא בדרך
שהוא מהלכת לפניו ואינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו
ר' יוסי אומר אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא
[21] ת' אם היה יכול לשמוע בעת שמדבר אליו ?

: בדרך שהוא מהלך לפניו ואינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו
בדרך שהוא מהלך לאחריו ואינו יכול לשמוע בעת שמדבר
אליו אלא בדרך שהוא מהלך לצדו ואינו יכול לשמוע בעת
שמדבר אליו אלא בדרך שהוא מהלך לפניו ואינו יכול
ר' יהושע אומר אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא
בדרך שהוא מהלך לפניו ואינו יכול לשמוע בעת שמדבר
[22] ת' אם היה יכול לשמוע בעת שמדבר אליו בדרך
אחת אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא בדרך אחת :
ר' יהושע אומר אינו יכול לשמוע בעת שמדבר אליו אלא
בדרך שהוא מהלך לפניו ואינו יכול לשמוע בעת שמדבר
[23] ת' אם היה יכול לשמוע בעת שמדבר אליו בדרך ?

[illegible]

86 [illegible]

[illegible]

87 [illegible]

[illegible]

88 [illegible]

[illegible]

89 [illegible]

[illegible]

೪೮. ಕೆಲವು ಜನರು ಮೀನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ.

೪೯. ನೀವು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

೫೦. ನಾನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ.

೫೧. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ?

೫೨. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

೫೩. ನೀವು ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

೫೪. ನಾನು ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

೫೫. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ?

೫೬. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

೫೭. ನೀವು ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

೫೮. ನಾನು ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

೫೯. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ?

೬೦. ಅವನು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ :

ಅವನು ಎರಡು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ : ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಪ್ರಭ.

ਬੰਦਨ ਜੋਗੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਜਾਤਿ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ॥
ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨੇਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਦੇਵੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਤਾਪਹਿ ਸੇਵੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜੋਗ ਕਮਾਹਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਬੇਦ ਬਖਾਨਾ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸਾਬਰ ਰਾਸੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਮੁਕਤਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਅਰੁ ਭੁਗਤਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਦੇਵਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਅਭੇਵਾ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਰਮ ਤਪੀਸਰ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਵਤਨ ਈਸਰ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਆਖਹਿ ਬਾਣੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਿਰਜਨ ਧਿਆਨੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਨ ਸੰਜਮ ਧਰਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਵਿ ਮਹਾਂ ਸੂਰ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਖਰੇ ਹਜੂਰ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਅੰਨ ਪਰਹਰੈ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਿ ਨ ਜਰੈ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਜਲ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਥਲ ਮਹਿ ਅਟਲ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਰੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਪਹਿ ਨਿਸਕਾਮ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਹਹਿ ਨ ਡਰਹਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਭਲਾਈ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਹਉਮੈ ਜਾਈ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੇ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਰਨ ਆਸੇ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੇਵ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਅਭੇਵ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਚਰਣ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸਰਣ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਦੇਖਹਿ ਰੂਪ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਾਚਹਿ ਧੂਰਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਗਲ ਅਪੂਰਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਦਰਸ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਰਸਹਿ ਪਰਸ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਕੀਰਤਨ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਦਰਸਨ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸੁਣਹਿ ਨਿਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸੁਣਹਿ ਜਸੰਤੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਰੰਗ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸਾਚੈ ਸੰਗ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਹਿ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਪਹਿ ਅਭਿਰਾਮੁ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਹਹਿ ਮਹੰਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸੁਣਹਿ ਕਰਿ ਭਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਨ ਨਹੀ ਕਾਉ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੁਖ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਪਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੰਗ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਧੁਨ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਇ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਹਹਿ ਮਹੰਤ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਸੁਣਹਿ ਕਰਿ ਭਾਉ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਨ ਨਹੀ ਕਾਉ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੁਖ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਕਰਹਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਜਪਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੰਗ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਧੁਨ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਇ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥

 

꣐꣑.  ꣀꣁꣂꣃ ꣄ꣅ꣆꣇ ꣈꣉꣊꣋ ꣌꣍꣎꣏ ꣐꣑꣒꣓

ಅಂಗಾಂಶ : ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಕೋಶಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ಜೀವಕೋಶಗಳ ಸಮೂಹ.

ಅಂಗಾಂಶಶಾಸ್ತ್ರ : ಅಂಗಾಂಶಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

ಅಂಗೀಯ ಪೊರೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪೊರೆ. ಇದು ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜೀವಂತ ದ್ರವ್ಯ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯದ ಜಾಲ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ಪೊರೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಪೊರೆ. ಇದು ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ಸಾರ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜೀವಂತ ದ್ರವ್ಯ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಪೊರೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಪೊರೆ. ಇದು ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜೀವಂತ ದ್ರವ್ಯ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರದ ಜಾಲ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರದ ಜಾಲ (ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯದ ಜಾಲ) [101] ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪೊರೆಯ ಜಾಲ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರದ ಜಾಲ (ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯದ ಜಾಲ) [102] ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪೊರೆಯ ಜಾಲ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರದ ಜಾಲ (ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯದ ಜಾಲ) [103] ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪೊರೆಯ ಜಾಲ.

ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶೀಯ ಸಾರದ ಜಾಲ (ಅಂತರ್ಜೀವಕೋಶ ದ್ರವ್ಯದ ಜಾಲ) [104] ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿರುವ ಜಾಲದಂತಹ ರಚನೆ : ಜೀವಕೋಶದ ಒಳಗಿನ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಪೊರೆಯ ಜಾಲ.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ ΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ ΕΠΙ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΝΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΩΚΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥΣ ΔΙΑΔΕΞΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΝΟΣΙ

ספרית מאירי :
מחלקת מחקרים בתולדות ישראל
בעריכת ד"ר יוסף הקר

ﻓﻲ ﺍﻟﻤﺴﺎﺀ ﻳﺠﺘﻤﻊ ﺍﻟﺠﻤﻴﻊ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﻘﻬﻰ ﻭﻳﺘﺒﺎﺩﻟﻮﻥ ﺍﻟﺤﺪﻳﺚ

•

ﻣﻊ ﻭﺟﻮﺩ ﺍﻟﻤﺴﺘﺸﻔﻴﺎﺕ ﻭﺍﻟﻤﺴﺘﻮﺻﻔﺎﺕ ﻓﺈﻥ

ﻛﻞ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻳﻔﻀﻠﻮﻥ ﺍﻟﺬﻫﺎﺏ

ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻄﺒﻴﺐ ﺍﻟﺸﻌﺒﻲ ﻭﺍﻟﺤﻜﻴﻢ ﺍﻟﺒﻠﺪﻱ

ﻭﻫﻮ ﻳﺴﺘﻌﻤﻞ ﺍﻟﻌﻼﺝ ﺍﻟﺒﻠﺪﻱ

ﺍﻟﺬﻱ ﻳﻌﺮﻓﻪ ﺍﻟﻨﺎﺱ ﻭﻳﺜﻘﻮﻥ ﺑﻪ

ﻭﻳﺴﺘﻌﻤﻠﻮﻧﻪ ﻣﻨﺬ ﺍﻟﻘﺪﻡ

THE SHORTER CATECHISM

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

NOW FOR THE FIRST TIME TRANSLATED INTO THE SYRIAC LANGUAGE,

BY ROBERT YOUNG.

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,

FOREIGN BOOKSELLER AND PRINTER,

HEAD OF THE MOUND.

TO THE GENERAL ASSEMBLIES,

SYNODS, PRESBYTERIES, AND MEMBERS

OF

THE PRESBYTERIAN CHURCHES IN SCOTLAND,

AND TO THE FRIENDS OF BIBLICAL-ORIENTAL LITERATURE,

THIS TRANSLATION OF THE SHORTER CATECHISM

INTO

THE SYRIAC LANGUAGE

IS RESPECTFULLY DEDICATED BY THE AUTHOR,

ROBERT YOUNG.

PREFACE.

SYRIAC is the principal branch of the great Aramaean Language which once so extensively prevailed over Phenicia, Syria, Assyria, Babylonia and Chaldea, rivaling, if not surpassing in antiquity, even the HEBREW, which by theologians was (and to some extent still is) generally regarded as the original language of the human race. Several eminent writers, however, contend for the superior antiquity of the Aramaean, on the ground that Abraham being a native of "Ur of the Chaldees," must have originally spoken this latter dialect previous to his call to proceed westward to Canaan, and that it is more reasonable to believe that he adopted the Canaanitish idiom of the people among whom he sojourned, than that his countrymen whom he left behind him should have adopted a new dialect; more especially as we have no intimation that he had any need of an interpreter either in Canaan or Egypt, which would have been the case had he not adopted the language of the country. We find also that his grandson Jacob, though he must have been well acquainted with Aramaean, (after a sojourn of twenty years in Padan-aram,) no sooner had arrived at the confines of Canaan than he resumed the use of its dialect, calling the heap which he erected when covenanting

with Laban by the name of Galeed, while his father-in-law on the other hand, surnamed it "Jegar-sahadutha," which, in Aramaean, is the exact equivalent to "Galeed," in Hebrew.

The Aramaean language may be divided into the following dialects :—

1. Babylonian, i.e. Chaldee, or Eastern Aramaean.
2. Antiochian, i.e. Syriac, or Western Aramaean.
3. Sabian, spoken near Bagdad, and at the mouth of the Euphrates.
4. Samaritan, the language of the Assyrian colonists who occupied Samaria after the captivity of the Ten Tribes.
5. The Galilean, universally known by its vulgarity and barbarisms, its peculiar accent, its abrupt contractions, and its gutteral sounds, peculiar to the province of Galilee.
6. The Jerusalem Dialect, generally spoken in Judea proper. Adler has collected its principal characteristic terms in his Versiones Syriacæ.
7. The Palmyrene, of which only a few fragmentary inscriptions remain.
8. The Syro-Phenician is, like the Palmyrene, only to be found on nuismatical and monumental inscriptions, mixed with Greek and Latin terms.
9. The Punic, found only in inscriptions.

Of these dialects, the first four are of most importance from their antiquity, and the extensive remains of ancient literature which they contain, and to each

of these in order we propose to direct the attention of the reader.

I. The Babylonian, i. e. Chaldean, or Eastern Aramaean. This dialect is to be found in its purest state in the canonical Book of Daniel, chap. ii. 4—vii. 28, in the Book of Ezra, chap. iv. 7—vi. 18, vii. 12—26, and in Jer. x. 11. In these portions of Scripture there are several Hebraisms, which may be easily accounted for by the ignorance or inattention of the Jewish scribes in copying. At a later period, and in a more corrupt state of the dialect, appear the Targums or Translations of the Hebrew Scriptures by Onkelos, Jonathan Ben Uzziel and others. Onkelos, in his anxiety to adhere to the Hebrew, has almost uniformly expressed the accusative case by יָת in imitation of the Hebrew אֵת, instead of the לְ which appears in Daniel and Ezra, and in the Aramaean generally. He uses numerous Greek words which had been introduced by the Macedonian conquest, (B. C. 330,) and even a few Latin terms may be observed. The later Targumists are liable to the same charge in a still higher degree, and they have made it, in several cases, an almost unintelligible jargon. The explanations of the text of the Mishna, which are generally termed "the Gemarah" is of the same general character, while its numberless commentaries render "confusion worse confounded."

The principal works relative to this dialect are:—Dessauer's Leschon Rabbanan, 8vo. Erlangen 1849

Buxtorfii (J.) Lexicon Chaldaicum, Talmudicum, et Rabbinicum, folio, Basil 1640
Rigg's Chaldee Manual, 8vo. Boston, Mass. 1832

II. The Antiochian, i.e. Syriac, or Western Aramæan. This Dialect is to be found in the Peshito and the Syriac-Hexapla editions of the Syriac Old Testament, in the Peshito and Philoxenian versions of the New Testament, and in the numerous theological, historical and poetical works which yet remain in the Syriac language. Assemann, in his Bibliotheca Orientalis, describes more or less fully the works of nearly four hundred Syrian writers, most of which are to be found in the Vatican Library at Rome. The principal of these, and the most highly esteemed, is Ephraim the Syrian, whose Syriac remains form the three last volumes of the edition of his works printed at Rome, in six volumes folio, in 1743-6. The Dialect is also peculiarly interesting as being, to some extent, the vernacular language of the Saviour. Though no less than three languages appear to have been prevalent in Palestine at the time of Christ, (as is evident from the three inscriptions on the cross,) yet from various incidental circumstances we learn that His common language was Syriac. Thus, for example, when he opened the eyes of the blind, [Mark 7: 34,] he said, "Ephphatha," when he raised the damsel to life he said, "Talitha cumi," and, when on the cross, he cried "Eli, Eli, lama sabachthani." All these expressions are pure

Syriac, and as is would be unreasonable to suppose that on the several occasions on which he used them, he wished to make them unintelligible to his hearers, we can have no doubt that he spoke in that language which was most familiar to himself and others.

The principal works relative to this dialect are:—

Castellus' Lexicon, edited by Michaelis, 4to. 1788
Schaaf's Lexicon to the New Testament, 4to. 1717
Gutber's Lexicon to the New Testament, 12mo. 1667, 1830. [The present writer has a translation of this Lexicon in English, ready for the press.]
Hoffmann's Syriac Grammar, 4to. Halæ 1827
Philip's Syriac Grammar, 8vo. Lond. 1837

III. The Sabian Dialect, is that used by the Mandaites or Christians of St. John, as they are frequently called. They are found principally at the mouth of the Euphrates, and near Bagdad, but they are not Christians, and it is said that the name "Christians of St. John" has been given to them in consequence of the name of their leader being John, though from the manner in which John the Baptist is mentioned in their Sacred Books, they appear to claim him as their founder, asserting that John's doctrines were altered by Christ. Their Sacred Books are:—1st. "The Book of Adam," which has been published by Norberg, together with a Lexicon of the language, in 5 vols. 4to. 1816-17; 2nd, "The Book of John the Baptist," and 3d, "The Kholasteh," or Ritual. For a full view of these works, see the three articles by

S. de Sacy in the "Journal des Savans," Paris 1819-20, and by Norberg in the "Commentationes Societati Regiæ Scientiarum Goettingensi."

IV. The Samaritan Dialect, as might be expected from the origin and circumstances of the people who used it, is decidedly Babylonian, with a tendency to Hebrew terminations, intermixed with Greek terms, and in pronounciation not unlike the Galilean. The principal works preserved in this dialect are the Pentateuch, or Five Books of Moses, printed in the Paris and London Polyglots,—a work called "the Book of Joshua," but not the same as the Hebrew canonical Book of that name,—and several other smaller works, liturgies, hymns, &c. The principal books treating on this dialect are Cellarius' Grammar, (1682); Uhlemann's Grammar and Extracts (1837), and several smaller works by Winer, Gesenius, Hottinger, De Sacy, &c. [The present writer has finished the MS. of a Samaritan and English Lexicon, but it is to be feared that the demand for such a work is too small to warrant issuing it.]

It is no part of our intention to enter into details relative to the past history or present state of the Syrian Churches in the east. The reader will find this done at full length in the works of La Croze, Hough, and others, and yet, as these works are scarce and expensive, a few words may not be unacceptable in connection with a work such as the present.

It was at Antioch that the disciples were first called "Christians," and in Syria that the Gospel gained its earliest and brightest triumphs. The Syrian Church took a prominent part in the controversies which agitated Christendom, and when Nestorius, bishop of Constantinople, was deposed and excommunicated for his opinions regarding the two natures of Christ, in the year 431, it almost unanimously espoused his cause, and vindicated his doctrine. In the opinion of several eminent recent writers, Nestorius "was probably sounder in the faith, and more distinguished for piety than his assailants and persecutors." Among the most illustrious of those who befriended him was Barsumus, who, more than Nestorius himself, contributed to give form to what was afterwards known as the Nestorian doctrine of the union of the divine and human natures of Christ, representing it as merely a union of will and affection. But if the Syrian Christians were blameworthy for the erroneous doctrines they adopted, they were a pattern to all others in their zeal and exertions to propagate the Gospel. From their well-known school at Nisibis, there went forth a host of devoted missionaries to Persia, Media, Parthia, Arabia, Tartary, India, China, and throughout the east generally. To use the words of Gibbon, "they pursued without fear the footsteps of the roving Tartar, and insinuated themselves into the camps of the valleys of Imaus, and the banks of the Selinga." Nor were their efforts unsuccessful, or their zeal short-lived. Not-

withstanding severe persecutions from the Greek Emperors, the Mahomedan Sultans, and the surrounding Pagan powers, they continued their evangelistic labours, until so recent a period as the 16th century. When persecuted by the Byzantine Emperors, many of them sought and obtained a refuge in Kurdistan and Uramiah from Firuz king of Persia, where they are still to be found.

There are, at present, three sects among the Syrian Christians,—the Maronites, the Jacobites, and the Nestorians.

I. The Maronites derive their name from Maro, a Syrian Monk, who lived on the banks of the Orontes about A. D. 400, or, as some think, from John Maro, patriarch of Antioch, who lived about A. D. 700. They reside principally about the mountains of Lebanon and Anti-Lebanon, from Tripole to Tyre, whether they retired on the Mahomedan conquest of Syria, in the seventh century. They are now in connection with the Church of Rome, which glories in them more than in any other of the churches of the east. Altogether they may be reckoned about 200,000 souls, superintended by 1000 priests.

II. The Jacobites derive their name from Jacob Baradaeus or Baradat, Bishop of Edessa, in Mesopotamia, who died, A. D. 558, after successfully reuniting the monophysite sects throughout the east. They are principally to be found in Mesopotamia, particularly at Mosul and Mardin, and number about 150,000 souls. They are likewise to be found at

Aleppo, Antioch, Damascus, Lebanon, &c., while in India there are nearly 200,000 residing in the provinces of Malabar and Travancore, of whom about 55,000 are in connexion with the Romish church. Dr Claudius Buchanan in his "Christian Researches" brought this Indian branch into prominence, and was successful in obtaining for them an edition of the Syriac New Testament, to which was afterwards added the Old Testament, thus producing the first complete edition of the Syriac Scriptures in a separate form.

III. The NESTORIANS derive their name from Nestorius, to whom we have already alluded. They number in Kurdistan and Uramiah about 150,000 souls, being little more than the half of what they were before the late massacre, when Dr Wolf estimated them at 240,000. They have an intense hatred of Popery, and have been not unfitly denominated "the Protestants of Asia." They are beginning to emerge from the obscurity in which they have been hid for the last two centuries. Their character and condition have aroused the attention both of Europe and America. In 1834 the American Board of Commissioners for Foreign Missions resolved to establish a station among them, and selected Dr Isahel Grant, a medical practitioner, as their agent. In an interesting volume, to which we are indebted, he has fully described them, strongly maintaining that they are the long-lost Ten Tribes. Various other missionaries have been sent out, together with

a printing press, and they have recently conferred on the Nestorian Churches the invaluable boon of a complete copy of the Sacred Scriptures. Before this, there was scarcely a single Nestorian, even among the priests, who possessed a complete copy of the Bible, some having only single Gospels and other fragments. It is, however, to be regretted that this edition is in two large quarto volumes, rendering it most expensive, unwieldy, and inconvenient. It ought at least to have been in a PORTABLE, if not in a POCKET size, as we may rest assured the Nestorians will not always remain contented with carrying such a load to church or on a journey.

With regard to the language of the Nestorians, Dr Grant says in page 155 of his work, "That the language used by the Nestorians is derived from the Syriac, and not from the Chaldee, any scholar will be satisfied by comparing them. The following testimony on this point is from the Rev. A. L. Holladay of this mission: 'Mr Perkins and I, after some consultation and thought, gave our opinion, that the modern Nestorian spoken here is immediately derived from the ancient Syriac. This opinion was sent to Professor Robinson long ago, and his answer concurs with it.' More recently, the learned Professor Roediger, of Germany, has written an article upon the subject which strongly confirms this view. Says the Rev. J. Perkins: 'The body of the language comes as directly from the venerable Syriac, as clearly as the Modern Greek does from the Ancient.'"

With regard to this translation of the "Shorter Catechism," it is with some hesitation we now offer it to the Christian Church. With so few helps in the way of dictionaries and grammars, we have been compelled to lean exclusively upon our own limited readings in Syriac literature. Our first plan was to adhere to the vocables and idiom of the Syriac New Testament, in which we were fortunate enough to find a great majority of the words required. Those still awanting were sought for in the Old Testament, and in the Apocrypha, and one or two were found in the Syriac Commentaries of Ephraim. Had time and means allowed, we could have wished to investigate more thoroughly the numerous theological works of the ancient Syrians, where perhaps, more ecclesiastical words might have been found than in the sources within our reach. But to use a Rabbinical dicta, "It is not incumbent on thee to finish the work, neither art thou to cease from it," we have done what we could, and if we should hereby stir up some one better qualified, we shall rejoice, yea, and will rejoice.

In conclusion, we cannot express our feelings better than in the warm and enthusiastic language of Dr Grant. "If in the early age of the church, according to Gibbon, 'in their progress by sea and land the Nestorians entered China by the port of Canton, and the southern residence of Singan, and were found in great numbers on the pepper coast of Malabar, and the isles of the ocean, Socotoro and Ceylon,"

what may we not hope from their dauntless courage and untiring zeal, when the power of the press, and all the increasing means of modern times are brought to their aid! My soul is fired in view of the prospect! But then, there is a great preparatory work to be done, and there is no time for delay. We must not shrink back in view of difficulties and dangers. If the Nestorian missionaries 'pursued without fear the footsteps of the roving Tartar,' we must without fear enter their mountain fortresses, pour the light of life around their pathway, arouse and direct their dormant or perverted energies, and, under the Captain of our salvation, lead them forth to conquest, and to victory. No effort must be spared, no time should be lost. Men of giantlike faith and energy must gird themselves to the work. Everything combines to render this field one of the most important and interesting of which we can possibly conceive. The early history of the people, their relative geographical position, their present character and eagerness for instruction, their adherence to the Word of God as the rule of their faith and practice, and the portentous signs of the times in those lands indicating some momentous crisis in which a host of faithful soldiers of the cross should bind on their armour and prepare for the approaching conflict,—motives the most weighty, and encouragements the most cheering, urge us forward."

R. Y.

Edinburgh, January 1854.

تمرين على الجملة الاسمية

---

١. ما اسم هذا الرجل ؟

٢. هذا رجل عالم. ما اسم هذا العالم ؟

٣. هذا رجل غني. ما اسم هذا الغني ؟

٤. هذا رجل فقير. ما اسم هذا الفقير ؟

٥. هذا رجل شجاع. ما اسم هذا الشجاع ؟

٦. هذا رجل جبان. ما اسم هذا الجبان ؟

٧. هذا رجل كريم. ما اسم هذا الكريم ؟

٨. هذا رجل بخيل. ما اسم هذا البخيل ؟

٩. هذا رجل صادق. ما اسم هذا الصادق ؟

١٠. هذا رجل كاذب. ما اسم هذا الكاذب ؟

ع 5 هل رأيتم ملك الموت ؟

ق. لا يا أبانا ، ولكن سمعنا عنه
من أفواه الناس .

ع 6 ما هي صفاته ؟

ق. صفاته أنه ذو وجه أسود
ومخالب طويلة وأسنان حادة
ومن عينيه تخرج النار .

ع 7 ألم يأخذ أحد من أهل بلدتنا ؟

ق. نعم يا أبانا ، أخذ كثيرين
من أهل بلدتنا ، وأخذ أمي
وأبي وأخي الصغير .

ع 8 أين ذهب ؟

ق. ذهب إلى السماء ، ولكنه
سيعود ليأخذ الباقين .

ع 9 متى يعود ؟

ق. لا أعلم يا أبانا ، ولكن
سيعود في الوقت المعين .

ع 10 ألا تخافون أن يأخذكم ؟

ق. لا يا أبانا ، لأننا نحب
الله ونصلي كل يوم ونعمل
الخير ، فلا نخاف الموت .

ع 11 ألا تحبون أن تذهبوا إلى
السماء ؟

۷. و خداوند بار دیگر با من سخن گفته، فرمود:
۸ ای پسر انسان، برای خود لوحی بزرگ بردار و
بر آن با خط معمولی این عبارت را بنویس:
«غنیمت آسان است، تاراج زود انجام می‌شود.»
۹ آنگاه شاهدان امین مرا فرا خواند تا گواهی دهند
که من این سخنان را نوشته‌ام.
۱۰ سپس با همسرم همبستر شدم و او آبستن شد
و پسری به دنیا آورد.
۱۱ آنگاه خداوند به من فرمود که نام او را
«مهیر-شالال-حاش-بز» بگذارم.
۱۲ زیرا پیش از آنکه کودک بتواند بگوید «پدر» یا «مادر»،
ثروت دشمنان دمشق و سامره به یغما برده خواهد شد
و به دست پادشاه آشور خواهد افتاد.
۱۳ باز خداوند به من فرمود که پسرم را
«یشعیاه» بنامم، زیرا که او نشانه‌ای خواهد بود
برای اسرائیل که خداوند قوم خود را
به خاطر گناهانشان مجازات خواهد کرد.
۱۴ خداوند به من فرمود که بر طومار دیگری
این سخنان را بنویسم تا برای همیشه
در میان قوم اسرائیل به یادگار بماند:
۱۵ «از آن پس که پسرم یشعیاه به سن رشد برسد
و بتواند خوب و بد را از هم تشخیص دهد،
سرزمین دو پادشاهی که اکنون از آنها می‌ترسی
خالی از سکنه خواهد شد.
۱۶ آنگاه خداوند بر سر تو و قوم تو
و بر خاندان پدرت روزهای سختی خواهد آورد
که از روزی که اسرائیل از یهودا جدا شد
تا به امروز سابقه نداشته است.
۱۷ خداوند پادشاه آشور را
برای مجازات تو به سوی تو خواهد فرستاد.

لعسير لا ينقى إلا بصبغ نضوب
من هلم أعلم؟ أكفه أمواج سفن بحريته؛
٢٠ ع. أنه يعبر على البحر كالطريق؟
٧. أرى الأصحاح الذي ه
يصنع الدببة والجبار وسفاح الثريا
وجنوب ؟
٢١ ع. الذي يصنع أعمالا عظيمة لا تفحص
وعجائب لا تحصى؛
٢٢ ع. إن مر بي لا أبصر، وإن اجتاز لا أشعر به؛
٢٣ ع. إن خطف فمن يرده؟ من يقول له: ماذا تفعل؟
٢٤ ع. الله لا يرد غضبه؛ تحته تنحني أعوان رهب.
٧. فكم بالحري أنا أجيبه بكلمي
وأتعلم لدية معه؟
٢٥ ع. الذي لو حقا أزكي لا يجيبني؛
بل أتضرع إلى ديان.
٢٦ ع. إن دعوته فاستجاب لي
لا أصدق أنه يصغي لصوتي؛
٢٧ ع. لأنه بالنوء يسحقني
ويكثر جروحي بلا سبب؛
٢٨ ع. لا يدعني أرد نفسي
بل يشبعني مرارات؛
٢٩ ع. إن كان لقوة فهوذا هو قوي
وإن كان لقضاء فمن يوقفني؟
٣٠ ع. إن تبررت فلا يحكم فمي
وإن كنت كاملا فهو يعوجني؛

ليوزيه مكاد: ايمعه كم ميا وهيكمك لسد اعداد
: اعوه مد اعوهة: ايمعه ميا هكنكمه

31 ع. اعكد ايحد؟ اعوه مد كم ؟

ا. مه مد اعكد ايحد؟ ايسم اعوه. ا.
اعكد مد كنعكنكمكد مد: ايسعه ومعه
اعكد اوسعك اعصمه اعد ايحمه ايمل اعد
: مكنك مد اعوزهه ميز ايحد اعلد

22 ع. اعد اعكد مد مد: ايسعه ايحا
ايمل اعد اعكد مد مد: ايسعه. ا
؟ اعلد

23 ع. مد ايسعه حدد: ايعمعهاا ميحد اه
: مكد مكد عد مدة مكاهه ايكمه
عميمة ايكمه اعهه ايمد ايسد كهاهه
حدداه اعهه ايمه ايمه مك مصمنمه
ايمل اعد اعكد مد مد: ايسعه. ا
؟ اعلد

24 ع. ايحد ايعمعهاك ايسعه حد ايحا ؟
ا. ايحد ايعمعهاك ايسعه حد ايحا
: مكنمنمة ايمعه كاه
مكحمحمكه ايمعه كا ايكمة ايمدة ايحد
ايعمعهاك كعوه مد ايسعه حد. ا
؟ كعوه

25 ع. ايحد ايعمعهاك ايسعه حد ايحا ؟
ايحد ايعمعهاك ايسعه حد. ا

مشتركي انسا حا انه سعيد متيقن
حصنك انكل الرسائل الملك الرسا
: حاضر سيكم الرب

26 ع ؟ انكم الاعمال انسعه بك انسا
7. بصديقي انكم الاعمال انسعه بك
اخوتي الحضر الرسائل الجديد ان
؛: كي حاء ان حا انحديث الحا

27 ؟ انسعه انحكم ان انه ع

7. انسعه انحكم ان انه ع
انكل ساؤيك انا انكم انسوك متحضر
الحكم الرسائل انسوك متحضر
متحضر متحكم الحا انحكم الرسائل
: حا ك الرسا ام الرسائل

28 ؟ انسعه انجنوب ان انه ع

7. انسعه انجنوب ان انه ع
انسعه متحكم انكل الرسا الحكم
ربك متالحضر انا الملك انسعه الا متحكم
: انسا انحكم انحكم

29 ع انجنوب انه سيحضر انسا
7. سالحضر انه سيحضر
؟ انسعه ان سالحضر

انجنوب انه سيحضر انسا ك ان حضر انسعه ان
انجنوب انه سيحضر
: انسعه

۳۰ ع اچھا تو ہوشیار ہوئے کہ جب اچھا
ہوگیا، ہوشیار ہوئے کہ جب اچھا

؟ ہوسکتا ہے

۳۱ ع ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ : ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟
ہے ہوگا؟ ہوشیار ہوئے کہ جب .۷
ہوگا؟ ہوشیار ہوئے کہ جب اچھا

؟ ہوسکتا ہے

۳۲ ع ہوگا؟ ہوشیار ہوئے کہ جب اچھا
: ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟
ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟
ہوئے تھے ہوسکتا ہے؟ ہوگا؟ ہوسکتا ہے؟ .۷
ہوگا؟ ہوشیار ہوئے کہ جب اچھا

؟ ہوسکتا ہے

۳۳ ع ہوگا؟ ہوسکتا ہے؟

: ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟
ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟ .۷
ہوسکتا ہے؟ ہوسکتا ہے؟

؟ ہوسکتا ہے

۳۴ ع ہوسکتا ہے؟

٦. هل تعلم أن الأسبوع يتكون من سبعة أيام؟ اكتب
أسماء أيام الأسبوع على ورقة منفصلة، ثم قص
الأسماء وألصقها على الجدول المناسب:

أيام العمل	أيام العطلة

٧. هل تعرف ما هو عيد الأضحى؟ متى يأتي؟ كيف
يحتفل به المسلمون؟ اكتب فقرة قصيرة عن
العيد وما يحدث فيه.

٨. ما هو عيد الفطر؟ متى يأتي؟ كيف يحتفل به
المسلمون؟ اكتب فقرة قصيرة عن العيد وما
يحدث فيه.

٩. ما هو عيد الميلاد؟ متى يأتي؟ كيف يحتفل به
المسيحيون؟ اكتب فقرة قصيرة عن العيد وما
يحدث فيه.

١٠. ما هو عيد الحب؟ متى يأتي؟ كيف يحتفل به
الناس؟ اكتب فقرة قصيرة عن العيد وما يحدث
فيه.

٦. ايماع سكعصلاو سكعصلا ايعصو
ايذا كو ىلصاها ىمكح ايمو ايا ايا . ألتو
سكحو ما سكعلاو ايعكح الكصو
٦ : الوصح ٨٥ كو عوبكو

٤٥ ع. ما كو ايعكح الكصو ؟ سكعلاو ايعكح
٦. ايعكح ما سكعلاو ايعكح ايعكح
حصعكح ما سكعلاو ايعكح : عب
الحصو عصع الحصو حصح الحصو حلك ايعكح
: سكعلاو ايعصلا حصعكح سكعلاو الحصو سكح

٤٦ ع. ما كو ايعكح الكصو ؟ سكعلاو ايعكح
٦. ايعكح ما سكعلاو ايعكح ايعكح
ما سكعلاو ايعكح ايعكح ايعصو
: سكعلاو ايعصلا

٤٧ ع. ما كو ايعكح الكصو ؟ سكعلاو ايعكح
٦. ايعكح ما سكعلاو ايعكح ايعكح
ما سكعلاو ايعكح ايعكح ايعصو
: ايعكح ايعصو ما سكعلاو ايعكح

٤٨ ع. ما كو ايعكح الكصو ؟ سكعلاو ايعكح
٦. ايعكح ما سكعلاو ايعكح ايعكح
ما سكعلاو ايعكح ايعكح ايعصو
: الوصح ٨٥ كو عوبكو

ز. [ملك ص] اعلم الله انه حكم.
ص. ٤٤ ان [ملك ص] اعلم الله انه حكم بموت
ابنها الذي له الحكم من اجل ما
ز. لانه حكم بموته ليحيا الابن
ويملك ؟
ص. ٤٥ ان الابن يحيا من اجل
ز. موته ليحيا ؟
ص. ٤٦ ان الابن يحيا من اجل
موت ابيه ليحيا ؟
ز. [ملك ص] اعلم الله انه
ص. ٤٧ ان الابن يحيا من اجل
موته ليحيا : اجب اذا كان
ز. الابن يحيا من اجل موته
ليحيا ؟
ص. ٤٨ ان الابن يحيا من اجل
موته ليحيا : اجب اذا كان
ز. الابن يحيا من اجل موته
ليحيا ؟

نه دی اوګې؟ که ځمکه نړۍ نړوی
ښوونځی اوګ لا ځمکې، ځمکه لا نړۍ لاندې
؟ نه دی

ځمکه څومره ګرده ده؟ ځمکه ګرده ده .ج 49
ډیره لویه ده؟ ډیره لویه ده او نه دی نه
ډیره لویه ده. ځمکه لا ګرده ده، خو نه
ډیره لویه ده او نه ډیره وړه ده، مګر
ډیره لویه ده. ځمکه

ج ص: مسند حكم الملك الأعمى على
الموضوعات: مسند

57. ؟ البحث المرفوع ما هو

ز. الحلو هو البحث المرفوع
الذي يحتوي على جزء من البحث المرفوع. تحدث عن
الموضوعات التي تحتاج إلى شرح لكي يتم
فهمها على أنها جزء صحيح من المرفوع؛ تحدث عن
ز. الحلو المرفوع صفة777؟ الجواب

58. ؟ البحث المرفوع صفة777؟ الجواب هو ما
: هي وجود الملك حتى يكون الجزء الصحيح في
ز. الحلو المرفوع؛ مرة يحتاج إلى الحد

59. ؟ البحث المرفوع؛ مرة يحتاج إلى الحد ما هو
: مصطلحات مناقشة موضوعات الملك؛ استخدم
الأسئلة الموضوعية بعض في حالات
ز. الحلو المرفوع؛ مرة يحتاج الحد

60. ؟ البحث المرفوع؛ مرة يحتاج الحد ما هو
: الأسئلة الموضوعية بعض في حالات
حول الجزء الذي إلى الأعلى المرفوع
الجزء الموضوع هو ز. الحلو المرفوع

61. ؟ البحث المرفوع ما هو

مكلو ،مِتدو مِزحو مِنو ٨ا مِد لا صح
حكمو لاعِ: لاكو مِتؤصو؛ اطزلو مِنحدو
لصح ٨ا: لاو اعمو اذلو اعمو اِنو مِد
اعلَ مِن اعكلو اعدصو اعمو ٣٣٧لو
: صعمو اعدصو اعمو ؟ اعدصا اِدصو اعمو .٤٥

٧. اعدصا اِدصو اعمو اِنو مِدِنا اِدصو اعا
ماكلمو مصو؛ حكا حِنا اعكلَ معمكو
لاعِ اوعمو اعصو اعكو اعمو ٨ا٣٨
: ما اعمِ

اعلَ عمو؛ اعِ كِ اعمو ما كِ .٤٥ ؟ اِعِ لاِ لاعِ اوعمو

٧. اعسكو؛ اعمِ مِ اعكلِ ٨ا٣ كِ
اوعمو اِعِ؛ اعصو اعمو اعلَ عمو
مِ؛ اعمو عمو حِذاِ كمو اِعِ: لاِ لاعِ
ما اعكلِ ماكلمو مِ عمكو اعصو اعِ؛
: اعلاهِ؛ لاعِ.

؟ معمكو لاعِ ما اعا .٤٥

٧. اعمِ اعسو معمكو ما لاعِ
لاعِ؛ اعمِ ما لاِ اِنا اعمو لا
اعمو لا معكو حِنا اِدِ كِ حا اِنا اعمو لا
؛ اعسو هوالعا؛ اِدصو معو؛ اعا

61 ع. فقال يسوع لتلاميذه: الحق أقول لكم إنه يعسر
دخول غني إلى ملكوت السماوات.
62 ع. وأقول لكم أيضاً إن مرور جمل من ثقب إبرة
خياط أيسر من دخول غني إلى ملكوت السماوات.
7. فلما سمع تلاميذه ذلك بهتوا جداً وقالوا:
من يستطيع إذاً أن يخلص؟
63 ع. فنظر يسوع إليهم وقال لهم:
عند الناس هذا غير مستطاع،
7. ولكن ليس عند الله. لأن كل شيء مستطاع عند الله.
64 ع. فابتدأ بطرس يقول له:
ها نحن قد تركنا كل شيء وتبعناك،
7. فماذا يكون لنا؟
65 ع. فقال لهم يسوع:
الحق أقول لكم إنكم أنتم الذين تبعتموني
في التجديد متى جلس ابن الإنسان على كرسي مجده
7. تجلسون أنتم أيضاً على اثني عشر كرسياً
تدينون أسباط بني إسرائيل الاثني عشر.

ﺑﺮﺻﻒ ﻳﺎ ﻭﺣﺸﻲ ﻫﺎ ﺍﺳﺖ ﻛﻪ ﺩﺭ ﺁﺏ ﺯﻧﺪﮔﻲ ﻣﻲ ﻛﻨﺪ؟

69 ﺑﮕﻮ ﺍﻱ ﻣﺤﻤﺪ ﻫﻤﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻛﻪ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺭﻭﺯ ﺟﺰﺍ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻧﺪ ﻭ ﻛﺎﺭ ﻧﻴﻚ ﻣﻲ ﻛﻨﻨﺪ ﻫﻴﭻ ﺗﺮﺳﻲ ﺑﺮ ﺁﻧﻬﺎ ﻧﻴﺴﺖ ﻭ ﻫﺮﮔﺰ ﻏﻤﮕﻴﻦ ﻧﺨﻮﺍﻫﻨﺪ ﺷﺪ.

7. ﺍﻱ ﻣﺤﻤﺪ ﻫﻤﻪ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻧﺪﮔﺎﻥ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺭﻭﺯ ﺟﺰﺍ ﻛﻪ ﻫﻴﭻ ﺗﺮﺳﻲ ﺑﺮ ﺁﻧﻬﺎ ﻧﻴﺴﺖ ﻭ ﻫﺮﮔﺰ ﻏﻤﮕﻴﻦ ﻧﺨﻮﺍﻫﻨﺪ ﺷﺪ ﭼﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻫﺴﺘﻨﺪ؟

70 ﺑﺮﺻﻒ ﻣﺎ ﺑﻨﻲ ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺭﺍ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻳﻢ ﻭ ﺑﻪ ﺳﻮﻱ ﺁﻧﻬﺎ ﭘﻴﻐﻤﺒﺮﺍﻧﻲ ﺭﺍ ﺍﻋﺰﺍﻡ ﻛﺮﺩﻳﻢ ﻭﻟﻲ ﻫﺮ ﺑﺎﺭ ﻛﻪ ﭘﻴﻐﻤﺒﺮﻱ ﺑﺮﺍﻱ ﺁﻧﻬﺎ ﺁﻭﺭﺩ ﻛﻪ ﺑﺮ ﺧﻼﻑ ﻣﻴﻞ ﺁﻧﻬﺎ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﺮﺩ ﺩﺳﺘﻪ ﺍﻱ ﺭﺍ ﺗﻜﺬﻳﺐ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﻭ ﺩﺳﺘﻪ ﺍﻱ ﺭﺍ ﻛﺸﺘﻨﺪ.

7. ﺍﻱ ﻣﺤﻤﺪ ﻫﻤﻪ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻧﺪﮔﺎﻥ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺭﻭﺯ ﺟﺰﺍ ﻛﻪ ﻫﻴﭻ ﺗﺮﺳﻲ ﺑﺮ ﺁﻧﻬﺎ ﻧﻴﺴﺖ ﻭ ﻫﺮﮔﺰ ﻏﻤﮕﻴﻦ ﻧﺨﻮﺍﻫﻨﺪ ﺷﺪ ﭼﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻫﺴﺘﻨﺪ؟

71 ﺑﺮﺻﻒ ﻣﺎ ﺍﺯ ﺑﻨﻲ ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﭘﻴﻤﺎﻥ ﻣﺤﻜﻢ ﮔﺮﻓﺘﻴﻢ ﻭ ﺑﻪ ﺳﻮﻱ ﺁﻧﻬﺎ ﭘﻴﻐﻤﺒﺮﺍﻧﻲ ﺭﺍ ﻓﺮﺳﺘﺎﺩﻳﻢ ﻭﻟﻲ ﻫﺮ ﺑﺎﺭ ﻛﻪ ﭘﻴﻐﻤﺒﺮﻱ ﺑﺮﺍﻱ ﺁﻧﻬﺎ ﺁﻭﺭﺩ ﻛﻪ ﺑﺮ ﺧﻼﻑ ﻣﻴﻞ ﺁﻧﻬﺎ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﺮﺩ ﺩﺳﺘﻪ ﺍﻱ ﺭﺍ ﺗﻜﺬﻳﺐ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﻭ ﺩﺳﺘﻪ ﺍﻱ ﺭﺍ ﻛﺸﺘﻨﺪ.

7. ﺍﻱ ﻣﺤﻤﺪ ﻫﻤﻪ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻧﺪﮔﺎﻥ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺭﻭﺯ ﺟﺰﺍ ﻛﻪ ﻫﻴﭻ ﺗﺮﺳﻲ ﺑﺮ ﺁﻧﻬﺎ ﻧﻴﺴﺖ ﻭ ﻫﺮﮔﺰ ﻏﻤﮕﻴﻦ ﻧﺨﻮﺍﻫﻨﺪ ﺷﺪ ﭼﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻫﺴﺘﻨﺪ؟

72 ﺑﺮﺻﻒ ﻣﺎ ﺍﺯ ﺑﻨﻲ ﺍﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﭘﻴﻤﺎﻥ ﻣﺤﻜﻢ ﮔﺮﻓﺘﻴﻢ ﻛﻪ ﺟﺰ ﺧﺪﺍﻱ ﻳﻜﺘﺎ ﻫﻴﭻ ﻣﻌﺒﻮﺩﻱ ﺭﺍ ﭘﺮﺳﺘﺶ ﻧﻜﻨﻨﺪ ﻭ ﺑﻪ ﻧﻴﻜﻲ ﺑﺎ ﭘﺪﺭ ﻭ ﻣﺎﺩﺭ ﻭ ﺧﻮﻳﺸﺎﻭﻧﺪﺍﻥ ﻭ ﻳﺘﻴﻤﺎﻥ ﻭ ﻣﺴﺎﻛﻴﻦ ﺭﻓﺘﺎﺭ ﻛﻨﻨﺪ ﻭ ﺑﺎ ﻣﺮﺩﻡ ﺑﻪ ﻧﻴﻜﻲ ﺳﺨﻦ ﺑﮕﻮﻳﻨﺪ ﻭ ﻧﻤﺎﺯ ﺑﺮﭘﺎ ﺩﺍﺭﻧﺪ ﻭ ﺯﻛﺎﺕ ﺑﺪﻫﻨﺪ ﻭﻟﻲ ﺟﺰ ﺍﻧﺪﻙ ﺍﻱ ﺍﺯ ﺁﻧﻬﺎ ﻫﻤﻪ ﺭﻭﮔﺮﺩﺍﻥ ﺷﺪﻧﺪ ﻭ ﺭﻭﻱ ﺑﻪ ﺣﻖ ﻧﻴﺎﻭﺭﺩﻧﺪ.

7. ﺍﻱ ﻣﺤﻤﺪ ﻫﻤﻪ ﺍﻳﻤﺎﻥ ﺩﺍﺭﻧﺪﮔﺎﻥ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻭ ﺭﻭﺯ ﺟﺰﺍ ﻛﻪ ﻫﻴﭻ ﺗﺮﺳﻲ ﺑﺮ ﺁﻧﻬﺎ ﻧﻴﺴﺖ ﻭ ﻫﺮﮔﺰ ﻏﻤﮕﻴﻦ ﻧﺨﻮﺍﻫﻨﺪ ﺷﺪ ﭼﻪ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻫﺴﺘﻨﺪ؟

73 ﺑﺮﺻﻒ ﻣﺎ ﺍﺯ ﻛﺴﺎﻧﻲ ﻛﻪ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﻛﻔﺮ ﻭﺭﺯﻳﺪﻧﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺳﺨﻦ ﺍﻭ ﺍﻋﺘﻘﺎﺩ ﻧﺪﺍﺷﺘﻨﺪ ﻭ ﺑﺎ ﻣﺮﺩﻡ ﺑﺪ ﺭﻓﺘﺎﺭﻱ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺧﺪﺍ ﺷﺮﻙ ﺁﻭﺭﺩﻧﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺭﺍﻩ ﺧﺪﺍ ﻧﺮﻓﺘﻨﺪ ﻭ ﺯﻛﺎﺕ ﻧﺪﺍﺩﻧﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺭﺍﻩ ﺧﺪﺍ ﺭﻓﺘﻦ ﺭﺍ ﻣﺴﺨﺮﻩ ﻛﺮﺩﻧﺪ ﻭ ﺑﻪ ﺭﺍﻩ ﺧﺪﺍ ﻧﺮﻓﺘﻨ

ع. ؟ لمحمد لمعهم ص لم .70

ح. لا، لم محمد لمعهم ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم ص لم .71

ح. لا، لم محمد لمعهم ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم .72

ح. لا، لم محمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم .73

ح. لا، لم محمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم ص لم .74

ح. لا، لم محمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم .75

ح. لا، لم محمد لمعهم، سم وحدي لحد ص لم ؟

ع. لمحمد لمعهم ص لم .76

ح. لا، لم محمد لمعهم ص لم ؟

ع. ؟ لمحمد لمعهم ص لم .77

ג״כ 77. הנפש שמא תחטא אחד מהם או
אחד ? הנפש תעשה מאי תלמוד לומר
ז. הנפש תעשה מאי תלמוד לומר אחד
מהם אחד ? הנפש תעשה מאי תלמוד לומר
אחד

ما هي أداة الاستفهام :

82 ع. أ أم لا تعلم أن الله على كل شيء قدير ؟

ما معنى هذه الآية الكريمة ؟

ق. إن الله لا يخفى عليه شيء في الأرض ولا في السماء ، أي أن علمه محيط بكل شيء ، ألا يعلم من خلق كل شيء ؟

ما معنى هذه الآية الكريمة ؟

83 ع. أ لم تر أن الله أنزل من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة ؟

ق. ألم تعلم أن الله أنزل من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة ؟

ما هي أداة الاستفهام في هذه الآية الكريمة ؟

84 ع. ألم نشرح لك صدرك ؟

ق. ألم نوسع لك قلبك ؟

ما هي أداة الاستفهام في هذه الآية الكريمة ؟

85 ع. ألم نجعل كيدهم في تضليل ؟

ق. ألم نجعل مكرهم ضائعا ؟

ما هي أداة الاستفهام في هذه الآية الكريمة ؟

حصہ ہوتا ہے اور اس حصہ کی مقدار کیا ہے؟

س 87۔ ۲۷ کا ۳/۴ کیا ہے؟

ج۔ ۲۷ کا ۳/۴ اس عدد کا ۳/۴ ہے جس کو ۴ سے ضرب دینے سے ۲۷ حاصل ہوتا ہے۔ یعنی ۳۶ کا ۳/۴ ۲۷ ہے۔

س 88۔ ۱۲ میں ۱/۳ کیا ہے؟

ج۔ ۱/۳ اس عدد کا ۱/۳ ہے جس کو ۳ سے ضرب دینے سے ۱۲ حاصل ہوتا ہے۔ یعنی ۳۶ کا ۱/۳ ۱۲ ہے۔

س 89۔ ۱/۲ اور ۱/۳ کا مجموعہ کیا ہے؟

ج۔ ۱/۲ اور ۱/۳ کا مجموعہ ۵/۶ ہے۔ کیونکہ ۱/۲ اور ۱/۳ کے مخرج مختلف ہیں۔ اس لئے ان کو ۶ مخرج سے ضرب دینے سے ۳/۶ اور ۲/۶ حاصل ہوتے ہیں۔ جن کا مجموعہ ۵/۶ ہے۔

س 90۔ ۱/۲ اور ۱/۳ کا فرق کیا ہے؟

ج۔ ۱/۲ اور ۱/۳ کا فرق ۱/۶ ہے۔ کیونکہ ۱/۲ اور ۱/۳ کے مخرج مختلف ہیں۔ اس لئے ان کو ۶ مخرج سے ضرب دینے سے ۳/۶ اور ۲/۶ حاصل ہوتے ہیں۔ جن کا فرق ۱/۶ ہے۔

ما ينبغي الحذر منه في الدعاية حتى
يحافظ المسلم في تجارته بمكارم
الأخلاق ويبتعد عن كل ما حرم الله
الدعاية لغوية: أصلها من دعو الثلاثي
الأجوف ثم زيدت عليه الألف والتاء
؟ الأصل فيها الدعوة

٥٤. ما الدعوة ؟

٦. الدعاية في اللغة: نشر الأخبار
والأفكار لتأثير في الآخرين ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٥٥. هي نشر الإسلام بين الناس
بالحكمة والموعظة الحسنة ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٥٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٥٧. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٥٨. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٥٩. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

٦٠. الدعاية في الإسلام: نشر الإسلام
بين الناس بالحكمة والموعظة الحسنة
والجدال بالتي هي أحسن ؟ ما
الدعاية في الإسلام ؟

ما لا يملكون مثقال ذرة في السماوات ولا في الأرض ؟

96 ج. ما لهم ؟

ز. ولا تنفع الشفاعة عنده إلا لمن أذن له ؟ حتى إذا فزع عن قلوبهم قالوا : ماذا قال ربكم ؟ قالوا الحق وهو العلي الكبير ؟

97 ج. من هم ؟

ز. هم الملائكة عليهم السلام ؟

98 ج. ما الفزع ؟

ز. الخوف الذي يعتري الملائكة عليهم السلام عند سماع كلام الله تعالى ؟ قل من يرزقكم من السماوات والأرض ؟ قل الله ؟ وإنا أو إياكم لعلى هدى أو في ضلال مبين ؟ قل لا تسألون عما أجرمنا ولا نسأل عما تعملون ؟ قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم ؟ قل أروني الذين ألحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم ؟ وما أرسلناك إلا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن أكثر الناس لا يعلمون ؟ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ؟ قل لكم ميعاد يوم لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون ؟ وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي بين يديه ولو ترى إذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم إلى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا أنتم لكنا مؤمنين ؟ قال الذين استكبروا للذين استضعفوا أنحن صددناكم عن الهدى بعد إذ جاءكم بل كنتم مجرمين ؟ وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار إذ تأمروننا أن نكفر بالله ونجعل له أندادا وأسروا الندامة لما رأوا العذاب وجعلنا الأغلال في أعناق الذين كفروا هل يجزون إلا ما كانوا يعملون ؟ وما أرسلنا في قرية من نذير إلا قال مترفوها إنا بما أرسلتم به كافرون ؟ وقالوا نحن أكثر أموالا وأولادا وما نحن بمعذبين ؟ قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن أكثر الناس لا يعلمون ؟ وما أموالكم ولا أولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى إلا من آمن وعمل صالحا فأولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في الغرفات آمنون ؟ والذين يسعون في آياتنا معاجزين أولئك في العذاب محضرون ؟ قل إن ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين ؟ ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة أهؤلاء إياكم كانوا يعبدون ؟

ما الذي يجعل الأحاديث طوالاً؟

ج 99 ـ الأحاديث الطوال هي التي تتناول موضوعاً واحداً أو أكثر، ولكنها تتناول كل موضوع بالتفصيل.

س 100 ـ ما الذي يجعل الأحاديث طوالاً؟

ج ـ الذي يجعل الأحاديث طوالاً (بعض النظر عما إذا كانت تتناول موضوعاً واحداً أو أكثر) هو أن المتكلم يتناول كل موضوع بالتفصيل، ويذكر كل ما يتعلق به من أمور، ويستقصي كل ما يمكن أن يقال فيه.

س 101 ـ هل المتكلم الذي يتناول موضوعاً واحداً يتناوله بالتفصيل؟

ج ـ المتكلم الذي يتناول موضوعاً واحداً يتناوله بالتفصيل (بغض النظر عن طول الوقت الذي يستغرقه) إذا كان يذكر كل ما يتعلق بالموضوع من أمور، ويستقصي كل ما يمكن أن يقال فيه.

س 102 ـ هل المتكلم الذي يتناول أكثر من موضوع واحد يتناولها بالتفصيل؟

ج ـ المتكلم الذي يتناول أكثر من موضوع واحد (بغض النظر عن طول الوقت الذي يستغرقه) لا يتناولها بالتفصيل إذا كان يتناول كل موضوع بالإيجاز، ويذكر ما يتعلق به من أمور بالإجمال.

ہو جائے تیسرا جزوہ الصلوٰۃ الصلوٰۃ
ہے : انما الصلوٰۃ صفۃ جزوہ ہو یقال

103 ع. کیا الصلوٰۃ الکامل تیسرکو ہو گا ؟

ز. الصلوٰۃ الکامل (نہیں ہو گا) تیسرکو
ہوتے ہوئے بھی تیسرکو (نہیں ہو گا) اس
واسطے کہ صلوٰۃ کے صحت کے بعد الصلوٰۃ
کامل ہونا ہے اور یہ صحت کے بعد ہوتا ہے
اس واسطے کہ وہ الصلوٰۃ کامل
نہیں ہوتا ہے :

104 ع. کیا الصلوٰۃ الکامل تیسرکو ہو گا ؟

ز. الصلوٰۃ الکامل (نہیں ہو گا)
ہونے کے صحت ہوتے (الصلوٰۃ الکامل
کے الصلوٰۃ تیسرکو (ہونے ہوتے) کیونکہ
الصلوٰۃ الصلوٰۃ الذی اسکو چاہیے الصحت
: صلوٰۃ کیونکہ صلوٰۃ الصلوٰۃ اور الصلوٰۃ

105 ع. کیا الصلوٰۃ الکامل تیسرکو ہو گا ؟

ز. الصلوٰۃ الکامل (نہیں ہو گا)
کے صحت ہوتے) الصلوٰۃ الکامل
(تیسرکو صحت ہے ہو جائے اور تیسرکو
صحت چاہیے الصلوٰۃ الکامل اسکو تیسرکو
الکامل الواجب کہتے ہیں اور الصلوٰۃ
: تیسرا صفت کامل کے الصلوٰۃ

106 ع. کیا الصلوٰۃ الکامل تیسرکو ہو گا ؟

ز. الصلوٰۃ الکامل (نہیں ہو گا)
حکم کا ہو جائے) الصلوٰۃ
ہو تیسرکو (نہیں ہو گا) اسکو
تیسرکو اور الصلوٰۃ کے ساتھ

: ميوه اسم كهال الوحشيه احد

: سوسمار اردو صفحه

? اسم ملوكي اصل كے انكريزي كا ج 107

٦. هوا ملوكي اسم (نام سي معلوم هوتا هے) اسم ملوكي هے
اسكي صفتيں بتلاؤ اسكي جمع كيا هے اور اسكي
تانيث كيا هے اور اسكي تانيث كي صفتيں بتلاؤ
اسم ملوكي كي جمع كيونكر هوتي هے اور اسكي
تانيث كيونكر بنتي هے ؟ مثالوں كے ساتھ
سمجهاؤ

اسمعيل ٢٠٠ صفحه ٢٠٠ انڈين ڈيفنس
ايسوسيئيشن ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠

THE SHORTER CATECHISM

AGREED UPON BY THE

ASSEMBLY OF DIVINES

AT WESTMINSTER,

NOW FOR THE FIRST TIME TRANSLATED INTO THE SYRIAC LANGUAGE,

BY ROBERT YOUNG.

EDINBURGH: ROBERT YOUNG,

FOREIGN BOOKSELLER AND PRINTER,

HEAD OF THE MOUND.

00111228

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 March, 2016